UT AF
DROTTEñs Vors JESU CHristi
Pijningar Historiu
SJO

Predikan=
ER/

Af hvørium SEX eru giørdar;
Af
Biskupenum yfer Skaalhollts Stipte.
Sml. Mag. Jone Thorkelssyne
VIDALIN.
Eñ Sw SJOUNDA
Af
Sml. Mag. Steine Jonssyne/
Biskupe Hoola Stiptis.
EDITIO IV.

Seliast Alment Jñbundnar 15. Fiskum.

Prycktar aa Hoolum i Hialltadal, Af
Halldore Eriks Syne Anno 1753.

Formaale.

Gudhræddum Lesara, Heilsa og Fridur, Fyrer JEsum Christum.

MIñed er ein stoor Giøf af Gude, sierdeilis tillagt Skilningsfullre Saal Mañaña: Þad er Geymslu Hyrdsla, vorra Vitsmuna: Þad er Verk fære Uppfrædingareñar, Þad er Verndare Lærdoomsins, og Geimare allra goodra Uppvakninga. Saa er sæll, sem alleinasta i Miñe hefur þad sem Naudsynlegt og Nytsamlegt er. Þar er til margt hvad, sem þess Haattar er, Ad so sem þad stodar lijted til Saaluhiaalpareñar, ad festa þad i Miñe, so skadar þad og lijted ad gleyma þvi. Þad Illa sem oss þvijngar, er oss optastnær Miñisstætt, Eins sem þad være aa Steinum grafed: Eñ þad Gooda, Sem þad være skrifad aa Sande. Hier af kiemur þad, ad Meñ gleyma fliott Guds Velgiørningum. Vier telium þaa Vondu Daga vorra Æfestunda: Þaa Goodu munum vier, og reiknum ecke. Miñed gleymer þvi sijdst, sem Kiærast er. Saa brwkar vel sitt Miñe, sem jafnañ i Miñe hefur: Fyrst sijnar Synder, so hañ ydrest þeirra, og bidie Gud um̃ Fyrergiefning aa þeim, og þar med hugge sig vid Blooduga Forþienustu JEsu Christi. J Añañ Maata brwkum vier vel vort Miñe, ef vier miñunst Daglega Guds Velgiørninga, og þøckum hønum fyrer þa Audmiwklega, og knijum hañ so til frekare Naadar vid oss. J Þridia Lage brwkar saa riettelega sitt Miñe, sem miñest yduglega sijns Danda, og huxar um̃ hañ, svo ad hañ, Nær Lijfsins Ende kiemur, kuñe med Hughraustu Giede ad seigia, sem Simeon: Nu laattu DRotteñ Þioon þiñ i Fride fara, Luc. 2. Eingeñ hefur betre Nytseme af sijnu Miñe, eñ sa, sem yduglega miñest aa JEsum. Hier til erum vier aamiñter af Postulanum Paale, Þar hañ seiger til Timotheum:

um: Haf i Miñe JEsum Christum, 2. Tim. 2. Item, Miñest aa hañ sem Mootmæleñ i giegn siaalfum sier, af Syndugum þolde, Hebr. 12. Pharaonis Skeinkiare gleymde Joseph, Gen. 40. JEsus gleymer oss alldrei: I sijnum Høndum hefur hañ teiknad oss, Esa. 49. Miñing Riettlaatra blijfur i Blessan hier aa Jørduñe, eirneñ a Himnum hiaa Gude; Þvi er og skyllt, ad Miñing JEsu Christi blijfe hiaa oss Møñunum (hvøria hañ hefur Riettlaata giørt med sijnum Dauda og Upprisu) i stadfastre Lofgiørd og Þacklæte vid hañ. Hañ miñtest vor, þegar vier vorum Synduger, þegar vier vorum Guds Oviner. Eñ hvørneñ kuñum vier ad miñast hañs, høuum til nockurs Giedþocka? Þegar vier i riettre Gudhrædslu miñunst Pijnu og Dauda DRotteñs vors JEsu Christi, Þa brwkum vier og vel vort Miñe. Til þessa hefur Vel-Edla og Vel Ehruverdugur Biskupeñ i Skaalhollts Stipte, Saal. Mag. Jon Vidalin, haft sitt Miñe, Hvørs vegna hañ hefur giørt i Miñing JEsu Christi Pijnu, Sex Predikaner, Sem þier Vinsamlege Lesare, koma nu fyrer Siooner. Eñ af þvi hañ endtest ecke til, (sem eg hefe vænt, hañs Asetning vered hafa) ad laata hinum Sex fylgia þa Siøundu, hefe eg hana tilsett, Og epter Osk Vel-Edla Frwr, Mad. Sigrijdar Jons Doottur, Mijns Saal. Collegæ Epterlifande Eckiu, þessar Predikaner aa Prent wtgaauga laated: Eñ þu O HErra JEsu Christe! Sem miñtest vors þwnga Þrældooms Oks, Under hvert þijns Riettlaata Fødurs breñande Grimdar Reide hafde oss fært, og giørder oss med þijnu Blood-Sveita Bade, og þeim forsmaauarlegasta Krossens Dauda, Guds Børn, þijna Samarfa og Erfingia Eylijfs Lijfs, Þar vier vorum aadur Reideñar Børn, og riettkallader Erfingiar þess Eylijfa Dauda, og Audskotans Samarfar. Laat oss alldrei wr Miñe falla, þeñañ stoora Velgiørning þijns Himneska Fødurs, ad hañ til Endurlausnar øllu Mañkyneun sette þig eina Fridþæging i þijnu eigeñ Bloode, Rom. 8. Svo hañ þurfe þar eige yfer ad klaga, ad Suiooreñ sie leingur a Stein-

 unum

unum i Mørkeñe, og Regn-Vatned reñe ei so skiootlega burt, sem sijn Miñing vare a hañs Velgiørningum, Jer. 18. Helldur gief oss, ad vier ei sijdur eñ Moises, mindum vort Uñburdarlynde og Poleñmæde i Krossenum, epter peirre Lijking, er vier sioum a pier, Sem ert pess heilaga Zions Fialls Eylifur Konungur Ps. 2. Sem pig sialfañ hefur sett oss til Fyrermyndar. Gief oss vor JEsu, ad vier med vorre upplijstre Trwar Sioon, horfum a pig, Huggum oss vid pijna Bloodugu Pijnu, hier i Lijfe, og af heñe odlunst Dijrd og Farsælld Eylijflega.

Pess Oskar af Hiarta allra Guds Barna Elskare og Lesarans Pienare,

Skrifad ad Hoolum i Hialltadal, Pañ 26. Febr. 1722

Steinn Jonsson.

Til Epterrettingar.

Aptañ vid pessar Predikaner eru pryckter Sis Psalmar, sem ecke eru fleire i Tøluñe, og i sier iñebinda mestañ Hluta af Pijslar Sogu Vors DRotteñs, Eñ pad hefe eg gisra lated i pvi Skine, ad Psalmarner eru vijda Hiartnæmer, eñ po ecke i hvoriu Hwse, Sem og hiñs vegna, ad Einhvorium munde kuña pocknast, ad sijngia pau a peim Sis Midvikudogum i Fostuñe epter Lestur Predikanañna.

H. B. S.

Bæn fyrer Predikun.

OPu Riettviise og Myskunsame Gud, hvorium eins skylld er þijn Giæska og þitt Riettlæte, Hver ed hefur giefed þiñ Son i Daudañ fyrer oss, Lijflausa Sakameñ, og lætted hañ giallda þad hañ ecke rænte. Vier Færaadar Mañeskiur føllum i Dag til Skarar Foota þiña, og medkieñum, ad vier høfum lagt syndugar Hendur æ hiñ Saklausa og Riettlæta, og hefur oss þad ecke noog vered, ad Illgiørder vorar hafa hañ æ Gælgañ neglt, helldur jafnvel þoott vier vitum, ad þetta skied sie af þiñe Alvijsu Ræadstøsun til Myskunar oss, þa høfum vier ecke heyrt þad Orded af Krossenum, med so bliwgum edur Angurfullum Hiørtum, ad Miñing hañs Kvala hafe kvaled i oss Gyrndena til þeirra Illgiørdaña, Er hañ Saklausañ kvølldu, og vier høfum fært med oss marga Ovine Krossens under þiña Orda Heyrn, sem eru Obættar Synder vegna Toomlætes vors og Ydrunarleyses, So sem ad ecke kiæmum vier þængad til ad miñast Dauda DRotteñs, helldur til ad endurnija hañ og spotta med toomre Lijkamans Hegdan, eñ ecke til ad Elska hañ af Gnægd Hiartans. Og hvørt Straffer þa Offstoort fyrer oss DRotteñ, sem þañig høfum troded Guds Son under Footunum, og Sættmælans Blood Almeñelegt hallded? Ei ad sijdur vor Gud, þa er þetta þijns Eingietens Sonar Blood vort einasta

 Traust.

Trauſt. O! læat þad sætta oſs vid þig DRotteñ miñ. Hvar fyrer wthellre hañ þvi? Alleina til ad gisra synduga Meñ hoolpna. Ecke kañ Fiollde Syndaña nie Stærd þeirra, ad gisra þad Ogyllt, sem þu hefur siælfur ætlad oſs til Skulldalwkningar, Þvi þad er Guds Blood, sem er meire Hiarta voru, er fordæmer oſs. Og i þeirre Von, ad þijn Giæſka mune uppgiefa oſs Sekternar: Þa beigium vier Knie vor i Nafne DRotteñs JEſu Christi, og drepum oſs nidur a Footſkor þijna; HErra! Læat ecke þijns Sonar Blood Vanmættugt verda aa oſs Syndugum Ormum, og veit oſs ad so sem oſs eru margar Synder fyrergiefnar, So meigum vier og Elſka, ad þvi Leite vier siñum til þiñar Neide DRotteñ, eñ hylium oſs þo i Biargſkorunúm. J þijns Sonar bleſſudum Undum vilium vier hylia oſs, aa medañ hun framm hiaa geingur, og nær vier nu so funded hofum Hitañ af heñe, ad hun kiemur wt aa oſs Tærunum: Þa gief ad vier so meigum þvo Hiarta vort i þeim, ad þad þeſs hæfelegra sie til ad verda þveiged i JEſu Bloode. Veit oſs nu Styrk þijns Anda til þeſs, ad vier so miñunſt Kvala þijns Sonar aa þeſſum Foſtu Tijma, ad þu alldrei framar vilier miñaſt Illgiorda vorra; Og gief þeſſu þijnu Eyrende Framgaang. Bænheyr þad fyrer JESU Arnan og Medalgaungu.

Fader vor, etc.

* * * * * *
* * *

Bæn

Bæn epter Predikun.

VEr þockum þier HErra JEsu Christe, Sañur Gud og sañur Madur, ad þu med þiñe heilogu Þijnu og Dauda, og blessadre Bloods Uthellingu, hefur Endurleyst oss aumar, Syndugar og Fordæmdar Mañeskiur, ann allra vorra Verka, Forþienustu og Verdugleika. O! HErra JEsu Christe, Hvorsu stoor hefur þijn Þijna vered, og hvorsu þwng Kvol og Þijssl þad hefur vered, Hvorsu margfallda Neyd hefur þu lided, Hvorsu dimpar eru þijnar Under og Beniar, Hvorsu beiskur og sar þiñ Daude, Hvorsu Osegiañleg er þijn Elska, med hvorre þu hefur sætt oss vid þiñ Elskulegañ Fodur, þar þu sveittest þeim bloduga Sveita vid Fialled Oliveti, af þeirre Daudans Angist, so Blood-Droparner hrundu aa Jordena, og þar þu varst af ollum þijnum Læresveinum yfergiefeñ, og gafst þig viliugañ i Hendur þeirra leidu Gydinga, og þess Ogudlega Skara, hvorier þig þvijngudu hardlega, og leiddu þig bund eñ, ann allrar Vægdar, fraa Einum Raanglætum Doomara til Añars, hvar þu varst falsklega æaklagadur, hræktur og Hardwdlega svijvirdtur, og med Hnefum sleigeñ i þijna Asionu, Vegna vorra Misgiorningia varstu særdur, og fyrer vorra Synda Saker varstu sleigeñ og Hwdstrijktur, med Þyrnum Coronadur og hryggelega wtleiddur, so sem eirn slæmur Ormur, sa ecke er neinum Mañe

lijkur,

lijkur, þvi þu varst hiñ allra Fyrerlitlegaste og audvirdelegaste, fullur af Kvol og Krankleika; So Heidens Mañs Hiarta hefur eirneñ aumkad sig þar yfer, Og sagt: Sicaed hvilijk Mañeskia þad er. Þu varst fyrer vorra Misgiorninga Saker ac medal Tveggia Spillvirkia reiknadur, og so sem ein Bolvan uppheingdur, og med Noglum stwngeñ i giegnum Hendur og Fætur, Þar ad auke i þijnum Porsta, med Galle og Edike Dryckiadur, og med storre Kvol hefur þu uppgiefed þiñ Anda, so ad þu betalader vora Skuld, og ad vier yrdum fyrer þijnar Beniar Heilbrygder. Fyrer þessa þijna Pijnu, og alla adra Kvol og Piaaning, Seigium vier þier Lof og Packer, og bidium þig, ad þu lautter þessa þijna heilogu og beisku Pijnu, ecke vera skieda oss til Onijtes, helldur ad vier huggum oss vid hana af ollu Hiarta, Og hroosum oss af heñe, Og Hugleidum hana so, og fyrer oss virdum, ad allar vondar Gyrnder i oss verde nidurpricktar og utslocktar; Eñ þar a moote meige allar goodar Dygder i oss iñplantast og aukast. So ad vier deyum fraa Syndunum, eñ lifum Riettlætenu, Og eptersfolgium þier, sem oss ert settur til Fyrermyndunar, Og gaungum i þijn Footspor, Og uñberum hid Vonda med Poleñmæde, Og lijdum Driettinden med Goodre Samvitsku, Fader vor, etc.

* * * * * * *

Fyrsta

Fyrsta Midvikudags Predikun i Fostu.

Textenn.

OG þa þeir hofdu Lof-Saungenn swnged, gieck JEsus wt sem hann var vanur, yfer unn Lækenn Kedron til Fiallsins Olivett. En hans Læresveinar fylgdu honum epter. Þa sagde hann til peirra: Allir þessare Noottu munud þier aller hneixlast a mier, þviad skrifad er: Hyrdereñ mun eg slaa, og Sauder Hiardareñar munu i sundurtvistrast; En nær eg rijs upp aptur, þa mun eg gaanga fyrer ydur i Galilæam. Petur svarade og sagde til hans: Þo aller hneixle sig a þier, þa skal eg þo alldrei hneixlast. JEsus sagde til hans: Sannlega seige eg þier, Ad i Dag adur en Haneñ galar Tvisvar, muntu afneita mier Prisvar. En hann, Petur, talade þa en

frekar, Jaa, þo eg ætte ad deya med þier, þa skal eg ecke Afneita þier. Slijkt hid sama søgdu aller Læresveinarner.

Þa kom JEsus med þeim i þad Akur-Gierde sem hiet Gethsemane, þar var eirn Gras-Gardur, þar gieck JEsus iñ og hañs Læresveinar, Eñ Judas, saa ed sveik hañ, visse og þeñañ Stad, Þviad JEsus safnadest opt þaangad med sijnum Læresveinum. Þa JEsus kom i þañ Stad, sagde hañ til siña Læresveina: Setied ydur hier a medañ eg fer burt og bidst þar fyr er. Bidied so ad þier falled ecke i Freistne.

Og hañ took med sier Petrum og Jacobum og Johañem, þaa Tvo Sonn Zebedæi, og took til ad hryggiast, titra af Hrædslu og Harmþrwngeñ ad verda, og þa sagde hañ til þeirra: Mijn Saala er hrygg allt i Daudañ, blijfed hier og vaked med mier.

Og hañ sleit sig i burt fra þeim, og gieck litlu fram̃ leingra nær einu Steinsnare, og kraup aa Knie, fiell fram̃ aa sijna Asioonu til Jardar, og bad: Ef þad møgulegt være, ad sw Stund hiaa sier lide, og sagde: Miñ Fader, Ef møgulegt er, þa vijke þesse

Kaleikur

Kaleikur frꝛa mier, Abba Fader miñ, allt er þier mogulegt, Tak burt þeñañ Kaleik frꝛa mier, Þo ei hvad eg vil, Helldur hvad þu villt. Og hañ kom til siña Lꝛresveina, og fañ þꝛa Sofande, og sagde til Peturs: Simon, Sefur þu? Formꝛattir þu ecke eina Stund ad vaka med mier? Vaked og Bidied so þier falled ecke i Freistne. Andeñ er Reidubnveñ, eñ Holldid er veikt.

I Añad Siñ gieck hañ eñ burt aptur, badst fyrer, talade þeim somu Ordum, og sagde: Miñ Fader, Ef þad er ecke mogulegt ad þesse Kaleikur vijke frꝛa mier, utañ eg drecke hañ, þa verde þiñ Vilie. Og hañ snere aptur, kom og fañ þꝛa eñ Sofande, þviad þeirra Augu voru þrungeñ af Svefne, og þeir vissu ecke hvorju þeir svorudu honum. Og hañ skilde vid þꝛa, og gieck burt aptur, og bad i Þridia Siñ med somu Ordum, og sagde: Fader, Ef þu villt so, þa tak þeñañ Kaleik frꝛa mier, Þo ecke miñ, Helldur verde þiñ Vilie. Eñ honum byrtest Eingell af Himne, sꝛa ed styrkte hañ. Og þa hañ var staddur i Daudans Strijde, took hañ ꝛkaflega ad bidia. Eñ hañs Sveite vard so sem Blood-Huiklar,

þeir ed fiellu aa Jørdena. Og hañ stood upp fraa Bæneñe, og kom til siña Lære-Sveina i Pridia Siñ, og fañ þaa Sofande wt af Hrygd, Og sagde til þeirra: Sofed þier nu þad epter er og hvijlest. Hvad Sofed þier? Þad er noog, standed upp og bidied, so þier falled ecke i Freistne. Siaaed sw Stund tekur ad naalgast, og er komeñ, ad Mañsens Son mun Ofurseliast i Syndugra Heudur, Standed upp og gaungum hiedañ, Siaaed, saa ed mig Svijkur, hañ er i Naand.

Exordium.

MArgt er lijkt med Skylldum, seiger Ordshaattur gamall: Þad lesum vier um̃ David Konung, ad þegar hañ flwde fyrer Ofrijke Sonar sijns Absalons; Þa hafe hañ geinged fraa Jerusalem, yfer um̃ Lækeñ Kedron, med huldu Høfde graatande, og hañs Þienarar fylgdu aa epter hønum, 2. Sam. 15. Eñ i Øndverdre Pijslar-Søgu DRotteñs JEsu Christi Sonar Davids, er hañ gieck yfer um̃ hiñ sama Læk Kedron, til Vidsmiørs-Vidar Fiallsins, Þa heyrum vier, ad hid Saklausa Guds Lamb, sem bored hefur Veralldareñar Synder, geingur hiñ sama Veg, og þad Høfuded, sem er Þushundsiñum biartara eñ Sooleñ, var huled med Nockurskonar Sorgar-Skije, i þeim svarta Myrkraña Dal vid Oliveti, Þar hañ so sem ad Afsijdes lagdre þeirre Konunglegre Tign, sem hañ aatte i Upphafe hiaa sijnum Fødur, audvyrdte siaalfañ sig, og giørdest Madke eñ ecke Mañe lijkur. David gieck graatande aa sijnum Flootta, eñ hvad nærre ad Sorgeñ hafe geinged Hiar-

ta

ta Frelsarans, Pad giefur hañ til Vitnisdar i Grasgardenum, seigiande: Mijn Sœl Er Hrygg Allt J Daudañ. Absalon vilde ei lijda Stiornan Fsdur sijns, Hvor Ofmetnadur steypte hønum i þa Olucku, ad hañ liet sier ei nægia, ad vera Kongsens Sonur, helldur vilde briota sig til Rijkes. Absaloni voru Ogudleger Gydingar lijker, þeir ed sogdu: Vier vilium ei lœta þeñañ Drottna yfer ossa, Luc. 19. Absaloni var Adam lijkur, Hvor ed fyrer Skopunena var Guds Sonur; Eñ fyrer Høggormsens Rœdleggingu vilde verda Gude lijkur, Gen. 3. Og vard so fyrer Metnadar-Gyrndena Ormenum lijkur; Hvar fyrer hiñ Añar Adam, Sem er DRotteñ af Himnum, hañ giordest einum Madke, og ecke Mañe lijkur, Ps. 22. Absaloni er ecke einasta Adam lijkur, Helldur og hañs Nidiar, aller þeir ed eige vilia skivast under Guds Stiornan, Edur leidast lœta af DRotteñs Anda; Þeir ed seigia: Vier erum Herrarner og vilium ei hlaupa epter þier, og hafa so Oked i sundurbroted, Jer. 5. Þessar Landrœda-Saker, bar hiñ Eingietne Sonur Guds hier yfer uñ Kedron, og fyrer vorrar Ohlijdnes Saker, sem kolludum Gud vorn Fsdur, Eñ rœntum hañ þo sijnum Heidre, Þa giordesi hañ Fsdurnum hlijdeñ, allt til Dauda, Jœa, allt til Krossens Dauda, Phil. 2. Achitophel sem var Rœdgiafe Davids Kounngs, hañ sat a Svikrœdum vid Herra sin; So skiede þad og vid DRotteñ vorn; Hañs eigeñ Lœresveirn, Hañs Vinur, sem œt og dræck med hønum, hañ giordest Forgaungu-Madur þeirra er sviku hañ. David var hlijdugur Gude og hañs Poleñmœde var mikel, Er hañ sagde: Ef DRotteñ hefur Lyst til mijn, þa lœtur hañ mig koma aptur og sia uñ Bwstad; Eñ seige hañ so vid mig, Eg hefe ecke Pocknau a þier, sia, þa er eg hier, giore hañ vid mig, hvad hønum lijkar. Hvad skulum vier seigia uñ hina Onuñrœdelegu Hlijdne Lausnarans? Þegar Sorgeñ gieck allt iñ ad hañs Sœlu, og Mañlegre Nœtturu took til ad miklast Ofbod Helvijt-

es Kvala, Þa Andvarpade hañ i Himeneñ med hiñe mestu Hvogværd, Seigiande: Fader, Ef Þad Er Møgulegt, Þa Tak Fraa Mier Þeña Kaleik, Þo Eige Miñ, Helldur Verde Þiñ Vilie. So er nu vor JEsus, David i øllu þessu nærsta lijkur; Eñ hvad miklu skielfelegre Pijsl, ad hafe DRotteñ vorn kvaled, eñ David; Þad vilium vier i Tveimur Smaagreinum Hugleida wt af Textanum: Og i DRotteñs Nafne høndla i hiñe Fyrre uñ JEsu Reysu-Bwning og Ferdalag til Fiallsens Oliveti. Eñ uñ hañs beiskn Kvøl og Þiaaning i Grasgardenum i hiñe Sijdare.

Eñ þu HErra JEsu, sem allt þetta leidst oss til Saalu-Hiaalpar og Myskunar, Styrk oss i þessu Verke med Krapte þijns Anda, Fyrer þijna Forþienustu, AMEN.

Utleggingeñ.

ÞA ÞEIR HØFDU LOFSAUNGENN SUNGED, Seigia Gudspiallameñerner: Ad søñu visse Lausnareñ allt þad yfer hañ aatte ad koma, Joh. 18. Ecke var hønum þad Okuñugt, ad aalyktad var i þeirre Himnesku Raad Stofu, ad hañ skyllde Ofurseldur verda i Syndugra Hendur, og hvad herfeleg Þijna þad verda munde, þeckte hañ giørla, þvi hañ visse alla Hlute, sagde Þetur Fordum: Hvørrar skielfeleg Miñing ad miøg so nærre hefur geinged hañs Hiarta, þegar hañ faam Døgum aadur eñ þetta skiede, Jñreid til Jerusalems Borgar, uñ þeña sama Veg med Vegsemd mikille, og Føgnude þess Foolksins sem aa epterfylade, og hroopade Hosiaña Syne Davids, Blessadur sie saa sem kiemur i Nafne DRotteñs, Eñ hañ Andvarpade siaalfur og sagde: Mijn Saala hryggest i mier, og

hvad

hvad skal eg giora? Fader, hiælpa mier af þessum Tijma, Joh. 12. Eñ þo hañ visse allt þetta, samt gleymer hañ ecke sijnum Himneska Fodur Þacker ad giora. Þegar hiner Ogudlegu Gydingar med Juda voru ad Rædslaga uñ Nætur-Tijma, hvernig þeir skylldu hañ af Dogum ræda, og hañ visse alla þeirra Rædagiord, Þa var su hañs Ydia, ad Lof syngia Gude og Fodur. Uñ Svanen er þad Ritad, ad hañ synge hvad fegurst, adkomeñ Dauda. JEsus vor Brwdgume er Einum Svanlijkur, hañs Rodd er Þusundsiñum fegre eñ Svana-Saungur, Þad er Evangelij Predikun, og sai Hioomureñ sem wt er geingeñ uñ alla Heims-Bygdena, Og þoott ad oss ætte Brwdgumans-Raust jafnañ fogur ad þykia, Christner Meñ, þa mætte hun þo hvad best læta i Eyrum vorum at Deyauda Deige, Þar Evangelij Lærdomur og allt Guds Ord tekur allañ siñ Krapt og Mægn af hañs Vanmætte, i hañs Dauda-Strijde, so þad fyrer hañs bitru Þijnu og Dauda Skuld, verdur Kraptur Guds til Sauluhiælpar ollum þeim sem trwa: Med þessum Lofsaung hefur DRotteñ giefed oss Eitt blessad Dæme, til ad þacka Gude, bæde fyrer Medlæte og Mootlæte. Hvorsu breñheitur Ofn meinar þu Christeñ Madur, ad Guds Heiptar-Reide vered hafe hañs Eingietnum Syne, þar hañ sveittest Bloodenu, og hañs Sæla vard hrigg allt i Daudañ: Eñ ei ad sijdur ædur hañ gieck til þessa Bads, Þa syngur hañ Lof sijnum Fodur,

Vilier þu nu vera hañs Læresveiñ, þa gior slijkt hid sama. Hvad kom DRottne vorum til ad audvyrda so siælfañ sig i þijnu Hollde? Hvad prijste honum til ad þola Kvel og Krossens Dauda, þa hañ mætte vel Sælu hafa? Hvad añad eñ hin Guddoomlega Elska med hvorre hañ þig Elskade, Þa þu eñ varst hañs Ovinur: Eldur Kvalaña var ad soñu heitur, eñ þo sie eg hier, ad Eldur Elskuñar yfergnæfer hañ: Helvijte kuñe alldrei ad verda so kroptugt til ad pijna þiñ Brwdgunia, ad hañs Guddoomleg Elska til þijn (sem þo hafder drygt Hooraner med morgum Elskhuga) ad hun ei yrde kroptugre til ad vilia þiña vegna lijda: Gud er oflugre i þvi Gooda, eñ Andskoteñ kañ ad verda i þvi Vonda. Elskañ til Syndugra Maña i Gude, er heitare i siñe Kynslood, helldur eñ Straff Syndareñar, sem er Daudeñ i siñe: Þad sie eg a Christo, Þar hañ seiger: Verde Piñ, Ecke Miñ Vilie! Ef nu ad hañs Elska var svo mattug i hiñe bitru Pijnu til þijn, ad hañ jafnvel giorde Gude Packer fyrer þad sem hañ leid Saklaus, Kañ þa ecke þijn Elska til hañs so miked ad megna, ad þu poleñmood lega lijder þad þu fyrer þijnar Synder lijdur, og hñ kallar þo ad þu lijder siña vegna? O! hvad sælañ ma eg David kalla, sem midt i sijnum Mootlætingum sagde? Þo Lijf og Sæl vanmegneſt, Þa ertu samt mitt Hiartans-Traust og Hlutskipte O! hvad farsælañ Job, er talade þessum Ordum: Þo ad DRotteñ deyde mig, vil eg þo samt vona

ca hañ. O! hvad sæla JEsu Christi Postula, Hvorier er peir Hwdstrykter, Kvalder og Krossfester voru, hielldu peir pad hina mestu Sæmd, ad meiga lijda allskonar Hrellingar Christi vegna. Pegar JEsus gieck wt af Herbergenu, pa var Noott, pvi Johañes seiger, Joh. 13. Ad pa Judas gieck wt, hafe Noott verid, og er hañ kom i Gethsemane, Kom Judas med Blisum so sem ca Noottu: Af pessu kiemur mier i Hug, ad bañad var ad gaanga wt pa somu Noott, sem Pasca-Lambed var eted, So ecke fiellu Meñ i Hendur Fordiarfarans, Exod. 12. Eñ DRotteñ JEsus, uppa pad hañ audsynde sig ad vera pad Saklausa Guds-Lamb, sem ber Heimsens Synder, pad sana Pasca-Lamb, sem slaatrad er i fraa Heimsens Upphafe: Vort Pasca-Lamb sem fyrer oss er Foornfært, hañ gieck wt pa somu Noott er hñ hafde Pasca-Lambsens neytt, til pess ad giefa sig viliande i Hendur Forrædarans. Pegar DRotteñ var wt af Herbergenu geingeñ, pa seiger Sagañ: Ad hañ hafe geinged yfer uñ Lækeñ Kedron: Hañ rañ epter peim Dal, sem liggur ca millum Jerusalem og Fiallsins Olivetl. Yfer uñ peñañ Dal gieck JEsus fraa Jerusalem til hiñar fyrstu Orustu, sem hañ hæde vid Daudañ: Sa Dalur var mieg Ofrægur, hañ var Gehenna nefndur, I honum voru Hræ Odæda-Mana til Osku brend, og pau Saurende er wt voru boreñ af Jerusalem, og med pvi Nafne var Helvijte ca Stundum teiknad: So seiger

DRotten, talande þo epter Mañlegum Plagsid, hvad miked ad gyllde jafnvel hinar miñstu Synder fyrer Guds Doome, (Hañ seiger) Hvør sem seiger vid Broodur siñ, Þu Vitfyrringur, hañ er sekur Baals Gehennæ, Matth. 5. O! HErra Gud, Skule nu Reikningskapur giørast fyrer hvørt Onytiu Ord i Doomenum, hvad Obæreleg munu þa verda øll Reide-Yrde, Spott Gloosur, Bryxle, Bakmælge, Smaanar-Ord, Roogur, Lijge, Illmæle og Flaattskapur, ad hvørium Synduger Meñ leika sier eins og ad ødru Table? So audvitad er, ad vier vorum alleina þess vegna, ecke Einunges Tijmañlegs Ellds-Loga verduger, helldur og Guds saarheita Reide-Ellds, sem breñur allt til nedsta Helvijtes, Devt. 32. Þess vegna er þa JEsus i giegnum Gehenna geingeñ, til ad laata sig Fiøtra af Ogudlegum Skaalkum, so vier skylldum ecke bundner aa Høndum og Footum verda Ofursellder Kvølurunum og wtsnarader i hin ystu Myrkur, hvar vera mun Op og Tañagnijstran. Hvad skulum vier seigia Børn mijn? Hvad eru Synduger Meñ añad eñ eitt lifande Hræ eins Obootamañs, sem hefur fyrergiørt Fie og Fride vid hiñ Riettlaata Doomara? Hvad eru þeir ed Ydrunarlaust i Syndunum framfara, añad eñ Uthreinsun af Jerusalem, Þad er af Christelegre Kyrkiu, Eitt Avaxtarlaust Trie, Sem ei duger nema til ad upphøggvast og i Elld kastast, Matth. 3. Eitt Hey-Straa, sem til alls er Onijtt, nema i Ofnenum ad

upp-

uppbreñast? Hvad añad, eñ Pyrnar og Pystlar, hvorier Belvaneñe eru naulæger, og hvorra Enda Lok eru afbrender ad verda, og pad i Eilijfum Helvijtes Loga, Heb 6. Eñ JEsus hefur i Gehenna bruñed i Ellde Gudlegrar Reide, so hañ frelste oss fræa pvi Eilijfa Gehenna, og Oendañlegu Helvijtes Bæle. Par voru Hræeñ uppbrend, Sem strax sagda eg, eñ vier vorum fyrer Vanskopun Syndareñar dauder i heñe, Rom. 5. Og lifande Hræum lijker ordner, Par allt Hofuded var siwkt, allt Hiartad veykt, fræa Hvirfle og alt til Ylia, var par eckert nema Saar, Beniar og Prote, Esa. 1. Pvi hefur nu Sonur Guds lifanda, giegnum peña Vidurstyggelega Reit daudra Beina geinged til sijns Dauda-Strijds, og er vorra vegna so sem eitt Hræ wtsnaradur. O! HErra Gud, Hvorneñ er hiñ Fegurste æa medal Mañaña Sona wtleikeñ herfelega, Vier sæum hañ seiger Esajas, Cap. 53. Og par var eckert Allit ad vier gyrntustum hañ. Hañ er burtkastadur medal Mañaña, og Madur Hormungaña ordeñ, Forsmædur er hañ, og vier koñudustum ei vid hañ framar. Pesse Dalur var og so Tophet kalladur, og hefur hañ pad Nafn af Ordenu Toph, Hvort ad Trumbu merker, peirrar Ordsakar vegna, ad pegar Heidingiar Offrudu Bornum sijnum Moloch i pessum Stad, og brendu pau lifande i Fadme hañs, Pa uppæa pad, ad Forelldrunum ecke Ofbiooda skylde Vein Barnaña, pa lietu peir Trumbur slæa: Petta giefur mi-

er

er Orsok til ad Hugleida þad, ad vier hofum allt Of-miked Mañ-Blood giort Andskotanum, og allt of-dæatt fadmad Diofuleñ, og elskad hañs Athæfe, Eñ kastad Guds Elsku og hañs Bodum æa Bak oss aptur, So nærre hefur leiged tijtt og opt, ad Sæal og Lijf mundu standa i biortu Bæale. Þar fyrer hofum vier og forþienad Eilijflega ad Foornfærast i þeim fwla Jlfrunar Dal, hvor ed rijkur af Ellde og Breñesteine, og þad ei til Sætleiks Jlms, helldur ad kiæla Guds Reide, so sem seiger hiæa Ezech. 16. Eñ JEsus er þeigiande geingeñ i giegnum Tophet til ad Foornfæra siæalfum sier Gude, so vier skylldum ecke Eilijflega emia i Helvijte, Honum sie Prijs og Vegsemd ad Eilijfu, Amen.

Hvad þvi Sijdara vidvijkur, þa hofum vier fyrst ad athuga, ad Gudspiallameñerner seigia: Ad Christur hafe geinged iñ i eirn Alldengard, sem hiet Gethsemane. Adam var settur af Gude i eirn Alldengard, i allskonar Sælu, Hvoria hañ braut af sier med Oleifelegre Nautn af þvi Trienu sem honum bañad var; Gen. 3. Þar fyrer vard hid sæta Lijfsens Trie, Hvors Blod ad gagna til Lækningar Heidingiaña: Þad vard plantad i Alldengardenum, þegar hañ læa flatur a Jordu og þolde allskonar Hormung, ad hañ afrekade oss eilijfa Sælu, og eirn Arf æa Himnum, sa ed ecke mæa skemast, og ecke saurgast og ecke rotna. I Exodi 24. Lesum vier, ad þegar Moyses gieck uppæa Fialled fyrer Gud, þa liet hañ þa 70. Alldungana epter vid Fialls Næturna r,

urnar, Eñ took med sier þa Priæa, Aaron, Nadab og Abihu, Eñ gieck so sijdarst allra Alleirn iñ fyrer Dotteñ i Elldeñ: Ei er JEsus i þessu Moysi Olijkur, og er þad hier medal añarra ræt, sem hañ hafde æadur fyrersagt, ad Spæmañ munde Gud uppvekia þm af Brædrum þeirra lijkañ sier, þegar hañ iñgieck i sijns Himneska Fodurs breñande Reide-Elld i Grasgardenum, til ad forlijka fyrer þær Syndernar sem moote Moysis Logmæle giordar voru, og gioraſt mundu, þa tekur hañ med sier Petrum, Jacobum og Johañem, Eñ sijdarst allra geingur hañ alleina i hid bitra Daudans Strijd, sem þad alleina kuñe ad wtstanda. Hañ alleina lagde siñ Hrigg under Guds Elldlegar Reide-Svipur, sem alleina hafde þær ecke forþienad: Hañ alleina dræck hiñ Fleite-fulla Guds Reide Kaleik, i hvorium honum alleina Velhocknaſt, Matth. 3. Hañ gieck alleina Affsides i Alldengardenum, sem alleina hefur Vijn-Pressuna troded, og þar var eingeñ af Foolkenu medur honum, Esa. 63. Eñ hvilijka Vijn-Pressu Christner Meñ? Vier vilium strax siæa, hvorsu miked þad hefur kostad hiñ Frumgietna, ad lita siñ Mottul i Vijn-Beria Bloode, Gen. 49. Hañ took til ad hryggiaſt og skialfa og Harmþrwngeñ ad verda. Vidlijkt wtmæla Gudspiallameñerner þessa skielfelegu Daudans Angist, so sem þa nockur tekur hastarlega Bana-Soott, og þar er eingeñ Lijfs-Von framar, hvorier med sterku Ofbodæ plaga ad slijtaſt i sundur, Lim fra Lim alt

til

til Daudans, hvad ecke er ad undra a þeim sem ad Syndareñar vegna eru Soottum og Siwkdoomum undervorpner, Eñ ad hañ sem er aan Synda gieteñ og fæddur, hañ sem er Gud alleina sæll, hañ i hvorium ad bioo oll Fylling Guddoomsins Lijkamlega, ad hañ skylde wt af hiñe bitru Daudans Angist titra og skialfa, sokum uppcalagdra Synda, fyrer hvoriar Daudeñ er iñkomeñ i Heimeñ, Pad er undarlegt framañ yfer alla Hlute. David seiger: Ad þegar Israel gieck wt af Ægypto, þa hafe Fiolleñ dansad fyrer Gude, so sem Sauda-Hiord, og Hcalsarner stocked upp, so sem hin ungu Lombeñ. Eñ hier meigum vier siaa, ad hañ Jaklæddur voru Hollde, sem þesse Stoormerke giorde, Hañ siaalfur tekur til ad skiaalfa, og Harmþrwngeñ ad verda. Esajas seiger: Ad hañ sie so sterkur, ad hañ veige Hcalsana og Fiolleñ a Vigt, og iñelyke Siaafar-Hafed i sijnum Hnefa. Eñ hier er hañ þo so Vanburda ordeñ wt af Megne Kvalaña, ad hañ fellur framañ aa Asioonu sijna. Pad lesum vier vijda hiaa Gudspiallamoñunum, ad þa hañ beiddest fyrer, hafe hañ Augu sijn til Himens hafed, Eñ hiar hefur hañ ecke Maatt edur Megn til, Upprettur ad standa. Hier liggur þad saña Forlijkunar Offur aa einu Jard-Alltare, sem Moyses umgiekst, Exod. 20. Einglaña D Rotteñ liggur flatur a Jordu, og beiger sig samañ af Hormung, eins og eirn Madkur, Ps. 22. Og hañ sem talar eitt Ord, og þa skiedur hvad hañ seiger: Hañ sær

ecke med morgum og heitum Bœnum, Lausn frꝛ hinum swra Kaleik: Og er hier af audsied, hvad Syndeñ munde hafa orded Obœreleg ellu, Holde, par hañ sem ber alla Hlute med Orde sijns Kraptar, Hañ verdur so Vanburda under heñe fyrer uppalagda Syndaña Byrde. Mijn Sœla er hrygg allt i Daudañ, seiger Lausnareñ: I Lofkvæd enu seiger hañ: Ad Eiskañ sie sier so sterk sem Daudeñ, Hier verdur honum Hrygdeñ þung iñ til Daudans. Petta Ord, allt til Daudans, merker so stoora Angist, ad hun sie Reidubueñ ad taka hañs Lijf af honum; Sama Ord brwkar Paulus uñ Epaphroditum, ad hañ hafe vered siukur allt til Daudans, Phil. 2. Pad er, Daudsiukur: Og uñ Ezechiam seiger Esajas hid sama, Esa. 38. Jonas sagdest vera reidur allt til Daudans, par hañ vard sokum Angurs og Oparfrar Vandlætingar so reidur, ad hañ villde helldur deya, eñ lifa. Eñ Frelsareñ, Sokum breñande Elsku til Syndugra Maña, hañ vard Hryggur allt til Daudans, þvi hñ var Reidubweñ ad giefa sitt Lijf wt fyrer sijna Saude.

Mijn Sœl er hrygg, seiger Lausnareñ: Hvar af vier siœum hañs sañan Mañdom, ad hañ hefur ei sijdur funded til Sœlar og Lijkamans Hormungar, helldur eñ adrer Meñ: Þvi kallar og Paulus hañ Freistadañ œ allañ Hatt lijka sem oss, Þo aan Syndar, Hebr. 5. Ei i þeirre Meiningu, ad i Christo hafe vered nockur Ofullkomleglleike, þo hañs Sœla hrygg giordest, helldur vard

rd hañs Endurlausnar Embætte, þar fyrer fullkomnara, þvi fyrer sijna Hrygd, hefur hañ wtvegad oss Eilijfa Glede. Vier hryggiunst giarnañ nauduger, Hañ Alldungis viliugur: Vier fyrer vorar eigeñ Synder, Hañ fyrer Añarlegar: Vor Hrygd forblyndar Skynseme vora, Christur hrygdest epter Raade sinar Alvitsku: Vor Hrygd er ætijd blenduð med Synd, Christur var allur aan Syndar: Vorar Tilhneigingar standa i giegn Gude, Christi Tilhneigingar giordust Fodurnum hlijdugar, iñ til Daudans, Og so sem eingeñ tekur hañs Saalu fraa honum, helldur leggur hañ hana sialfur fraa sier, so hrygger og eingeñ hañs Saalu, aan hañs Vilia. Eñ epter þvi vier med Tilhneigingunum, sem hvad mest eru Bwstadur hiñar Syndumspilltu Naatturu: Vier hefdum med þeim allra hellst Gud stygdañ, Þa byriade Christo ad lijda aa hañs Allra Heilogustu Tilhneigingum, Þo aan Syndar, so vorar yrdu hreinsadar. Miña hefde hañ veitt oss, hefde hañ ei Hrygd ena lided, hañ er þar fyrer vor vegna hryggur ordeñ, ad hañ hafde eckert til Hrygdar fyrer sialfañ sig. Hañ villde ecke aa medañ hafa Unadsemd, af Fagnade Guddoomsens sem i honum bioo, ad hañ kyñe hryggur ad verda, og sampijnast vorum Eymdum. Hañ villde Hrygd hafa i voru Hollde, ad vier i honum hefdum Eilijfa Glede. Hañ gieck eirn Hrygdar-Ferel allt til Daudans, So ad hañ þar med leidde oss til Eilijfs Fagnadar aa

Veg

Veg Lijfsens. Honum byriade Hrygdena a sig ad taka, ad hañ ecke fære a Mis vid, helldur sigrade Hrygdena. Pu ert hryggur ordeñ, O! HErra fyrer vorar, Eige fyrer þijnar Synder, eige Saker þijns Dauda, helldur vors Veikleika, Þier sie Lof, Heidur og Packer ad Eilijfu, Amen.

Framar stendur i Textanum: Hañs Sveite vard sem Blood Dropar þeir ed fiellu a Jordena. O: HErra Gud, hvor hefur þvilijkt heyrt? Hvor vill nu ecke med Bloodugum Tærum medkieña þad satt ad vera, sm Esajas fyrerspæer, Cap. 53. Sañlega bar hañ vorn Siwkdoom, og hlood a sig voru Kræankdæme, vorra Synda vegna er hañ sleigeñ, og Hegningeñ hefur a honum leiged, ad vier hefdum Frideñ, og fyrer hañs Beniar erum vier Heilbrygder ordner. Meñ vita, ad þegar Eirn Erfidar Kappsamlega, þa dynur Sveite af hañs Lijkama: Hvilijk Ofraun mun þa hafa kvaled Sælu vors Frelsara? Þar hañ hrærde sig ecke, helldur læ frañfalleñ a Jordu, ad hañ sveitest Bloodenu: Meñ vita, ad þeir sem eru plægader af Banvænum Soottum, þeir sveita ecke Bloodenu, helldur Naudlitum Sveita, Sem þo er ecke Blood, helldur hefur Farfa lijkañ Blóode. Eñ JEsus var ad soñu Heilbrygdur fyrer utañ vora Siwkdooma sem hañ bar, og þau Orkumsleñ er hañ a sig hlood; Hañs Sveite var og ei sem añarra Maña, Þvi Gudspialla-Meñerner seigia, ad hañs Sveite hafe vered so sem Blood-Hniklar þeir

ed fiellu aa Jordena. O! HErra Gud, pegar adrer Meñlijda nockra Kvol aa Saaluñe, þa safnast Blooded ad Hiartanu, hvort ad er eins og Slot Lijkamans, hvar Saaleñ hefur siñ Bwstad sierdeiles, eins og þa eiñ Lands-Her aa Ofridar-Tijmanum safnast ad Kastalanum til ad forda sier og veria siñ Hofdingia. Eñ i JEsu Dauda-Strijde skiedur þad odruvijse, hier stockur Blooded, I hvoriu Saaleñ er seiger Moyses, þad stockur wt af Lijkamanum þvi Sokum þess ad Guds Kraptur, var i honum, so hañ giæte stadest Ofbod Kvalaña, þa hafa Naatturuñar Kraptar maatt vijkia, Edarnar sundur þanest, og Samteingd Lijkamans gl dnad, þa Gudlegur Kraptur bardest i Mañlegu Hollde, Ecke einungis vid Daudañ, helldur og vid þañ siñ Daudans Vald hefur: Siaed hier ydar Lausnar-Giald, Christner Meñ, hier er su Laugeñ, hvorre þier erud i Skijrneñe þvegner/ i hvorre þier eiged ad fæga ydar Skrwda, Apoc. 7. sijdañ: Hier er Guds eiged Blood, Act. 20. med hvoriu hañ hefur Endurkeypt Hiord sijna, Hier er Leoned af Kyne Juda, sem hefur litad sijn Klæde i Bijne, og siñ Mottul i Bijnberia-Bloode, Gen. 49. Miñ HErra JEsu, Hver er sa sem kiemur af Edom, i Raudum Kyrtle, hañ sem er so Skrautlegur i sijnum Bwninge, og frambrunar i Makt siñe, hiñe miklu, Esa. 63. Þad em eg sem tala Riettvijsena, og er Maattugur ad hiaalpa, Seiger D Rotteñ: Hvar fyrer er þitt Fat so Raudt, og þijn Klæde so sem

sem þess, er Vijn-Pressu tredur, Hvad þín Vijngardur vid hvorn þu hafder þo allt giort, sem Eirn kuñe ad giora vid sín Vijngard, Esa. 5. Hañ hefur bored þier svor Vijnber, þar fyrer ertu iñ i Aldeñgardeñ geingeñ, Einsamall Vijn-Pressuna ad troda, og hefur litad Mottul þín, ecke einasta i þijnu eigeñ, helldur og i Edoms-Barna hiña Slægu, hiña Stolltu Israels Fiandmaña Bloode. Jord eñ var bolvud fyrer Adams Blood; So kallast Syndeñ optlega i Ritninguñe, hveriu hañ steypte yfer sitt og allra Barna sína Hofud. Eñ fyrer þín Blooduga Sveita, ÞRotteñ mín, þa er hun ofs aptur blessud. Adams Synda-Straff var þad hañ skylde i Sveita sijns Andlites sijns Brauds neyta, Gen. 3. Eñ fyrer þín Sveita, er vor Sveite og vort Erfide blessad. Um Eirn Orm er þad skrifad, ad hvorn hañ bijtur, Sa verde Al-Bloodugur: Eñ Satan hin Gamle Dreke og Hoggormur, hañ hafde so bited ofs til Bloods, ad vier læum i voru Bloode, og vor Nable var Ormskoreñ, og þar var eckert Auga sem Myskunade ofs, þegar þu gieckst þar fram hiæ og saader til vor i voru Bloode, þad vier skylldum lifa, Þess vegna ertu i Einum Eld-Raudum Orme fyrermyndadur, Joh. 3. og æ Galgañ Bloodrisa uppheingdur, ad vor Skrwde sem af ofs stælsum til var verr wtleikeñ, eñ Nidlags-Fat, ad hañ yrde fargadur i þijnu Bloode, Þu Lambed Guds sem bored hefur Veralldareñar Synder: Lattum ofs nu reña

nockud i Skap vid siaalfa oss, Guds Viner, hverra Blood Skam̃er ad eru med Guds Sonar Bloode kvittadar. Hvørsu Ovidurkvæmelegt er nu þad, ad HErrañ pijnest, eñ Prælleñ er all-kaatur? Christur sveitest Bloodenu fyrer vorar Synd er, Eñ vier fyrer hinar semu, er þo hafa Gud Kross festañ, Vier fellum ecke Eitt Taar af Augum vorum, Ecke Einunges hañs Augu grietu, helldur allur hañs Blessadur Lijkame floode i Taarum; Eñ oss kiemur ecke til Hugar, ad wtausa beysku Taara Floode sañrar Ydrunar af Hiarta voru, þegar hñs Kvøl i Grasgardenum verdur oss fyrer Augum afmaalud. Vorar Synder voru so sterkar, ad þær gaatu pressad Blooded wt af hañs Hollde; Er þa Miñing DRotteñs Dauda ecke so sterk hia oss, ad hañ faae Eirn Vatns-Dropa af Augum vorum? Valla eru Hiørtu vor mijkre eñ eirn Klettur, Þvi Moyses fieck þo Vatn wt af Biargenu, er hañ sloo Sprotanum þar aa, Eñ Guds Ord, sem er bitrara eñ Tvijegglad Sverd, þad viñur nærsta lijted aa Gedsmune sumra Maña: Eg Graatbæne ydur, Þo fyrer Guds og vorrar Velferdar Saker: Hug leidum þau Ord er skrifar St. Paall, ad Jørdeñ hver ed iñdreckur Regned sem yfer hana fellur, hun bere Þyrna og Þystla, hvørier Bølvaneñe eru naalæger, og þeirra Endalok eru ad uppbreñast, Hebr. 6. So eru og Ydrunarlaus Hiørtu, sem med heilnæmu Regne JEsu Bloods-Sveita eru aadreifd, Eñ skipast þo ecke þar vid, þau munu ecke

laang

laungt fraa Eilijfre Fordæmingu, og hinum saara Kvalaña Ellde, sem ecke slocknar, Hvers Reikur uppstijga mun uñ Allder Allda: Hugsum til þess, ad saa Dagur kiemur, þad vier skulum og so þreyta vid Daudañ, Hvor ed vard Gude Odaudlegum so hardur, ad hañ strijdde vid hañ, og took aakaflega ad bidia, ad Daudans Skaal mætte fraa sier takast. Hvad beyskur mun hañ þa verda þier, sem valla añad giorer, eñ ad þiña til Daudans, nema þu hafer aadur so bwed þig i Alvæpne Guds, ad hañ vilie veita þier Lid, sem Daudañ hefur uppsvelgt, Hver ad er Helvijtes Drepsoott og Daudans Daude, Og þu voger i þijnu Dauda Strijde ad feigia med Paulo, Fullsruggur i Gude Heilsugiafara þijnum: Daude, Hvar er þiñ Broddur? Helvijte, Hvar er þiñ Sigur? Gud er sar ofs hefur Sigureñ giefed, fyrer Son siñ JEsum Christum. So ad Lifa, og so ad Deya, uñ þu ofs goode Gud, Eilijfe Konungur Dijrdareñar, Fyrer þañ sama þiñ Eingieteñ Son, AMEN.

* * * * * *
* * *

Auñur Midvikudags Predikun i Fostu.

Texteñ.

OG Jafnsnart sem hañ var eñ ad tala uñ petta, siaa, eirn af peim Toolf sem Judas hiet, þa er hañ hafde nu til sijn teked Flock Maña, og Pienara Kieñe-Maña Hofdingiaña og Pharisæaña, Kom hañ þaungad, og med honum Flockur mikell, med Blisum, Lompum, Sverdum, Staungum og Vopnum, vtsender af Kieñe-Maña Hofdingium, Skriftlærdum og Øldungum, og hañ gieck fyrer peim.

Sem JEsus visse nu allt hvad yfer hañ atte ad koma, gieck hañ frañ og sagde til peirra: Ad hvorium leited þier? Peir svorudu honum: Ad JEsu af Nazareth. JEsus sagde til peirra: Eg em hañ. Eñ Judas sa ed sveik hañ, stood eirneñ hia peim; Eñ sem JEsus sagde til peirra: Eg em hañ, horfudu peir Bak aptur og duttu til Jardar. Hañ spurde þa eñ Einusiñe, Ad hvorium leited þier? Eñ peir sogdu: Ad JEsu af Nazareth. JEsus svarade: Eg sagda ydur pad; Eg em hañ. Par fyrer, ef þier leited ad mier, þa lated pessa i burt fara. So ad uppfylldest pad Ord, hvad hañ hafde sagt: Ad aungvum glatade

eg

eg af peim sem þu gafst mier. (Joh. 17.)

Eñ Svikareñ hafde giefed peim Sameigeñlegt Teikn, og sagt: Hvørn hellst eg kysse, sa er pad, grijped hañ og leided i burtu Vareygdarlega. Og þa hañ kom, naulgadest hañ JEsum ad hañ kyste hañ, og jafnsnart gieck hañ til hañs, og sagde: Hell siertu Rabbi, og kyste hañ. Eñ JEsus sagde til hañs: Vinur, Hvar fyrer ertu komeñ? Juda, Svijkur þu Mañsins Son med Kosse? Þa geingu peir þangad, og løgdu sijnar Hendur a JEsum og gripu hañ. Eñ þa ed peir sem hia honum voru, sau hvad verda villde, søgdu peir til hañs: HErra, skulum vier slaa med Sverde? Og sia, ad eirn af peim sem med JEsu voru og þar stoodu, Simon Petur, hafde eitt Sverd, riette wt Hondena, og rickte þvi, og sloo til Presta Hofdingians Pienara, og hioo af honum hañs hid hægra Eyra. Og sa Pienare hiet Malchus.

Eñ JEsus svarade og sagde: Leifed peim ad giora eñ frekar, og sagde til Peturs: Sticktu þijnu Sverde i Slijdrer, Þviad hvør ad Sverded tekur, sa mun fyrer Sverde farast. Eda meinar þu ad eg kuñe

ecke nu ad bidia min Fodur pad han sende mier meir en Toolf Legion Eingla? Skal eg ecke drecka pan Kaleik, hvorn ed min Fader hefur mier gefed? En hvorneñ skylldu pa Ritningarnar uppfyldar verda? Pvi pad hlijtur so ad skie. Og han avhrærde hans Eyra og Læknade han.

A peim Tijma svarade JEsus og sagde til Foolksins, og peirra Presta-Hofdingia, og Hofuds-Manna Mustaresins og Olldungana, sem til hans voru komner: Pier erud so sem til anars Ræningia wtgeingner med Sverdum og Staungum ad grijpa mig. Daglega hefe eg hiaa ydur vered, seted og kient i Musterenu, og pier hafed aungvar Hendur a mig lagt, og ecke griped mig, Helldur er petta ydar Tijme og Magt Myrkrana, so ad Ritningarnar uppfylldust. En allt petta er skied, so ad uppfyllest Ritningar Spamanna. Pa forlietu han aller Læresveinarner og flydu. Og par var eirn Ungur Man, sa ed honum epterfylgde, han var n.ed Lijne klæddur yfer bert Horund, og Ungmene gripu han. En hu snarade Lijnklædenu og flijde Naken i burt fra peim.

Expr.

Exordium.

I Fyrre Samuelis Bookar 28. Cap. Lesum vier, ad Þegar Saul Konungur foor til Frietta vid Galdra Kounna i Endor, þa hafe hun sagt: Eg sie Gudena uppstijga af Jordunne: Og er Saul spurde ad, hvernig honum haattad være, svarade hun: Ad þad være Madur nockur Alldradur i sydum Stacke. Maalmurenn er Gud Veralldar þessarar, hann er af Jordunne uppstijgenn, Þvi sijdann ad Mannkyned ecke villde nægiast med, þad sem oss henne vex og foostraft oss til Næringar af Gude giefed, Þa hafa Menn grafist i Ydur henar, til ad leita epter meire Giæfu, sem þo morgum hefur ad Ogiæfu orded: Þadann er komed Gull og Sylfur, af hverju sumer Menn steipa Baal, So sem DRottenn ad Orde kiemst fyrer Munn Spaamannsins: Þad skiedur þegar Menn leggia meire Trwnad a henna þietta Leyr, helldur enn hinn Lifanda Gud, Sem bæde hann og alla Verslldena skapad hefur. Ecke veit eg til þess, ad Samuel hafe Kienemadur vered, so ad Menn kunne þar fyrer ad seigia, Ad hann hafe byrst Konu þessare i Aarons Skrwda. Spaamadur var hann og Doomare i Israel, Act. 13. Hitt er vijst, ad hann hefur andpecktur vered af Bwninge sijnum, Þvi Saul kannadest strax vid, ad hann være þad, þegar Konann sagde honum fraa Syn sinne, hafe hun þo nockurn sied, sem Konungurenn saa ecke sialfur, Og þetta hafe ei alleina vered Prettur henar, til ad villa hann Raadlausann Mann, og af Gude forlaatenn. Enn hvernig sem þvi er varid, Þa er eg viss þar umm, ad ecke hefur Gud giefed Fiandanum Magt yfer Lijkama Samuelis, Helldur hefur þetta vered Apaspil Satans og Missyningar einar, og hljider þar vel uppaa, þad sem Paulus skrifar, 2. Cor. 11. Er hann talar umm falska Postula, og seiger: Ad Satan ummyndest i Liossens Eingel, Þvi sie þad ei ad undra, þoott hanns Pienarar breyte sier so sem væru þeir Þionar Riettlætesins. Tvo Hlute brwkar Andskotenn sier i Lage til þessa, Sem er Fie og Flaattskapur: Hann steiper fyrst eitt God

af Sylfre og Gulle, og sijdañ bijr hañ þad i Skart med Samnelis Kyrtle; So kalla eg flaaraada Vinaattu, og Skyn Heilagleikans. Fyrer þvi er Guds Børnum vandfared, ad ei laate þaug sig locka af þvilijku Taale, til ad syndga og styggia Gud. Optlega hefur Diøfulleñ þeña Prett i fram̃e haft, Eñ þo hefur hañ synt Meistara Sticke sitt aa Gløtunareñar Syne Juda, Sem med øllum Riette kallast maa Høfdinge Fals-Postulaña, og þeirra Forgaungu-Madur, Þvi skøm̃u epter þad, ad Diøfullesi hafde giørt eirn Afgud i hañs Hiarta wr þeim 30. Sylfur-Peninaum, er hañ took af Kieñemaña Høfdingiunum, til ad svijkia siñ HErra, þa gaf hañ hønum fagrañ Kyrtel, Þad er Blijdskavar Ord og Liwfmæle, til ad fullgiøra sitt Verk, so sem framar mun saat verda i Textans Utleggingu: Af hvørium vier vilium Tvent Hugleida. 1. Hvad vier eigum af Svikarans Dæme ad fordast. 2. Hvad vier eigum af Frelsarans Hoogværdar Andsvare ad læra.

Bw þu siaalfur i þijnu Orde DRotteñ miñ, og laat Eingañ so kyssa þad i Dag med sijnum Eyrum, sem Judas þig kyste med sijnum flaaraadum Muñe: Bænheyr þad O! HErra, fyrer þijna Forþienustu, AMEN.

Utleggingeñ.

HVad hinu Fyrra Vidvijkur, þa høfum vier Tvent ad varast af Dæme Judæ, Sem er Agyrne og Flaattskapur. Hañs Agyrne siaaum vier af þvi, ad hañ selde HErra siñ fyrer 30 Sylfur-Peninga, og hefur Svikare þesse hvørium Mam̃ons Præl heimskare vered, þar hañ selde hañ, sem allt Gull og Sylfur aa, og øll Endemørk Jardareñar fyrer 30. Sylfur-Peninga, hañ er situr og bræder og Sylfred hreinsar, fyrer so lijted Sylfur, Og hid Saklausa Lamb Guds, med

hvørs

hvors dijrmætu Bloode oll Verolldeñ er Endurkeypt fyrer so litla Fiemune. Priætiju Sylfur-Peningar voru Almeñelegar Prœls-Bætur, epter Logmœlenu, Exod. 21. Og þo Utlendings, og ecke hins Jñlenda. Fyrer so Smœnarlegt Lijtelrœde, er Konungur Himens og Jardar seldur, af Einum Gudlausum Odygda Prœl, Og hefur hañ Blessadur i þvi hvad mest audsynt, ad hñ hafe audvyrdt siœlsañ sig, ad Prœls-Mynd œ sig tekeñe, Phil. 2. Par Frelsare allra Maña, er þo ecke so sem Frialls Madur, helldur so sem Anaudigur i burtu seldur. O! HErra, Hvar fyrer ertu so Mijnkunlega seldur? Ad vier ei yrdum Kvolurunum Ofurselder. Hvar fyrer ertu so sem eirn Prœll keyptur? So þu keypter oss eilijst Vellde œ Himnum uppe. Hvar fyrer ertu fyrer soddañ Lijtelrœde seldur? So ad Guds Blood sem i eiñe Pioons Mynd var lijtels meted, þad yrde þess dijrmætara fyrer Gude: Eñ giœte þess, Christner Meñ, ad eingañ af þeim hende neitt, þad er a nockurn Hœtt samblooda meige, edur lijkiast þessu Meistara-Stycke Andskotans, þar vier hofum slijkañ Vidbiood œ þessu Dœme. Hvad giora þa aller þeir, ed laata Oleifelega Aura-Elsku, Agyrnd og Fesynke draga sig frœ þeim Kiœrleika sem er i Christo JEsu? Hafa þeir ecke ad nockru Leite med Juda sellt siñ HErra? Vel talar Paulus hier uñ, er hañ seiger: Ad þeir ed Rijker vilie verda, falle i Diofulsins Snorur: Eñ hvad er añad ad vera fastur i

hañs

hañs Snoru, eñ ad hafa sellt, Pad er yfergiefed Christum? Siaum hvad naakvæmlega Andskoteñ foor ad velda Judam; Ei hefur hañ Raaded honum i Fyrstu, ad selia DRotteñ fyrer Peninga, helldur skoted honum i Brioost Or Sierplægneñar, ad hañ skylde plocka nockud af þvi, sem Christs og hañs Læresveinum lagdest til Upphelldis, Þvi seiger Johañes, Cap. 12. Ad hañ hafe Pioofur vered og bored Fie-Þijngiuna. So leikur Diofulleñ vid þaa, sem giarner eru aa Fie: Hañ telur þeim þessar Tolur, þoott eg gyrnest þetta, þad er eckert Stoor-Ræde, ecke Pioofnadur nockur, hier af maa eingeñ stoorañ Skada bijda, Margur hefur meira Fraadest og hefur ei til Raanglætes reiknad vered: Eg vil ad eins siaa mig vid þeim stærre Glæpunum sem adrer fremia: Eñ þu Heimskur Madur, þu giæter ecke ad þvi, ad aadur eñ Gollureñ vard so stoor, ad hañ giordest Mañskiædur, þa var hañ ungur Grijs, Og aadur eñ eirn myrdte Mañ til Fiaar, Þa stal hañ Saudnum. Andskoteñ lædest iñ i Syndarans Hiarta, eins og Þurfa-Madur, Eñ nær hañ er iñkomeñ, setur hañ sig i Boonda-Sæted, og rædur slijku er hañ vill, og gisrer Salomonis-Svipur ad Roboams Hogg-Ormum, þar til hañ drottnar i Syndeñe, eñ Synd eñ i þess auma Mañs Daudlegum Lijkama. Nu þar ed Judas meinte ad Lausnareñ sem visse alla Hlute, hañ munde siaa i giegnum Fijngur vid sig, og lijda so Tijma Ovirskuñar, þoott hañ Smaa-

Stæle,

Stæle, þa giordest hañ diarfur i Heimskuñe, hvar fyrer hañ Reiddest Mariu, er hun smurde Fætur Christi med dijrmætu Salve, Þa gat hiñ bolvade Agyrndar-Ormur ecke þolad vid, og giægdest wt med Hofdenu, Er hañ sagde: Hvar fyrer voru ei Smyrsle þesse seld fyrer 300. Peninga og giefed Fætækum? Joh. 12. Eige sagde hañ þad af þvi, seiger Johañes, ad hañ hyrdte umm Fætæka, helldur sokum þess, ad hañ var Þioofur. Og allra sijdarst lagde Diofulleñ hier Smids-Hogged a Ohæf una, Og synde þad, ad hañ være med ollu i hañ fareñ, þar hañ kom honum til ad selia siñ eigeñ HErra: Þañeñ er nu Syndeñ, hvor ad er Andskotans Dootter: Hun er eitt frioſsamt Kvikinde, þvi nær hun fædest, geingur hun Þungud med adra, hun hætter ei þar sem hun byriar, helldur gietur af sier eirn vondañ Jñblaastur, Jñblaastureñ Samþycke Vilians, Vilieñ Giorningeñ, af Giorningenum frañkiemur Uggaleysed, af Uggaleysenu Forherdingeñ, af Forherdinguñe Orvæntingeñ, af Orvæntinguñe eilijf Helvijtes Pijna, sem er Verdlaun allra Ogudlegra, umm Allder Allda med Diosslenum og hañs Arum i þvi Dijke, sem vellur af Ellde og Breñesteine Þetta vottar Jacob i sijns Pistels Cap. 1 med færre Ordum, seigiande: Sierhvor verdur freistadur, nær hañ tilteigest af siñe eigeñ Gyrnd, og lockadur verdur, og sijdañ þad Gyrndeñ hefur gieted, fæder hun Syndena, eñ nær Syndeñ er fullkomnud, fæd er hun Daudañ. Þar fyrer skylldu Christner Meñ

sia

siaa til, ad þeir kiefie hina fyrstu Neista Agyrneñ-ar, so ad Guds Hws, sem er vort Hiarta, breñe ei til kalldra Kola. Þañig byriar ad skioota Dreka-Ungañ i Bælenu, aadur hañ verdur fleigur, og slij-ta Høggormeñ, þad er Diofuleñ wr Barme sijn-um, aadur eñ hañ stijngur til Hiartans, vel sie þeim er so kuña ad taka Babylons Smaa-Børn a med-añ þau Hraa-Blaut eru, og slaa þeirra Høfde nid-ur vid Stein, Ps. 137. Þvi hvad gagnar þad Mañ enum, ad hañ eignest allañ Heim þeña, og lijde so Tøpun aa Saalu siñe, seiger Frelsareñ, Matth. 16.

I ødru Lage heyrum vier af Historiuñe, ad Ju-das, Þa hañ hafde til sijn teked Flock Maña og Þioonustu-Meñ Biskupaña, Pharisæaña, Ølldungaña og þeirra Skriftlærdu, Þa hafe hañ Viked ad JESU, Kist hañ og sagt: Heill Vertu Meistare. Þetta er hin mesta Ohæfa, er Diof-ulleñ framed hefur i Syndugu Hollde. Margur hefur Vine og Frændur af Døgum raaded. Nero liet fyrerkoma Moodur siñe. Absalon offokte Fød-ur siñ. Joab sveik siñ Vin. Cain vo Broodur siñ. Eñ ad brugga Svikræde sijnum Gude og Skap-ara, Þad eru Faadæme Satans, þar ed eirn synd-ugur Ormur Forrædur þañ sem er hañs Fader fyrer Skøpunena, hañs HErra fyrer Verndena, hañs Brooder fyrer Mañdoomstekninguna, ha-ñs Heilsugiafare fyrer Endurlausnena, hañs Mei-stare fyrer Uppfrædinguna, hañs Doomare fyrer Urskurd Verdlaunaña. Hañ sem Mañ vegur,

hañ

hañ er Mañdræpare: Hañ sem myrder, hañ er Mordinge: Hañ ed siñ Herra forrædur, D Rotteñs Svike: Hañ sem Frændur edur Vine af Lijfe tekur, Hañ er Nidingur kalladur. Eñ hverju Nafne skal eg hañ þa nefna, sem rædst a moote D Rottne Gude sijnum, fyrer hvors Skuld, vier ecke alleina skylduger erum Fodur og Moodur ad yfergiefa, helldur og eirneñ Lijfed ad læta, Ef hañ þad bijdur. Nu veit eg mijner Elskuleger, ad þar er eingeñ af ydur, sem ecke i Hiarta sijnu fordæme Svikarañ Judas: Eñ giætum þess ad nu er Christur ad synelegum Vistum fræa oss vikeñ, og situr til Kraptarens Hægre Handar, So eingeñ Mañlegur Kraptur, og ecke siælfur Andskoteñ fær honum Mein uñed: Eñ ei ad sijdur er hañ oss a margañ Hætt nælægur. Paulus seiger, 2. Cor. 11. Ad Christur sie Safnadarens Hofud; Hygge þar ad aller þeir ed heita vilia hañs Limer. Judas kyste Hofuded med flærædum Kosse: Siæum til Limerner, ad vier ei þañig Jñbyrdes kyssunst, Þvi hver ed JEsu Lime Falsklega kysser, Hañ kysser hañs Andlegañ Lijkama, Sem er hin Christelega Kyrkia. Guds Born a fyrstu Dogum Christneñar, hofdu þa Veniu, ad nær þeir hielldu sijnar Agapas edur Kiærleiks Samkomur, þa kyste hver añañ med Heilogum Kosse, uñt hvern Paulus talar, 1. Cor. 16. Hvers og Petur miñest, Er hañ seiger: Heilsed hver odrum med Kiærleikans Kosse, 1. Pet. 5. Þadañ er eñ nu

i Dag

i Dag su Venia medal vor, ad vier miñunst hver vid añañ, adur eñ vier etum Guds Lijkama og dreckum hañs Blood i Heilagre Kvolld-Mæltijd DRotteñs: Pesse Sidur Christeña Maña, ætte ad miña oss a Broodurlegañ Klærleika Jñbyrdes: Eñ Gud næade oss Syndarana: Ad valla mun af þvi veita æ Stundum, þegar vier gaungum til HErrans Alltares, til ad Fridmælast vid Gud i helgum Stad, ad sumer af oss hafe þa vel burkad allt Flætiskapar Kæm af Vorum Hiarta sijns, Og er þa nærsta hætt vid, ad þeim verde hid sama og Judæ, ad blooda JEsu falskañ Koss. A Jerusalems Mustere var eitt Port, Jñ uñ hvort ad geingu ydrande Mañeskiur, med huldum Vorum: Hvad oss miñer þar æ, ad JEsus er þær Dyrnar, uñ hveriar vier, sem stendum rauder af Ovyrdingu fyrer Hædungar vors Ungdooms, Eins og Ephraim; Vier eigum ad gæanga iñ i Jerusalem fyrer Gud, til ad Offra vorre Gæfu fyrer Alltarenu: Eñ þad er ei meir eñ skyldugt, ad vier æ med añ hylium Varer vorar, med hvorium kañskie margur hefur tijdt boded sijnum Næunga Flæræadañ Koss, og hvatt Tungu sijna, eins og Hoggormur, og smurt Varer sijnar med Nodru Galle, Ps. 140. Eg vil ei uñ þa tala, sem med Heiptræku Giede miñast vid Holld og Blood DRotteñs, og ætla þo ad sier mune i þeim Heilaga Stad uppgiefeñ verda þau Tiju Pusund Punda, uñ hvor þeir eru hinum Riettlæta Dijrdareñar

eñar Konunge skylduger, Eñ ecke vilia þeir uppgiefa sijnum Sampioon, þa Hundrad Peninga, er þeir attu honum ad lwka. Um Joseph, hvorn hañs Brædur seldu i Prældoom, ei Olijkt og Judas siñ HErra, Um hañ stendur skrifad, Gen. 45. Ad hañ hafe falled um Hals þeirra, og kyst þa med graatande Tarum: Gud giæfe od aller þeir er sig Christna nefna, væru eins Lynder, og sa Guds Madur var i þvi, ad fyrergiefa hver odrum wt af Hiarta sijnar Misgiorder, Þvi añars mun vor Himneskur Fader ei tilgiefa oss vorar Synder, Matth. 6. Eg vil spyria, Hvad skilur Judam, Er kyste JEsum og sagde: Heill Vertu Rabbi, Eñ droo þo epter sier Flock Maña, med Sverdum og Staungum til ad grijpa hañ? Hvad skilur hañ, seige eg, og þa, sem stadder i Heilogum Stad, seigia: Herra, Herra, Forlaat mier Synder minnar: Eñ i þeim sama Muñe, med hvorium þeir JEsu Lijkama og Blood medtaka, þa geymer hañ ecke Joabs, helldur Jessabels Sverd, og hañ er nockurskonar Orva-Mæler, fullur af Mord-Pijlum til ad skioota ad sijnum Naunga, þegar honum Fære giefst. Þad var Sidvane Gydinga, ad þa þeir sau Aleingdar nockurt Gestugmeñe, og gatu ei til hañs naad ad kyssa hañs Hond, epter þvi sem Sidur var til, þa kystu þeir sijnar eigeñ, og veittu honum Lotning þar med. Þetta miñer mig ar, ad vier stondum fiærre vorum Lausnara, So sem hiner Lijkþrau i Gamla-

Testamentenu: Vier erum haaser eins og þeir, so vier gietum ecke Gud aakallad so sem ber. Vorar Synder adskilia millum hañs og vor, og vier stondum laangt fraa med Tollheimtu-Mañenum, og þorum ei upp ad lypta vorum Augum til Himens, þvi vier hofum stiggt hañ sem i Himnenum bijr; Eñ ei ad sijdur vilium vier kyssa vorar eigeñ Hendur, þad er Lime þess Lijkama, hvors Limer vier erum, og vera ei af-undner, þeim sem oss bidia, Edur þeim sem vid oss misgiora, Og under eins beria oss aa Brioost, med vorum eigeñ Hondum, seigiande: Gud vertu mier Syndugum Lijknsamur: Pañig byriar ad leita ad JEsu, med Einum Audmyktar og Kiærleiks-Kosse, Eñ ei so sem Judas og hañs Foruneite, med Lyktum og Logbrondum. Gydingar leitudu DRotteñs med Lyktum og Blisum, ad eige meiddu þeir um̃ Nætur-Tijmañ Fætur sijna aa Steinunum, eda fiellu i Gryfiur: Eñ þeir giættu þess ecke, ad þeir steittu allt of fast aa þeim Hyrningar-Steinenum, um̃ hvorn talad verdur, Esa. 28. Og fiellu þess vegna i Gryfiu þa, hvar eckert Vatn er iñe. Eñ þu skallt ei so leita ad JEsu, Christeñ Saala, helldur med Angre og Trega Hiarta þijns: Eige med Lyktum, helldur med Hiartgrooeñe Elsku; Eige med Logbrondum, helldur med einum Hor-Kveik sañrar Trwar, sie hañ Log-lijtell, Þa vill hañ þo ei slockva hañ, Eige med Sverdum og Staungum, helldur med Braakudum Reyr Vongreñar: Sie hañ veikur, þa er hañ

samt

samt i þijnum Veikleika Mattugur: Hañ talade einasta Eitt Ord, seigiande: Eg Em Hañ, og þo fiellu hinar Vopnudu Hetiurnar ur Bak aptur, hinum somu Ordum mun hañ til þijn tala, nær þier mest auliggur: Bloskre þier Synder þijnar, þa muntu heyra: Eg Em Hañ, sem afplaana allar þijnar Synder, og afmaae þijnar Misgiorder: Ef Mootlæted kremur þig, so ad þu valla edur ei þykest meiga under-rijsa, og þu kallar til hañs i Neydeñe, þa svarar hañ þier: Ottast ecke, þvi Eg Em Hañ, sem er Trwr, og freista einkis yfer Megn framñ, og gief Freistinguñe þañ Enda, ad þu fæer vel stadest. Ofbioode þier Guds Reide, þa seiger þiñ Frelsare: Eg Em Hañ, sem Gud hefur þiña vegna straffad, Eg em Bolvan ordeñ þiña vegna, so þu yrder Blessan Guds i mier, Hegningeñ hefur ur mier leiged, uppaa þad þu hefder Frideñ. Mun Fader miñ Himneskur taka Giolld af baudum ockur fyrer Syndena? Siertu Trwar-veikur, þa seiger hañ: Laat þier nægiast mijna Naad, þvi Eg Em Hañ, Hvers Kraptur ad fullkomnast i Breyskleikanum. Kvijder þu vid Daudanum, af þvi þu hefur illa lifad, þa mun hñ senda siñ gooda Anda i Hiarta þitt, til ad dreipa ur Sauln þijna i hinum sijdurstu Andarslitrum af þessum Kaleik: Vertu Hughraustur Sonur, þier eru þijnar Synder fyrergiefnar, þvi Eg Em Hañ, sem þad hefe afrekad i miñe Kvol med mijnum Dauda, ad hver sem trwer ur mig, hañ skal lifa, þoott hañ deye.

Honum sie Lof og Dijrd ad Eilijfu, Amen.
Og er pad nu so uttalad um hid Fyrra.

Vier vilium med faam Ordum yfervega hid Sijdara. Vinur, Hvar Til Komstu Hijngad, Speiger Endurlausnareñ: Af hvorre Spurningu pijns Frelsara, pier ætte fyrst til Hugar ad koma Guds Barn, hin Oumrædelega Hoogværd og Poleñmæde Guds Eingietens Sonar; Hvorsu Smaanarlega ad Judas hafe breitt, pad hofum vier heyrt til Forna, og hvad saart pad mune hafa ruñed DRottne til Nijsa ofañ a alla adra hañs Kvol og Angist, ad hañ svikeñ var af sijnum eigeñ Læresveine, Svi maa hver eirn nærre gieta, sem nockra Tilfiñing hefur i sijnu Hiarta: Eñ i ollu pessu er JEsu Guddoomlega Hoogværd hin sama, og hñ talar ecke eitt Stygdaryrde vid peña Skaalk. Hvor kañ nu med Hiartanu ad J-mynda sier, Laangt sijdur med Ordum ut ad skijra, so Oumrædelega Gied-Giæsku. Margur sykest giora vel, ad hañ peiger vid Svin sijnum, og vyrder hañ ei Vidtals. Fabio Maximo er hroosad fyrer pad, ad hañ pagde eins og Fiskur, pegar hañ askiærdur var af Romverium fyrer sijn morgu Afreks-Verk. Socrates er og vijdfrægur, fyrer hañs Hoogværd, par hañ ecke lauk upp Muñe sijnum, pegar hañs eigeñ Kviña gierde honum pwngar Araaser. Lijklegt er, ad soddañ Meñ hafe pagad i Mootgaange sijnum pess vegna, ad peir hafe ei pookst gieta hañ med Ordum wtmaalad, edur og

dreped

dreped Reidena med sier, ad hun ei giorde Tungu-
na Ostoduga. JEsus peiger ecke vid Juda,
helldur talar til hañs med Hæglæte: Hañ er ecke
einasta i Paunkunum Hoogvær, helldur syner
hañ Gnægd Hiartans med Muñenum: Ecke pei-
er hañ vid hinum Gudlausa Svikara, helldur a-
miñer hañ med Hoogværum Anda. Pad hefur
skied, ad pegar Einum Konunge hefur byrlud ver-
ed nockurskonar Olyfian, og peir hafa pess æskyn-
ia orded, ad peir hafa læted hiñ sama afdrecka sem
æskeinkte. Hvor kañ i moote ad mæla, ad pad
sie riettvijst i allañ Mæta? Hvad skulum vier hier
til seigia? Kuña nockud Veralldleger Konungar
ad hafa soddañ Riett yfer Pegnum sijnum, so sem
JEsus hafde yfer Juda? Kañ Madur Mañe so
Riettvijslega ad reidast, So sem Gud Mañenum?
Kañ ein Skiepna añare Skiepnu so undergefeñ ad
vera, so sem Skiepnañ Skaparanum? Kañ eiñ
Syndugur so stoorlega æ moote odrum Syndug-
um ad briota, eins og Syndareñ moote Gude?
Hveriu er pa lijk su Outseigianlega Poleñmæde, ad
JEsus brwkar ecke siñ Riett vid Judam? Judas
var fremstur i Flocke ad byrla honum pañ swra
Kaleik, sem hañ grætande beidde, ad mætte frær
sier takast, og mætte po ecke Bænheyrdur verda,
Hañ, I hvors Nafne allar Guds Barna Bæner
eru po Jæ og Amen. Miñ HErra, hvad mik-
lu verdugre var hiñ Flærdarfulle Svikarans Muñ
ur, ad afdrecka peña hiñ bauvæna Kaleik, helldur

eñ þijnar blessudu Varer, a hveriar Naadeñ er uthellt? Hvad hægt var þier ad læta Jordena opnast og svelgia Skaalkeñ; Eins og Chore, Datan og Abiram? Pad var Furda, ad hun skyllde taka vid þijnum Blooduga Sveita; Eñ þola ad slijkur Diofuls Sonur skyllde standa a Jorduñe: Hvad lijted kostade þig ad læta Lijkþrau uppeta hañs Holld, Eins og Mariu? Hvar var nu þijn Vandlæting, sem eydde Sodoma og Gomorra med Elde, hvor ed sloo Egyptaland med Plaagum, og dreckte Pharaoni og hañs Lide, sem lietst uppvisna Jeroboams Hond, a moote Guds Mañe wtrietta, sem uppbrende þa Tveña Fiñtyge Ahasiæ Konungs og þeirra Hofdingia, sem uñsnerer Nebucadnesar i Villudijr, þu, er sloost Giesi med Lijkþraa, sem lietst Hunda sleikia Achabs Blood a Nabots Akre, og drapst Huzza, er hañ snerte Drotteñs Ork af Galeyse? Eñ hañ er miñtest vid þig med folskum Kosse, sem ert hin saña Guds Ork, hañ lietstu heilañ standa: Fyrer adra vandlætter þu O HErra! Eñ fyrer siaalfañ þig villder þu i þetta Siñ ecke vandlæta. Hier mætte Eirn Syndugur Ormur skañast sijn, sem er giarn a Reide, hvors Bræde er þijngre eñ Sandur, og þungbærare eñ Kletturiñ, hvor avallt hefur þau Ord i Muñe, So sem hañ hefur giort mier, so vil eg giera honum, og giallda Lijku Lijkt.

Þu aumur Madur, Sem ei kant upp ad reikna hvad opt þu Syndgar: Ef nockur gierer Oriett

þijnu

þijnu Hwse, hvad gott hefur þu þar af, ad þu hlaup-
er til þiña Mord-Vopna med Levi og Simeon? Ef
eirn vyrder þig ecke so sem þier synest þiñ upphlaasen
Nodrubelgur skiled eiga, þa fylleſt þu af Reide, eins
og Haman, og ert ecke saattur med eins Hofud. Ef
þiñ Yfer-Madur talar þier nockud nær, eñ þiñ
Eyrna-Klaade bijdur, þa vyrder þu ecke fyrer þier,
ad giora so sem Abner vid Isbozet. Vilie nockur
forsvara Sakleyse sitt moote þijnum raungum
Aburde og illum A-Austre, munder þu þa ei laata
kasta honum i Fiotur, eins og Zedechiæ Konungs
Hofdingiar vid Jeremjam breittu, ef þad stæde i
þijnu Valde? Gaange nockrum vel, muntu tijta
riettara Auga til hañs, eñ Saul til Davids? Vil-
ie nockur Daad og Dugnad fremia, hvad fliootur
verdur Eliab til ad smaana David i Ordum? Sie
nockur Gude og Moñum peckur, hvad snart Nijs
Cain upp og slær siñ Broodur i Hel, Ef ecke med
Sverde, þa med banvæñe Tungu? Talar Eirn
Guds Eyrende, hvad fliott hitna Balachs Naser
aa moote Bileam? Mun ecke hiñ Heimske Asa
Konungur breña af Reide vid Siaandans Atol-
ur? Ef Nabot vill ei standa af sijnum Vijngarde
og siñe Fodur-Leifd, þa verdur Achab siwkur af
Heipt Vill nockur forsvara siñ Broodur, þa
hlijfest Sauls Reide ecke vid Son siñ Jonathan.
Hefur nockur uñflwed Viel og Prette hiñs Hreck
vijsa, þa tekur Herodes Stefnuna af Smaa-Born
unum. Ef hinum Agiarna Blot-Mañe er Hind-

run giord i hañs Raangsnvnum Fe-Drætte, þa hleipur hañ med Demetrio, og vill hafa Christs-Pienara af Dogum raaded. Sier nockur Aumur æa einum Vesæling, sem villt hefur fared, þa reideſt hañs Brooder, og fæſt meir um̃ hiñ slæatrada Kalf, eñ siñ Broodur aptur fundeñ. Hiñ Lijkþræe Naaman fær ei um̃bored þad, ad Elisæus ei gieck vt til hañs, og bad siñ Gud fyrer honum standande, so þar var skamt til, ad hañ munde fara æa Mis vid Heilsu sijna, Sokum Reideñar. Þu villt og kañskie þañig breyta, sem vtvortes ert Heilbrygdur, eñ iñañ hvijtur af Lijkþræa, sem utañ ert skijnande, eñ fullur allrar Ohektar hid Jñra, eins og daudra Maña Grafer: Jæa, verre eñ Thyestes, hvor ed var Grof siña eigeñ Barna, samt boolgnar þu upp af Hatre, ef nockur þier æa moote brijtur, og veitſt ecke nema þijn Reide þvi vallde, ad þu hlivoter ad deya i þiñe Lijkþræa, og þo villtu eñ þa Christeñ Madur heita og JEsu Læresveirn, sem ecke eitt Ofug-Yrde talade æa moote þeim, er hañ sveik: Eñ þad er ecke noog, ad vera Christi Læresveirn, eins og Judas var: Þar fyrer, vilie Reideñ koma þier til, ad stela Hefndeñe fræa Gude, giete Stoorlæte þitt ecke polad Sañleikañ: Ef Ofundeñ vill koma þier til, ad um̃sitia Saklauſt Blood, edur Skap þitt er æa Einhvern Hatt bwed til Hefndar, til ad giora Skada med Orde edur Verke, þa læat sem JEsus til þijn tale: Vinur, Hvar til komſtu hijngad? Meinar þu, ad þijn Reide verke Guds

Riettlæte?

Riettlæte? Ertu Christeñ, þa ertu miñ Læresveirn: Ertu miñ Læresveirn, þa muntu af mier læra: Vilier þu af mier læra, Þa lær, ad vera Hoogvær og af Hiarta Lijtelætur, So sem eg var, Añars ertu mijn ecke verdugur: Vilier þu fylgia mier epter iñ i mijna Dijrd, Þa fylg mier epter i miñe Hormungu. Deil ecke meir ar Veige þiñar Sialuhiælpar vid þijna Brædur i Heimenum, eñ eg deilde ar Veigenum til miñar Pijnu vid þañ er mig sveik: Legg af Reide og Illgyrne, Col. 3. og lær ei Soolena undergaanga yfer Reide þiñe: Lær ei yferstijga þig hid Vonda, helldur yferviñ þad Vonda med Goodu: Mijn er Hefndeñ, Eg vil Endurgialda, Heb. 10. Hvor hañ Oriett giorer, hañ mun þad apt ur medtaka, og nema þu fyrergiefer wt af Hiarta, þijnum Brodur, hañs Misgiorder, Þa mun miñ Himneske Fader, ecke tilgiefa þier, þijnar Synder.

I mynda þier JEsum med þessu Tale, Standande fyrer Augum þier i Reide þiñe, og muntu skiallonar reidast O-fyrersyniu. Eñ þu Saklausa Guds Lamb, Sem ecke upplaukst þijnum Muñe, helldur eñ Eirn Saudur til Slætrunar leiddur, Þegar þier hallmællt var, Þegar þu sveikeñ og af Dogum ræadeñ varst: Drep þu i oss Pootta Spillingareñar, Eñ lær oss þykia þad hina mestu Æru, ad lijkiast þier i Angisteñe, I Ofsooknunum, I Forsmæneñe, So ad þegar vier erum veiker, Þa sieum vier Mættuger fyrer þig, sem oss Mættuga giorer: Veit oss þad goode JEsu, og styrk oss þar til, med Krapte þijns Anda, Amen.

Pridia Midvikudags Predikun i Fostu.

Textenn.

KNN Flockurenn og hinn Yppar-ste Hofuds Madur, og Pienar-ar Gydingana gripu JEsum og bundu hann, og leiddu hann fyrst burt til Hannam, sar var Fader Koun Caiphæ, Hvor ed pa var pess Ars ædste Prestur, og peir burtleiddu JEsum fangenn til Caipham Kienemana Hofdingia, Enn Caiphas var sa sem Gyd-ingum gaf pad Raad, ad betur fære pad eirn Madur dæe fyrer Foolked.

Og peir innleiddu hann i Hvs pess Ypp-arsta Prests, Par ed med honum aller Kienemana Hofdingiar, Skriptlærder og Øldungar voru samankomner. Enn Simon Petrus fylgde JEsu epter ar-leingdar, allt i Forstofu Kienemana Hofd-ingians, og eirn annar Læresveirn, sa same Læresveirn var kunugur Kienemana Hofd ingianum, og gieck inn med JEsu i Forsto-fu Kienemana Hofdingians, Enn Petur

stood

stood þar wte fyrer Dyrunum. Þa gieck wt sæ añar Læresveirn, sem Kieñemaña Høfdingianum var kuñugur, og talade vid Dyravørdslu Konuna, og leidde Petrum iñ leingra i For-Stofu Kieñe-Maña Høfdingians: Og hañ gieck iñ, Þviad Þienaraner høfdu Elld kveiktañ i midre For-Stofuñe og setst til samans, eñ Petur sette sig a millum þeirra og vermde sig vid Logañ, ad hañ sæe hvør Ender þar æ yrde. Eñ Petur sat utar i ForStofuñe, og þar hañ var frambetur i For-Stofuñe, kom ein af Ambættum Kieñemaña Høfdingians, og þa hun leit Petrum sitia vid Logañ og verma sig, leit hun til hañs og starde æ hañ, gieck til hañs og sagde: Hvørt ert þu og eirn af þess Mañs Læresveinum? Og þu varst med JEsu þeim Galilæiska af Nazareth. Eñ hañ Afneitade hønum fyrer øllum, seigiande: Kona, Ei er eg, Eg þecke hañ eige, og ei veit eg hvad þu seiger: Og hañ gieck wt i For-Dyred, og Haneñ gool. Eñ Prælarner og Þienararner stoodu sem giørt høfdu Kola-Elld, og vermdu sig, þviad Kullde var: Petur stood þar hiæ þeim og vermde sig. Eñ Kieñemaña

Høfd-

Høfdingeñ spurde JEsum þa ad uñ hañs Lœresveina og hañs Kieñingu. Og JEsus svarade honum: Eg hefe Opeñberlega talad i Heimenum: Eg hefe og med Jafnade kieñt i Samkundu Hwsum, og i Musterenu þar ed Gydingar Allstadar ad, koma til samans, og eckert hef eg i Leynum talad, Hvad spyr þu mig ad þessu? Spyr þu þa þar ad, sem heyrt hafa hvad eg hefe talad til þeirra: Sia þu, þeir hinu sonu vita hvad eg hefe sagt: Eñ sem hañ talade þetta, þa gaf eirn Dienaraña siñ þar stood hia, honum eirn Kiñ-Hest, og sagde: Skalltu so svara Byskupenum? JEsus svarade: Hafe eg illa talad þa bevijsa þad, ad þad sie Oriett, eñ hafe eg satt sagt, hvar fyrer slær þu mig? Og Hañas sende hñ bun deñ til Caiphas Kieñemaña Høfdingia.

Eñ Ambœtteñ þar hun sa Petrum, took hann aptur til ad seigia þeim sem þar hia stoodu: Desse er eirn af þeim. Eñ sem hañ gieck wt uñ Dyrnar, leit hañ eñ añur Ambœtt og sagde til þeirra sem þar voru, Desse var og med JEsu af Nazareth. Og litlu sijdar þar epter sa hañ eirn añar og sagde: Du ert og eirn af þeim. Og Si-

mon

nion Petrus stood þar og vermde sig, Þa tsludu þeir til hans: Ertu af hans Læri-Sveinum? Og i Annad Sin neitade Petur aptur med Eide og sagde: Madur, eige eg, Ecke pecke eg þann Mann.

En þeir Æðstu Prestar og Øldungar, og allt Rauded leitudu Liugvitna i giegn JEsu, so ad þeir giæte honum i Hel komed, og fundu ecke. Og þo marger Liug-Vottar geinge þar fram ad, þa fundu þeir eckert, Þviad marger bæru Fals Vitne i moote honum, En þeirra Vitnisburder voru ecke Samhlioda.

En ad Sidustu stoodu upp og geingu fram nockrer Tveir Fals-Vottar, og bæru Liug-Vitne i moote honum, og sogdu: Vier høfum heyrt hann seigia: Eg kann og vil nidurbriota þetta Mustere Guds, sem med Høndum er giort, og a Þremur Døgum uppbyggia eitt annad þad ei er med Høndum giort, En þeirra Vitnisburder urdu en þa ecke Samhlioda. Sa Æðste Prestur stood þa upp midt a millum þeirra, spurde JEsum ad og sagde til hans: Svarar þu aungvu? Hvad vitna þesser a moote þier? En JEsus þagde og svarade

aungvu.

aungvu. Þa anſade eñ aptur ſæa Æðſte Preſtur, ſpurde hañ ad, og ſagde til hañs: Ertu Chriſtur Sonur hiñs Bleſſada, Eg ſære þig vid lifanda Gud, ad þu ſeiger oſs ef þu ert Chriſtur Sonur Guds? JEſus ſagde til hañs: Þu ſagder þad, Eg eru: Eñ þo ſeige eg ydur: Hier epter munud þier ſiæa Mañſins Son ſitia til hægre Handar Kraptareus, og komanda i Skyum Himens. Þa reif Kieñemaña Høfdingeñ ſijn Klæde i ſundur, og ſagde: Hañ Gudlaſtar. Hvad þurfum vier nu fraunar Vitnaña vid? Siæa, Þier heyrdud nu ſiælfer hañs Gudlaſtan. Hvad virdeſt ydur? Eñ þeir Fordæmdu hañ aller, ſvørudu og ſøgdu: Hañ er Daudans ſekur.

Og litlum Tijma þar epter, nær eirnre Stundu, ſtyrkte nockur añar þad, og ſagde: Ad ſoñu var og þeſſe med honum, Þvi hañ er eirn Galilæare. Og aptur geingu þeir ad, er hiæa ſtoodu, Og ſøgdu til Peturs: Sañarlega ertu af þeim, Þviad þitt Tungumaal er Samhlioda og opeñberar þig. Þa ſagde eirn af Kieñe-Mañna Høfdingians Þienurum, Frænde þeſs ſem Petur hioo af Eyrad; Sa eg

þig

þig ecke i Gras-Gardenum med honum? Þa neitade Petur þvi eñ aptur, og sagde: Madur, Eige veit eg hvad þu seiger. Þa took hañ til ad Formæla sier, og sveria. Eige þecke eg þañ Mañ, um̃ hvørn þier taled. Og jafnsnart er hañ nu talade eñ framar, Gool Haneñ i Añad Siñ, Og Drotteñ snere sier vid, og leit til Peturs, og Petur miñtest Ordaña JEsu, Er hañ hafde sagt til hañs: Adur eñ Haneñ galar Tvisvar, muntu afneita mier Þrisvar: Og hañ gieck wt og griet Beisklega.

Exordium.

ÞAd er Plagsidur goodra og Vitugra Hers-Høfdingia, nær þeir draga wt i Hernad, ad þeir eggia Lid sitt og seigia þeim fyrerfram̃, hvad mikell Haaske þeim bweñ sie, nema þeir beriest vasklega, Og so heita þeir øllum þeim Launum sem gooda Fram̃gaungu veita, Eñ siaalfur er hañ fremstur i Flocke ef vidþarf, so adrer fylge hønum þess Otraudare aa epter. Þañig hefur breitt hin mikla Hetia DRotteñ JEsus, hañ hefur ecke einasta, einsamall Viju-Pressuna troded, aadur eñ hañ fram̃brunade af Bozra i Edom, i skrautligum Bwninge, Esa. 63. Þad er aadur eñ hañ hroosade Sigre, yfer siinum og allra þeirra Ovinum, sem hønum vilia epterfylgia i Kvøleñe og Forsmaaneñe, so þeir meige med hønum Hlutskipte taka i Sæluñe og Dijrdeñe: Helldur hefur hañ þar ad auke sagt þeim fyrer, hverra Launa þeir mættu vænta sier: So seiger hañ, Matth. 5. Sæler erud þier, nær þeir Lastmæla ydur og Ossækia, og tala i giean ydur alla Vondsku fyrer mijnar Saker, þo liwgande, Fagned þier og vered glader, Þviad

ydar

ydar Verdkanp er novglegt a Himnum. Stoor maa sw Sæla vera, sem Guds Børnum er bweñ i Eilifsdeñe, par Mootlætingar pessara Tijma, ern so lijtels verdar hiaa heñe. Paulus sem hier uñ vottar, hañ maa aan Efa hafa feinged nockurn Smeck af heñe, pegar hañ var uppryckt-ur i hiñ Pridia Himen, Par hañ hiellt sijdañ alla Hlute Preck ad vera, hiaa pvi ad aaviña Christum. Eñ poott ad Gud hafe ecke so giort ollum Mønum sem Paulo, uñ hvørn hid sama maa seigia, so sem DRotteñ sagde vid Thomam Fordum: Af pvi pu saast mig Thoma pa trwder pu; Pa skorter po Gud eñ nu ecke i Dag sijns Anda Krapt, til ad styrkia paa veiku Fæturna, og hinar Vanmaattugu Hendurnar, peirra sem ecke siaa og trwa po, til ad beriast med sijnum Hertoga JEsu, under hañs Merkium: Pad maa vera eirn daufur christeñ, sem ecke er so Fullhuga, so sem eirn Strijds-Madur, Og pad er verra ad vera Gudlaus eñ Vkrulans. Nu hleipur eirn Raadvandur Strijds-Madur alldrei fraa Merkenu, Pvi hañ veit pad er Skøsst so mikel, ad hañ sijdañ verdur alldrei neirnrar Vru verdur: Skylldu pa Christi Her-Meñ vera so blauder, ad flija fraa hiñe føgru JEsu Blood-Faanu, under hveria peir svaresst hafa i Skijrneñe? Eirn Fullhuge geingur drugt fraañ i Bardaganum, af pvi hañ veit hañ mune heidradur verda og Gisfum sæmdur, og berst hañ po uppaa hid Ovissa, og slær aa Stundum i Vedred, so sem Paulus ad Orde kiemst. Eñ pad giorer ecke hiñ christne, Hañ gietur alldrei Ossgur hloted, aa medañ hañ brvkar sønn Strijds Atferd og hañs Hertoge, Pvi pad sem hinum er hiñ meste Skade, pad er pessum hiñ meste Abate, Sem er, Forsmaan, Brixle og Haadungar Veralldareñar, Og ad sijdurstu Daudeñ, hvern Guds Børn reikna sier fyrer Avinning med Paulo, Pviad Vopn Herfarar vorrar eru ecke Holldleg, 2. Cor. 10. So sem hañ seiger. I peirre Grein af Pijslar-Sogu DRotteñs, Sem strax var uppleseñ, verdur oss synt, hversu mikla Smaan, Brixl og Vanvirdu, ad hañ hefur polad vor vegna, af Kieñevalldenu i Jerusalem,

salem, og Prælum þeirra: Hvar uñ eg vil nockud fra-mar tala, Epter þvi sem Gudspiallameñerner hafa oss þad Ritad epterlaated, uppa þad eingeñ skore sig undañ, ad lijda nockud þvilijkt Christi vegna, Ef honum kañ þad til Handa ad bera. Gief þu oss þiñ Heilaga Anda DRotteñ miñ, Til ad framkvæma þetta Eyrende, Siaalfum þier til Lofs og Dijrdar, Eñ þiñe Christine til Uppbyggingar, A M EN.

Utleggingeñ.

ENN Peir Meñ sem hielldu JEsu, Spottudu hañ, seiger i Textanum: Hvor er þesse hin fatheyrda Mijnkun DRotteñ miñ, ad þeir blindu Hundar spotta þig Konung Dijrdareñar? David seiger, ad hañ sem a Himnum situr, Hæde ad þeim Ogudlegu: Eñ hier sie eg, ad þeir Ogudlegu Hæda ad honum, hvors Hasæte ad Himeneñ er, og Jordeñ Skor hañs Fota. Stoor var Fasiña Hanons Ammonita Konungs Fordum, Er David sende honum hina bestu Meñ sijna, til ad hugga hañ epter Lat Fodur siins, þar hañs Raadgiafar komu honum til þeirrar Illmeñsku, ad leggia þeim Hadungar til, og senda þa aptur Hædda og Spieskorna til Davids, 2. Sam. 10. Eñ þo var su Vitfyrring ollu meire, ad Guds eiged Foolk skylde giora Gis ad honum, er sendur var til Fortapadra Sanda af Hvse Israels, til ad hugga þa Sundurknosudu i Hiortum epter Dauda sijns Fodur Adams, Rom. 5. Jhverium ad doou aller hañs Epterkomendur. Hiñ Heimske Ammonita Konungur meinte, ad David

hefde sendt sier Niosnar-Menn fyrer Huggara, til ad Rannsaka Borg sijna og umturna henne. So blies Diofullen Judum i Briost, ad JEsus komen være til ad uppleysa Logmæled, hvørs Eyrende þo var ad uppfylla þad: Ad umturna þeirra Setningum, hvørs Embætte var ad giora sijns Fodurs Vilia. Rek burt Ambættena med Syne henar, seiger Ritningen, Þvi Sonur Ambættarenar skal ecke erfa med Syne hinar Friælsu: Hvørnen hefur þa Israel brotest in i Ismaels Kyn, og er orden eirn Spottare lijkur honum, yfergiefande sijna Kynslood, en hefur samlagad sig Diofulsens Hyske, med Hædne og Spotte vid hin Eingietna Guds Son, Sem er Lioome hans Dijrdar og Mynd hans Guddoomlegrar Persoonu. Petta hefur þu fyrer oss lided min HErra, sem forþienad hefdum ad verda til Athlætturs i Auglite Guds Utvalldra og H. Eingla um alla Eilijfd. En vier Guds Born, þegar vier nu heyrum þessa Smænarlegu Atferd Gydinga vid Hertoga Dijrdarenar, þa ættum vier ad giallda Varhuga vid, ad ecke samlogum vier oss Illþijde þessu med vidlijkum Athofnum, æa moote Christi Limum og vorum Brædrum i Heimenum. Fyrer hvad var Christur spottadur? Fyrer þad hann gieck i krijng, giorde gott og græddde alla: Þad syndest er þeir sogdu, ad fyrer Beelzebub Diofla-Hofdingia ræke hann ut Diofslana; Jæa, ad hann Samverskur være og hefde Diofulen: Ecke eru synduger Menn þess umkomner,

komner, ad giora so miked Gott af sier, So sem DRotteñ giorde a Dogum Hollds-Vistar siñar. Eñ þo er eñ nu margur sa, sem Christi Anda hefur, ad hañ giore slijkt gott, er hañ kañ Guds Voludum Saudum og Naudstoddum, og vilde, Ef hañ giæte i Forsvar taka Eckiuna, hiñ Fodurlausa og þañ sem Raangindeñ lijdur: Eñ þetta hafa Veralldareñar Born ad Athlætre, hverium eckert svijdur nema þad sem a siælfum liggur, og dæra þañ sem nockurs vill J-missa fyrer Næungañ, so sem þañ, Er ause vt Gotse sijnu ad Þarflausu, og hafe sijdañ ecke ad lifa af, Edur hætta Femunum sijnum edur Vyrdingu fyrer Uppreist Logræningsens, So sem þañ, Er ecke bere Vitsmune til ad taka Vara a sijnum eigeñ Efnum, helldur stofne sier i Hæska, og vogie sier i þær Hendur, sem honum eru mættkare: Eñ þvilijkt er riett ad spotta Gud og hañs Christ, hverium valla nockur Hlutur er kiærare eñ þesse. Hvad vañ Christur meira til þes, ad hañ so hæddur var af þessum Spie-Fuglum? Þad, ad hañ giorde Verk siñar Kallanar Erwlega: Hañ kiende Openberlega i Musterenu, Hververna i Samkundu-Hwsum, Og jafnvel i Eydemorku, so sem Gudspialls-Sogurnar votta, og siælfur var hañ allar Nætur a Bænum. Eñ munu nu ecke siñast þeir ed giora Gis ad þvi, Ef nockur breyter epter sijnum Frelsara i slijku, og hlæa ad Gudrækne hañs Barna, so sem einum Oborfum Hlut, þeim er ecke drage læangt a Veg til

ad lifa farsællega, og ei sie verdur til ad tapa fyrer Gagne sijnu: Soddañ Gærungar eru riett Eitt Diofuls Verkfære, Þvi þeir ecke einasta gænga i Lid med Satan, helldur og koma odrum þar til, sem i sialfum sier eru þo ecke so miog vonder edur Gude frahverfer, Þviad Heimsku Mañlegrar Nætturu er so vared, ad hun bygger Meiningu sijna, helldur a añarra Doome eñ sijnum eigeñ, Sierdeiles i hinu Vonda, hvar Diofulleñ og Holld ed eru jafnañ samverkande, So ad eg mæ hier uñ seigia. þad sem ad sagde Christur Fordum Daga, uñ Fals-Spæmeñena, sem ad upprijsa mundu epter sijna Himnafor, Matth. 24. Ad af soddañ Andskotans Gamne kuña i Villu ad leidast, Jafnvel ef skie mætte Utvallder. Þad er ein stoor Heimska, ad hlæa ad Einum fyrer Synder sijnar, og eñ þa þoott hañ hafe bær drygt med Asetninge, jafnvel þoott þad sie nu Almeñelegt, ad kasta Einum þvilijku i Naser, Þar Meñ ættu þo ad aumka Syndarañ, hvad mest þess vegna, þvi þad steypper honum i hina mestu Eymd, sem ad er Guds Oblijda. Eñ erum vier þo ecke aller Syndarar? Og hvad braatt kañ oss hid sama ad henda, Ef Gud slær Hendeñe af oss? Hvort þeim er hvad mest bwed, sem henda Gaman af añars Slisum, i Stadeñ þess þeir ættu ad Leidrietta hañ med Hoogværum Anda. O! Madur, Þu sem stendur, siæ til ad þu faller ecke, Og ef þu kyñer i nockud þvilijkt ad rata, hvad miklu þyngre mun þa verda þiñ Doomur bæde i Guds

og

og Mañ a Auglite, sem ædur hefur fellt Hædungar Doom yfer þiñ Brvodur, þier kañskie Saklausañ, þvi hañ stendur og fellur sijnum Herra, og Mættugur er Gud ad reisa hañ, eñ fella þig, so þu alldrei meir uppstander. Nu er þetta ein stoor Mijnkun, og þo er þad eñ meire Skøm, ad færa ad Einum fyrer þau Lijte edur Vansa, er hañ fær ei vidgiørt, hvørt helldur þad er æ Sælu edur Lijkama, Þvi sæ ed þad giører, hañ hæder ad Skaparanum, Hver ed giørde bæda þæ epter Villd siñe. Paulus skrifar: Seiger nockud Leyr-Kiered til Smidsens: Hvar fyrer giørder þu mig so? Eñ þa er sæ heimskare eñ Leyreñ, sem vill seigia: Hvar fyrer mun Skapareñ hafa giørt þeña Mañ so hættadañ? Þu Vitfyrringur, Eru þad Packer þær er þu Gude gielldur, fyrer þad, ad hañ skapade þig fagrañ, eñ hñ liootañ, so sem þu kallar, þig Vitrañ, eñ hañ Fævijsañ, þig Sniallañ, eñ hañ Mælhalltañ? Edur seigest ecke Gud hafa giørt yckur bæda? Þu Skynlaus Madur, þier er miklu verr fared eñ hønum, Lijte hñs Lijkama munu ecke standa hønum fyrer þvi, ad hañ ei verde æ Sijdañ lijkur JEsu Christi Dijrdlegum Lijkama, hañs Einfelldne, mun ei hindra Guds Utvalningu, sem hefur kiøred sier þad, sem er Heimskulegt fyrer Møñum, so hañ giørde Vitringana ad Hæde: Hañs Mæl-Hellte mun ei baña hønum ad lofa Gud med Einglaña Tungu i Dijrdeñe, og eckert af þessu mun varna hønum Iñgaungu i þa Himnesku Jerusalem;

em; Eñ þu munt þar alldrei ad Eylijfu Jñkoma, nema þu stijnger wt þad Augad sem þig hneixlar: Og nu er þetta Tvent so Jllt sem þad er, Eñ þad er eñ þa miklu argara, þegar Einhver Veralldar Sonur giorer Gis ad þeim, sem bera Ok DRotteñs, hveriu hellst Nafne sem heiter, Hvort helldur þad er Fœtækt, Heilsu-Brestur, Ossookner vondra Maña, edur hvad añad sem Gud leggur a nockurn, hver ed alleina kañ ad Fella og Reysa, og eru so Almeñeleger Veralldareñar Doomar, ad þvilijkt hende suma fyrer þeirra Syuda Saker, jafnvel þott eckert vite þeir med þeim, nema Mañlegañ Breyskleika, sem bæde þœa og adra hender, og giœta þeir lijtt ad þvi, er Frelsareñ sagde vid Læresveinana, er frettu hañ ad, hvort hañ sm blindur var boreñ, hefde Syndgad edur Forelldrar hañs: Eñ hñ Blessadur svarade: Hvorke syndgade þesse nie hañs Forelldrar, helldur so ad Guds Verk yrde Opeñber, Joh. 9. Villtu þa hlœa ad þvi Gloopureñ Vitstola? Villtu seige eg, giora Gis ad þvi, sem hiñ Alvijse DRotteñ giorer til Dijrdar sier? Jœa, hañ sagde eñ þa, er hañ heyrde um þœa i Galilœa, hverra Bloode ad Pilatus blandad hafde sam añ vid þeirra Foorna-Blood: Meine þier ad þesser Galilœi hafe Syndugre vered odrum Galilœis, af þvi ad þeir lidu þetta? Luc. 13. Ney, Eg seige ydur: Ad nema þier aller ydrest, munu þier eins fyrerfarast. Og hvada Fœsiña er þad þa, ad brwka þad til Spotts og Athlœturs, sem er af Gude giort,

giørt, til ad vekia i oss Ydranena fyrer vorar eigeñ Synder, Er hid sama edur añad verra forþienad høfum, eñ þeir sem Meñ hæda ad: Og i Sañleika, þad er so O-Mañlegt, og eg maa seigia Diøflenum lijkt, ad hafa þad ad Haade sem Gud leggur aa eirn hønum til Reynslu edur Sidboota, eñ ødrum til Vidvørunar, ad valla maa Ordum ad koma, Og talar David um̃ þetta so sem hid mesta Gudleyse á þeñañ Haatt: Þeir hafa Offsookt þaa er þu hefur sleiged, og giøra Søgur wt af þeirra Sorg er þu sært hefur. Ps. 69. Aller Christner Meñ vita þad, ad þeim byriar ad hafa hina mestu Medaumkun med þeim sm̃ Drotteñ hefur lagt siñ Kross a Herdar, og þar fyrer eru þeir laangt fraa þvi, ad meiga Christner heita, sem vilia auka Sorg þeirra med Spieskap sijnum og Athlaatre. Hvad eru þeir þa? Diøfulsins Børn og Helvijtes-Eyrendsrekar.

Nu eru þetta Høfud-Skam̃er sem eg upp-taled hefe: Eñ hveriu Nafne skal eg þad nefna, Er eg fyrst um̃gat, Sem er, ad hæda ad einum, fyrer þad hañ Gott giører, og þad ad Ogudleger Meñ faa ei lockad hañ til ad syndga med sier? Eg vil seigia: Þar er eckert Nafn til, vilie eg seigia þeir sieu lijker Illmeñsku Gydinga er hæddu ad Christo, þa verdur þeim þo sagt til Um̃bootar, þad sem Paulus þafde sier til Afføkunar, er hañ seiger: Eg giørde þad i Ovitsku af Vantrw: Vilie eg jafna þeim vid Diøfuleñ, og verdur þa ecke leingra jafnad eñ til hañs, Þa er þo þar um̃ ad seigia, Ad hañ veit, ad

hañ æa eingrar Myskunar Von: Eñ þesser vita, ad æa hverium Tijma sem hiñ Ogudlege snijr sier fræa sijnu Gudleyse, og fremur Riettvijsena, þa skal hañ lifa og ecke deya, Allra hañs Synda skal ecke ad Eylijfu minst verda: Og þo æfa sumer Meñ þvilijkt Gudleyse Ydrunarlaust allt fram i Daudañ, hafa Gaman þar af, og meina litla edur einga Synd ad vera. O! þier hin Skynlausu Borneñ: Legged af þvilijkañ Dæraskap, og læted JEsu særu Pijsler kvelia i ydur Spottunareñar Anda, þegar hañ tekur til ad kitla ydur, so ei verde þier sijdañ til Eylijfrar Skamar, og Eylijfs Athlæturs æa Lande Forsmæanareñar, Hvar fræa Gud vardveite oll sijn Born i JEsu Nafne. Peir hrækia i þitt Andlit miñ HErra JEsu. I Devt. 25. Cap. var þad Straff lagt æa hañ, sem ecke vilde uppvekia sijnum Broodur Sæde, ad i hañs Andlite fyllde Foolked hrækia. Adam var Brooder DRotteñs, Þvi hañ verdur og Guds Sonur nefndur, Luc. 3. Hañ gat eingeñ Born epter Guds Mynd, heldur siñe eigeñ og epter Holdsins Villd og Mañsins Villa, Joh. 1. Eñ JEsus hefur honum Sæde uppvaked, Par vier erum i honum Endurgletner til lifande Vonar, 1. Pet. 1. Og aptur Guds Erfingiar ordner, þo sie eg miñ HErra, ad þu verdur hier straffadur, so sem hañ, er ei vilde uppvekia sijnum Broodur Sæde. So hefur Gud giort þig ad Synd, Sem ecke varst Synd, og þu ert ein Bolvan ordeñ fyrer vorar

Synder,

Synder, Sem ert Gud, blessadur uñ Allder Alda, so vier yrdum Blessan Guds i þier. Þa JEsus læknade hiñ Daufa og Blinda, Þa hrækte hañ wt, Marc. 7. Hiæ Joh. 9. Cap. Lesum vier, ad hañ giorde Leyr af Hræka sijnum, og reid a Augu hañs sem blyndur var boreñ. O! HErra Gud, Mun Sooleñ nockurn Tijma hafa þvilijka Hædung sied, edur so Vidurstyggelegañ Glæp, ad hañ sem jafnvel med Hræka sijnum giorde þad bert, ad hañ Guds Sonur være, Hvor ed grædde þæ Blyndu, Hañ verdur hier eirn Almeñelegur Hrækastadur þeirra blyndu Hunda, Ps. 22. Sem hañ uñkrijngdañ hosdu? Uñ Mariam Systur Aarons Hofud-Prests, sagde Gud Fordum: Hefde Fader heñar hrækt i Andlit heñe, þa hefde hun mætt skamast sijn i sio Daga, Num. 12. Þar med er meint, ad hefde Fadereñ Ovyrdt hana fyrer Glæp nockurn, Þa hefde hun mætt blygdast fyrer honum nockra Stund; Hvad miklu framar þar hun hafde moglad a moote D Rottne Allsheriar. Þetta giefur mier ad Hugleida, ad Brwdur hins Æðsta Hofudprests Sælna vorra, hun hafde moglad a moote Gude og kastad hñs Bodordum a Bak sier aptur, þvi hafde hun til þess uñed, ad hrækt være i Andlit heñe, og ad hylia sig fyrer Guds Nadar Auglite, ecke uñ Sio Daga Einunges, helldur uñ alla Eylijfd Eylijfdañar. Eñ uppa þad, hun yrde keypt undañ Hrækum Diofslañ a i Helvijte, Þa seiger heñar Brwdgume, Esa.

50. Eg hulda ecke mitt Andlit fyrer Hraakunum: Sw Ritning er hier uppfylld, Þvi hañs Dijrdarfulla Andlit, aa hvers Varer Naadeñ er wthellt, hvort ad er þægelegt og miog elskulegt, Hvert ad er fegra eñ allra Mañaña Sona, hvers Augu ad eru skiærare eñ Sooleñ, þad verdur seige eg, afmyndad af Hraakum Ogudlegra Maña, so ad vor Mynd, sw ed af Hraakum og Saurendum vestu Synda og Glæpa var so afskræmd, ad hun vard ecke þveigeñ nema med Guds Bloode, ad hun yrde þess verdug ad kyssa Soneñ so hañ yrde oss ecke reidur, Ps. 2, Og vier þyrftum ei fyrer Haadungar vórs Ungdooms, ad standa rauder af Ovyrdingu, fyrer hinum Riettlaata Doomara aa sijdarsta Deige. J Opeñberingar Bookeñe og 3. Cap. seiger Drotteñ: Eg være til Frids, þu værer Heitur eda Kalldur: Eñ fyrer þvi, ad þu ert Volgur, þa vil eg skirpa þier wt af mijnum Muñe: Vier meigum þad med bliwgum Muñe jaata, ad vor Gudhrædsla er a Stundum ecke nema Velgia fyrer Gude. Meñ laatast dijrka Gud i hañs Mustere, eñ offra þo aa Hædunum Verolldeñe eins og Juda giorde. Laan sitt og Giæfu laatast Meñ Gude þacka, so sem vera byriar, eñ færa þo Foorner Nete sijnu margur hver, og giefa sier Dijrdena og Forsiaa siñe, eñ ecke hinum lifanda Gude, og giora Gis ad Naaunganum, sem midur lijdur: Meñ seigiast elska Gud, Eñ margur hatar siñ Broodur, og þo fyrer litla Sok: Gude laatunst vier þioona, eñ Mam̃on maa þo ecke

siñar

siñar Pioonustu i missa: Lambsins Brwdkaup vilium vier sitia, ef vier mættum þad vegna Akneytaña og Bwgardsins: So halltra Meñ ad bædar Sijdur med Prestum Baals, hvilijk Velgia er nu ecke þetta nema nidur sie? Fyrer þessa Ohlutvendne i Guds Pioonustu, þa hofdum vier til þes uñed, ad hañ spijte oss wt af Muñenum, i þad Dijked sem rijkur af Ellde og Breñesteine: Þar fyrer er nu i JEsu Allra Helgustu Asioonu hrækt, hvor ed bruñed hefur af Guddoomlegre Elsku til vor, Og þetta leid hañ af hinum verstu Synda-Prælum. Siæum nu til, ad vier ecke fyllum þeña Satans Flock i Andlegañ Mæta: Vor Samvitska er so sem Andlit Sælar vorrar, sem er Brwdur Christi, Tokum oss Vara, ad ei afmyndum vier Asioonu heñar med fwlum Hrækum Glæpa og Illgiorda. Christur bygger i hreiñe Samvitsku, Þviad i heñe lijser Guds Andlit so sem i fogrum Speigle: Þar fyrer seiger DRotteñ, Matth. 5. Sæler eru Hreinhiartader, þviad þeir munu Gud sia, Eñ aller þeir ed Ydrunarlaust frañfara i Syndum og Glæpum, og flecka þañig Samvitsku sijna, þeir mættu sijnast ad spijta Hrækum i Andlit DRotteñs. Gydingar þecktu ecke JEsum er þeir fromdu Ohæfu þessa: Eñ vier þeckium hañ Christner Meñ, hañ er oss fyrer Augum mæladur i sijnu Heilaga Orde, vier jætum hañ sañañ Gud ad vera. Vier erum i hañs Nafne skijrder til Fyrergiefningar Syndaña, vier medtokum hañs Hollo

og

og Blood i Heilagre Kvelldmaltijd oss til Myskunar og Saaluhialpar: Vier vitum ad hñ er uppfareñ i Hædernar, og hefur Mañunum Gæfur giefed, og sendt siñ Anda, til ad sañfæra Heimeñ uñ Syndena og uñ Riettlæted og uñ Doomeñ, og skylldum vier nu giora st Lagsmeñ hiñar Vantrwudu Kynsloodar, til ad hrækia i Andlit JEsu ad niju, par hañ situr til Kraptarens hægre Handar, Pa er oss ollu midur fared eñ þessum blyndu Gydingum. Þesse Disfuls Samkunda lætur ei hier med bweð, helldur auka þeir Smæanena med Hoggunum, og slæa JEsum i hañs Andlit, seiger Texteñ: Par uñ spaer D Rotteñ, Esa. 50. seigiande: Eg liet i tie miñ Lijkama þeim er mig sloou, og mijnar Kiñar, þeim er mig reittu. Pad var Sidvane hia Gryckium, ad nær Prælum var Lausn giefeñ, þa voru þeir Pwstrum sleigner i sijnar Asioonur, eñ JEsum allrar Veralldareñar Lausnara, slæa þesser Ogudlegu Skælkar Kiñ-Hestum: Eñ med þessare siñe Præls-Mynd, hefur Frelsareñ wtvegad oss eilijfa Lausn af Prældoome Syndareñar og Disfulsins: Par fyrer ættu Christner Meñ þess miñuger ad vera, ad giefa honum ecke Pwstur med Ogudlegum Verkum. Eg hefe sett mitt Andlit so sem Tiñu-Stein, seiger hñ Utvallde Guds, Esa. 50. Hvar med hañ teiknar sijna Osigrande Poleñmæde i Pijnuñe, ad hañ hafe ei viked sier undañ Hoggum Ogudlegra Maña, helldur eñ þa Eitr Biarg er sleiged, eñ þad er Græatlegt til ad vita, ad

JEsu

JEsu Pwstur, er hañ Saklaus holde, jafnvel fyr-er þa er sloou hañ, þau skule ei viña a eitt Ydrunar laust Hiarta, meir eñ a eirn Tiñu-Stein, og þad er hverium Demant hardara.

Þesser lemia JEsum med Hardwd siñe, med hverre þeir og safna sier Reide a Deige Reideñar og Guds Niettlætis Dooms, uñ hveria Paulus seiger, Ad þeir Krossfeste Christum ad niju, og Saattmalans Blood Almeñelegt hallde, med hveriu ad Syndareñ er Endurkeyptur, Heb. 6. Þeir giefa og JEsu Pwstur þwng, er heyra hañs Ord med daufum Eyrum og forsma hañs Pienara, Er boda þeim Veg Fridarens, og leggia þeim Hadungar til fyrer hid besta Verk, sem er Astundan þeirra Saalar-Gagns, fyrer hvert þeir ættu þo Tvsfalldlegs Heidurs verduger ad vera epter Þaals Bode. Þetta var hañs Sok, hvar fyrer hañ var sleigeñ af Gudlausum Mañum, sem er þeirra HErra; Eñ seiger hañ ecke: Hvor hañ forsmaer ydur, Hañ forsmaer mig: Eñ hver mig forsmaer, Hañ forsmaer þañ er mig sende. Fa eru þau Dæme ad soñu, ad Guds Pienarar Hoggum sæte af sijnum Tilheyrendum, Jafnvel þoott þau sieu allt ofmorg; Eñ sumum ætla eg ad opt hamle meir Otte eñ Giæska, ad þeir mune giefast, Er hura þad sama uñ Prest siñ, Er Bileam sagde vid Asnuna Fordum, Er hun ecke vogade ad raadast a Eingeleñ, er stood a Veigenum fyrer heñe; Være nu Sverd i Hende mier, Þa

munde

munde eg drepa þig. Take Meñ sier þvi Vara fyrer slijku, Þvi hvor hañ snerter Guds Trwlynda Pienara med Heiptar Hug edur Hende, hañ snerter Guds Auga-Stein. Þessa Hædne, Þessa Hræka, Þesse Hogg og Slog ærettudu Gydingar med eñ þa meire Hædungum: Þeir byrgdu hañs Andlit og sogdu: Spa þu oss Christe; Hver er sa þig sloo? Þeir vissu ad Folked hafde sagt, Spamadur mikell er a medal vor uppriseñ, og Gud hefur vitiad sijns Foolks, Luc. 7. Eñ nu vilia þeir med þessare Smanarlegu Atferd kiesa þessa Almwgans Meiningu: So ma nu Spekeñ Riettlætast af sijnum Sonum, Prov. 8. JEsus var hin eilijfa Spekeñ Guds, og i honum biuggu aller Fiarsiooder Vitskuñar, Col. 2. Eñ hier verdur hañ so sem Eirn Dære wleikeñ, og so sem eina Leika-Fælu er med hañ hendlad: Þad var Venia, ad þegar Eirn blygdadest fyrer odrum, þa huldu þeir Hofud sitt, So sem Rebecka, er hun sa Isaach gangande a Akrenum: Eñ hvad bar þier til Blygdunar D Rotteñ miñ, fyrer hverium oll Sklepnañ a Blygdun ad bera, þad þeir Blygdunarlausu Skalkar huldu Hofud þitt: Vier vorum til Skamar ordner, Og hofum byrgt vor Hofud med Juda, Þvi ollu Synder vorar, sem adskilla a mille vors Guds og vor, ad vier mattum ecke Guds blijda Auglit sia. Eñ hvad hafde þesse giort, Þar hañ var Flecklaus, Hreirn og Heilagur, og fraskileñ Syndurunum? Hebr. 7. Þegar

ar Adam hafde syndgast, þa skijlde hañ sier i Gard enum, Þvi Syndeñ gat ei leint hañs Blygdun: Eñ uppa þad, ad hañ og allt hañs Hyske, þyrfte ei sijn Eilijflega ad skamast, þa er JEsu blijda And lit huled, sem þo upplijser þa Himneskv Jerusalem. Þeir sem til Dauda dæmder voru, og hvorium Konungureñ reidur var, þeir voru byrgder, so ad ecke sæu þeir hañs Andlit: So giordu Assveri Þienarar vid Haman Fordum, Est. 7. Þad mætte og seigia, ad Gud Fader hafe lated sijns Eingietens Sonar Asioonu byrgia, þegar hañ var honum reidur fyrer uppalagdar Synder, og hañ hafde ælyktad ad giefa hañ i Daudañ fyrer oss. Eñ fyrer þessa Skijlu þijns Andlites, hefur þu DRotteñ miñ i burt teked þa Skijluna, sem fyrer vorum Augum var, þegar vier ecke þecktum Gud, og skyniudum ecke hvad hañs Ande var, hver Skijlañ ad eñ nu hanger fyrer Augum Vesællra Gydinga, so ad Siandande þa siæe þeir ecke, og heyrande þa heyre þier ecke, Rom. 11. Þar fyrer siæum nu til Christner Meñ, ad vier sem betur upplyster erum eñ Gydingar, ad vier gaungum Forsiallega, so sem æ Deige, og afleggium Verk Myrkraña, fylgium ecke Dæmum þeirra Spottaraña, er seigia: Hvar er Dagur hañs Tilkomu? Þeir ed siæa eirn Nakeñ, og klæda hañ ecke, Hvngradañ, og metta hañ ecke, Þyrstañ, og giefa honum ecke ad drecka, og hylia sig þañig fyrer sijnu eigeñ Hollde, Þeir byrgia JEsu Andlit, þvi hañ

vill

vill seigia ad Efsta Deige: Hvad þier giordud ecke Einum af þessum minum minstu Brædrum, þad giordud þier mier ecke, Og þa munu þeir ecke byrgia hañs Asioonu, Þvi þeir munu siaa hañ, er þeir stwnged hafa, og hañ þaa: Eñ Hælsunum munu þeir seigia: Byrged oss, og Fiollunum, Hrin ied yfer oss: Þeir ed draga Synder sijnar i Hlie fyrer Gude, og þær ecke jarta vilia, Þeir hylia og JEsu Andlit, So hañ vill þeim ecke Naadugur vera. O! Mañeskia, hvor ertu sem þad hyggur, ad þu faaer hañs Augu blyndad, sem eru Pusund sinum skiærare eñ Sooleñ? Edur sett honum Bryllur ad Naser, sem grant sier hvad i Myrkrunum er huled? Edur mun hañ ecke siaa sem Augad hefur skapad, Edur heyra sem Eyrad hefur plantad? Dyl ecke Saar þijn fyrer hinum gooda Meystara, sem fyrer þau Krankdæme er hañ bar, og þau Orkumsl er hañ ad sig hlood, kañ best ad græda allar vorar Meinsemder, eñ Mañeskiañ er so faavijs, eins og Smaa-Born, Ef þau siaa Voda nockurn, þa byrgia þau fyrer Augu sier, og meina ad þeim sie eingeñ Hætte bweñ, Ef þau sialf eckert siaa. So erum og vier, sem siaum i giegnum Fijngur vid sialfa oss, og fyrergiefum oss sialfer marga Hlute, ad vier meinum þad verde þa so talited i Himnenum. Eñ hvad er slijkt añad eñ ad smyria Kaun sijn med Purpura-Farfa, hvor þo eru sweñ og roteñ þar under? Þvi hañ sem ad Stoolnum situr, hañ dæmer ecke epter þvi sem hañs Au-

ga

ga sier, og ecke so sem hañs Eyra heyrer. Jaatum því DRottne Misgiorder vorar med David, þa mun hañ fyrergiefa oss þær. O! JESU allrar Naadar og Myskunar-Bruñur, Lvk þu uppAugum vorum, ad vier þeckium vor Afbrot, og drogum ei Dulur a vora Blygdan; Laat oss kañast vid, ad vier sieum nakter og hofum alls Þorf, so þegar vier a Deige alls Hollds, skulum byrtast fyrer þijnum Doome, ad vier þa ei verdum nakter fundner. Fyrer þa miklu og Oforþientu Skoñ er þitt Andlit huled hefur vorra Blood-Skaña vegna, Þa vyrdstu ad hylia vorar Misgiorder a þeim straunga Deige, Og fær oss i Eitt fagurt Klæde, so ad Blygdan vors Fatleyses ecke Openber verde: Jaa, Eirn hvijtañ Skrwda sem fægadur sie i þijnu Bloode, Þu Saklausa Guds Lamb, sem Veralldareñar Synder bored hefur, Þier med Fodur og Heilogum Anda, sie Speke og Kraptur; Dijrd og Vellde uñ Allder Allda, Amen.

* * * * * *

Fiorda Midvikudags Predikun i Fostu.

Texteñ.

ÞA tooku nockrer ad spijta a hañ, i hañs Asioonu, og bordu hañ med Knefum, Eñ Þienararner, og þeir

Meñ sem hielldu JEsu, dærudu hañ og sloou, og byrgdu hañs Asioonu, og sloou hañ med Knefum, Spurdu hañ og søgdu: Spæ Þu Oss, Hvør er sæ þig sloo? Og margt añad Hæduglegt søgdu þeir vid hñ.

Og strax um̃ Morguneñ er Dagur var, Søfnudust samañ og hielldu Ræadstefnu aller Ædstu Prestar med Ølldungum Lijdsins og Skriftlærdum, og þar ad auk øllu Ræadenu, moote JEsu, so ad þeir giæte hønum i Hel komed. Og leiddu hañ upp fyrer sitt Ræad, og søgdu: Ef þu ert Christur, seig oss þad? Og hañ sagde til þeirra: Ef eg seige ydur þad, þa trwed þier þvi eige, eñ ef eg spyr ydur, þa svared þier mier eige, eda læted mig lausañ. Nu hiedañ i fræ mun Mañsins Sonur sitia til Hægre Handar Guds Kraptar. Eñ þeir søgdu aller: Ertu þa Guds Sonur? Hañ sagde þa til þeirra: Þier seiged þad, Eg em hañ. Þa søgdu þeir: Hvad þurfum vier nu Vitnisburdeñ leingur, vier siælfer heyrdum þad af hañs Muñe. Og allur sa þeirra Skare stood upp og bundu JEsum, og leiddu hañ i burt fræ Caiphas, og i Þijng-Hwsed, og Ofurselldu hañ Landsdoomaranum Pon-

tio

tio Pilato, Eñ þad var snemma Morguns.

Þa er Judas sa er hañ hafde For-raad-ed, Sa þad hañ var til Dauda dæmdur, Ydradest hañ þess, og færde aptur þeim Æðstu Prestum og Øldungum þa þriatijger Silfur-Peninga, og sagde: Syndgad hefe eg, ad eg Forried Saklaust Blood, Eñ þeir sögdu: Hvad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hañ snarade þeim Silfur-Peningum i Mustered, skundade þadañ, gieck i burt og heingde sialfañ sig. Eñ þeir Æðstu Prestar toku Silfur-Peningana, og sögdu: Eige hæfer ad vier lattum þa i Guds Kistuna, þviad þad er Bloods-Verd. Eñ þeir hielldu eitt Raad, og keyptu med þeim Leyrsmids-Akur, Framande Mañnum til Grefstrunar. Fyrer þad, er sa Akur kalladur Bloods-Akur, allt til þessa Dags. Þa er uppfyllt hvad sagt er fyrer Jeremjam Spamañ, Seigiande: Þeir tooku þa Þriatijge Silfur-Penínga, er hiñ sellde var med betaladur, hvorn þeir keyptu af Israels Bornum, og hafa giefed þa fyrer Leyrkiera-Smids Akur, ept er þvi sem DOtteñ hafde mier boded.

Og Hofud-Prestarner og Øldungar-

ner, geingu ei siælfer tñ i Pijng-Hwsed, ad peir saurguduſt eige, helldur so peir mættu neyta Pæskaña. Pilatus gieck pa wt til peirra, og sagde: Hvoria Akiæru færed pier i giegn pessum Mañe? Peir svorudu og sogdu til hañs: Ef pesse være ei Illrædis-Madur, pa hefdum vier eige i Hendur feinged pier hañ. Pa sagde Pilatus til peirra: Taked pier hañ pa og dæmed epter ydrum Løgum. Gydingar sogdu pa til hañs: Oss leifest ecke ad Lijflæta nockurn, So ad pad Orded JEsu uppfyllteſt, er hañ sagde: Teiknande parmed, hvorium Dauda hañ skyllde deya. Eñ JEsus stood frañe fyrer Landsdoomaranum. Eñ peir tooku ad æaklaga hañ, og sogdu: Peñañ finnum vier ad hañ fræsntir Foolkenu, Og fyrerbijdur Skatt ad giefa Keysaranum, Og seiger sig ad vera Kongeñ Christum. Pa gieck og i añad Siñ tñ Lands-Doomareñ Pilatus, Kallade JEsum, og sagde til hañs: Ertu Kongur Gydinga? JEsus svarade: Talar pu pad af siælfum pier, Eda hafa adrer sagt pier pad uñ mig? Pa svarade Pilatus: Er eg nockud Gydingur? Pijn Piood og

Kieñe-

Kieñemaña Høfdingiar Ofurseldu þig mier; Hvad hefur þu giørt? JEsus svarade: Mitt Rijke er ei af þessum Heime, Ef ad mitt Rijke være af þessum Heime, þa mun du mijner Þienarar strijda þar fyrer, so ad eg Ofurseldest ei Gydingum, eñ nu er mitt Rijke eige þadañ. Þa sagde Pilatus til hañs: Ertu þo samt Kongur? JEsus svarade, og sagde til hañs: Þu seiger þad, Eg em og Kongur, til þess er eg fæddur og i Heimeñ komeñ, ad eg bere Vitne Sañleikanum, og hvor hañ er af Sañleikanum, sa heyrer mijna Rødd. Pilatus sagde til hañs: Hvad er Sañleikureñ? Og þa hañ hafde þetta sagt, Gieck hañ wt aptur til Gydinga, og sagde til þeirra Yppurstu Presta og til Lijdsens: Aungva Søk finn eg med þessum Mañe. Og Høfudprestarner æakløgudu hañ hardlega. Og sem hañ æaklagadest af þeim Æðstu Prestum og Øldungum, svarade hañ aungvu. Pilatus spurde hañ aptur ad, og sagde til hñs: Svarar þu aungvu? Heyrer þu ecke? Sia, hversu hardlega þeir æaklaga þig. Eñ JEsus svarade honum aungvu framan til nockurs Ords, so ad Landsdoomareñ

undradest þad næsta. Eñ þeir voru þess aakafare, og søgdu: Hañ hefur uppæst Foolked, med þvi hañ hefur kiendt aa øllu Gydingalande, og hefur tilteked i Galilæa, allt hijngad. Eñ er Pilatus heyrde Galilæam nefnda, spurde hañ ad, hvørt hñ være eirn Galilæare, og er hañ fornam ad hañ var under Herodis Vellde, Sende hañ hañ burt til Herodem, sem eirneñ var aa þeim sømu Døgum i Jerusalem. Eñ er Herodes saa JEsum, vard hañ nærsta gladur, Þviad hañ hafde fyrer laungu gyrnst ad siaa hañ, af þvi hañ hafde margt heyrt af hønum, og hañ vænte ad hañ mun de siaa eitt Teikn af hønum, og adspurde hañ aa marga Vega, eñ hañ svarade hønum aungvu. Eñ Kieñemañna Høfdingiar og Skriftlærder, stoodu og aasøkudu hañ hardlega, Eñ Herodes med sijnum Strijds-Møñum forsmaade hañ og spottade, færde hañ i hvijtt Fat, og sende hañ aptur til Pilatum. Og aa þeim Deige urdu þeir Pilatus og Herodes Viner aptur, þviad aadur voru þeir Oviner sijn a mille.

Eñ Pilatus samañkallade Presta-Høfdingia og Høfudsmeñ og Lijdeñ, og sagde til

þeirra:

peirra: Þier hafed þeñañ Mañ til mijn haft, so sem þañ er fræsinijr Foolkenu, og siæred, eg hefe yferheyrt hañ hier fyrer ydur, og æ þessum Mañe fiñ eg aungva af þeim Sokum, þar uñ þier klaged hañ, og ei helldur Herodes, Þviad eg sende ydur til hañs, og siæred, eckert er af honum giort þad Dauda sie verdugt, Fyrer þvi vil eg refsa honum og læta lausañ.

Eñ æ Hæstijdar-Deigenum hlaut Lands-Doomareñ epter Venju, Foolkenu lausañ ad læta eirn Bandingia, hvorn hellst þeir villdu, og epter hvorium þeir beiddust. Eñ þa hafde hañ eirn Nafnkiendañ Bandingia framar ødrum, sa ed Barrabas hiet, med Upphlaups-Mønnum bundeñ, hvorier i Upphlaupenu høfdu Vijg uñ ed. Sem þeir voru til samans komner, sagde Pilatus til þeirra: Þad er ydar Sidvenia, ad eg giefe ydur eirn lausañ æ Pæskum, og Foolked kallade upp, og tok til ad bidia, ad hañ villde giøra siñ hañ være vanur. Eñ Pilatus svarade þeim og sagde: Vilied þier ad eg giefe ydur nu Gydinga Kongeñ lausañ? Hvorn vilied þier ad eg giefe ydur lausañ Barrabam

eda JEsum, sem kallast Christur, (þviad hañ visse vel ad Høfudprestarner høfdu af Øfund ofurselt hañ.) Og sem hañ sat a Doom-Stoolnum, sende hañs Hwsfrw til hañs, og liet segia honum: Haf þu eckert ad giøra med þañ Riettlaata, Þviad margt hefe eg lided i Dag i Draumum fyr er hañ. Eñ þeir Æðstu Prestar og Øldungar riedu Foolkenu og eggiudu, ad þad skylde bidia ad hañ giæfe þeim miklu helld ur Barrabam lausañ, eñ JEsum skylldu þeir deyda. Þa svarade Lands-Doomareñ Pilatus, og sagde til þeirra: Hvørn af þessum Tveimur vilied þier ad eg laate ydur lausañ? Þa kallade upp allur Hoopureñ, og sagde: Tak burt þeñañ, og gief oss Barrabam lausañ. Þa svarade aptur Pilatus, kallade og sagde til þeirra, og vilde JEsum lausañ laata: Hvad vilied þier þa ad eg skule giøra vid Jesum, af hvørium sagt er, ad hañ sie Christur Kongur Gydinga? Eñ þeir kolludu þa aller aptur upp, og søgdu: Krossfestest hañ, Krossfestu hañ. Þa sagde Lands-Doomareñ eñ i Þridia Siñ til þeirra: Hvad Illt hefur þa þesse giørt? Aungva Dauda-Søk finñ eg med hønum,

num, fyrer þvi vil eg hegna honum, og lata hann lausañ. Eñ þeir kolludu þvi meir, seigiande: Krossfestest hañ, Krossfestu hañ. Og aller kolludu aptur, seigiande: Eige þeñañ, heldr Barrabam. Eñ Barrabas var eirn Rœninge, hvor ed var fyrer Upphlaup og Mañslag, er skied var i Borgeñe, iñsettur i Fœngelse. Og þeir stoodu þvi fastara þar a med miklum Hlioodum, Oskande þad ad hañ yrde Krossfestur, og þeirra Hliood og Hofud-Prestaña tooku yfer.

Þa took Pilatus JEsum og Hvdstrykte hañ, eñ Strijdsmeñ Lands-Doomarans tooku hañ, og leiddu hañ med sier iñ i Þijng-Hwsed, kolludu samañ og sofnudu ad honum ollu Lidenu, og afklœddu hañ, og fœrdu hañ i eina Purpura Kœpu, og flietludu eina Coronu af Þyrnum, og settu hana a hañs Hofud, og Reyr i hañs Hœgre Hond, og beigdu Knie fyrer honum, spiodu hañ og tooku ad heilsa honum, og sogdu: Heill siertu Konungur Gydinga, og gœfu honum Þwstra og hrœktu a hañ, tooku Reyreñ og bordu uñ hañs Hofud, fiellu a Knie og tilbœdu hañ. Þa gieck Pilatus vt aptur og sagde til þeirra: Sœed, eg

leide hañ nu vt hingad til ydar, so ad þier vited þad eg finn aungva Søk med honum. So gieck JEsus vt, berande Þyrne-Coronu og Purpura-Klæded, og hañ sagde til peirra: Siaued Mañen. Þa er Kienne-Maña Høfdingiarner og Þienararner sau hañ, kolludu peir og segdu: Krossfestu, Krossfestu. Pilatus sagde til peirra: Taked þier hañ og Krossfested, þviad eg finn aungva Søk med honum. Þa svorudu honum Gydingar: Vier høfum Løg, og epter vorum Løgum aa hañ ad deya, þviad hañ gierde sig siaalfan ad Guds Syne.

Exordium.

GUd rædur, en Meñerner þeynkia, seiger i hinum Fornkyedna Ordshætte. Hin Alvisse Himens og Jardar, DRotten, Auglyste ad sonu Mætt sin og Speke i þvi, ad hañ gierde alla Hlute af eingu: En þo maa þad synast sllu meira, nær hañ gierer hina bestu Hlute af hinum vestu. Brædur Josephs selldu hañ i Prældoom Jsmaelitum, Gen. 37. Þad var illt Verk: En þad sama gierde þo Gud honum til Uppreistar i Pharaonis Hwse, og so þeim og sllu Hyske peirra til Biargar i Hwngurs-Neydene, so þad er satt sem Paulus seiger: Ad þeim sem Gud elska, þeim hiaalpe aller Hluter til hins Gooda, Rom. 8. Hversu ad Ogubleger Judar hondludu med hid saklausa Guds Lamb JEsum, Þad er kunugt af þvi sem Gudspiallameñerner hafa ritad epter sig laated, og er þad ecke hid minsta af þvi, ad þeir hroktu hañ brudeñ fraa einum Raanglaatum Doomara til annars, fraa Kiene-Valldenu til Pilat-

um

um, fra Pilato til Herodem, og fra Herode til Pilatum aptur. Eñ þott ad þetta være gisrt af þeim til hiñar mestu Hædungar, ad hañ skylde ad Vidundre verda fyrer ollum Mønnum, þa hefur Gud gisrt þad hønnum til hiñar mestu Vegsemdar, so ad hañs blessada Sakleyse, yrde hvervetna kuñugt, Þvi epter alla þeirra Ransookn, kvadst Lands-Doomareñ einga Danda-Sok med hønnum finna, ecke helldur Herodes, þvott hañ sende sialfa þa med hønnum til hañs, og hier ad auke hefur Frelsareñ þetta þola viliad, sijnum Børnum til Epterbreitnes, ad þeir ecke skore sig undañ ad lijda nockud þvilijkt med hønnum, þar hañ leid allt þetta fyrer þau, ad Meñ ecke meine, ad sier hæse ad tala, þar sem hañ þeiger, ad Prælleñ ei skule giallda Jllu Jllt, Þar sem HErrañ lijdur Saklaus. Þo DRotteñ hefde skipad oss alleina ad lijda O-Rietteñ siña vegna, Þa værum vier skylldugir til þess, jafnvel þott eckert hefde hañ sialfur þolad: Hvad þa miklu helldur, þar hañ hefur giefed oss Epterdæme, ad vier gaungum i hañs Footspor, so sem Petur vottar, 1. Pet. 2. Eg vil enn leingre Jñgangs af Textanum i þetta Siñ Tvent Hugleida. 1. Hverneg Herodes og hañs Hof-Foolk breitte vid JEsum. 2. Hvad hañ lijda maatte i Pijng-Hwsenu. Veit þu oss til þessa Nad þijna, goode Gud, ad vier þetta so fanum Hugleidt, ad oss ydre Synda vorra, er hiñ Eingieteñ Son kvaled hafa; Bænheyr þad fyrer JEsum Christum, Amñ.

Utleggingeñ.

FYrst heyrum vier, ad Herodes hafe ordied miog gladur vid, er hañ sa JEsum, sokum þess, ad hañ hafde heyrt margt af honum. Eingeñ Efe er a þvi, ad Herodem hefur eitthvad grunad umñ DRotteñ, þad hañ munde vera odruvijse eñ adrer Meñ, og þokt þær Sogur undarlegar, sem af honum bærust, Eñ ecke giefur

ur hañ sier Stunder til, ad rañsaka petta framar: So skiedur æ stundum eñ i Dag medal syndugra Mańa: Meñ vilia ad soñu heyra JEsum med thi eina Eyra, thi vier hofum heyrt sagt miked af honum i hańs Orde: Eñ ad liæ honum bæde, pyker ofs miked fyrer: Vier vilium heyra hañ seigia: Komed Blessud Born mijns Fodurs, og eignest thad Rijked, sem ydur er fyrerbwed fræ Upphafe Veralldar. Eñ petta, ad vier skulum taka uppat ofs Krosseñ, og fylgia honum epter, thad vilia Meñ ecke heyra: Vier vilium heyra af honum, ad hañ sie komeñ i Heimeñ, Syndugra Meñ Sæluhoolpna ad giora, Eñ petta, thier kuñed ecke under eins ad thioona Gude og Mańona, thad sturlar Hiarta vort: Vier vilium fylgia honum uppæ Fialled, og siæ Teikneñ eins og Herodes, og mettast af Braudunum, eñ thegar Meñ koma aptur samań i siñe, thad er i Veralldareñar Samkundu, tha thrættar Holld ed vid hañ, og vill ecke trwa nema thad Teikn siæe, eins og Gyringar giordu. Hvad velldur thessu? Hiñ fagre Dans Herodiadis Doitur, hiñar Flæraudu Veralldar, sem Mańenum kiemur til ad Hælshoggva Baptistam, so ad Hroopandans Redd i Eydemorkeñe vekie ecke hiñ gamla Adam, sem nu er ad soñu Ellemoodur og Syfiadur under Heyrn Guds Orda; Eñ tho Harskur og Erin til allra illra Verka, og vill ecke heyra Ord thess, er sagde: Ad allt Holld sie Hey, og allur thes Goode, so sem Bloomstur Akursins, Esa 40. og heñ-

ar

ar Hof-Menn Vallda þvi, sem kienna oss, ad dæma Christum med Herode, og nalægiast hann med Vorunum, Jafnvel þott Hiartad sie langt þar fra. Þesser eru, Agyrnd, Ofund, Loste, Agg, Reide, Hatur, Tvijdrægne, Hofmoodur, Flattskapur, Er Daglega þioona under hina Syndumspilltu Nattura, med Fysn Augnana og Drambsomu Lifserne, Þegar einhver af þessum leikur fyrer oss, þa gleymum vier þvi full skiott sem vier heyrt hofum af JEsu, og allt þad sem oss er umm hann kient, og vier lesed hofum, þad snijst ad Stundum uppi Dauraskap og DRortenns Svik, Þar vorar Athafner sambiooda so lijtt vorre Jatningu og vorum Skijrnar Sattmæla, hvar vier afneitudum Diostenum og ollum hans Verkum: Hyggium ad þessu Christner Menn, og leitum ecke ad Christo i hans Orde til Skiemtunar oss, helldur til Uppfrædingar: Spur ecke epter honum i Dæmafroodum Æfentijrum, helldur i Heilsusamlegum Lærdoomum: Gyrnunst ecke JEsum ad sia i hans Orde med Herode til Forvitnes, helldur med Simeone til Hialprædes: Ecke med Herodis Villdarmonnum, er spottudu hann og villdu ei trwa, helldur med Abraham og hans Heima Foolke, sem ed trwde Gude i Voneñe, þar ed eingenn var Von til, og þad vard honum til Riettlætes Reikuad. Vilier þu nockud Nijstarlegt hafa, Þa leita ecke epter nijum Kienningum i heilogu Guds Orde, þvi þad er alltijd hid sama, helldur Leidriett þijn Lifnad af

Heyrn

Heyrn Guds Orda, Pvi eckert er so nijtt sem pad, ad pu verder Goodur af Vondum, og pitt Hiarta Kiotlegt af einu Stein-Hiarta, og ad pu Iklædest nijum Mañe sem epter Gude er skapadur, eñ. aflegger hiñ Gamla, er sig fordiarfar i Gyrndum Villudoomsens: Betra so pig og pitt Framferde a Guds Veige, Dag epter Dag; So hefur pu allajd Eitt Odru nijrra.

Su var hin Dñur Ordsok til Kiæte Herodis, pad hañ meinte ad hañ munde siaa Eitthvort Teikn af honum: Hefde ecke Gud vered i Christo, Pa hefde pad mætt stoorum esla Kvol hañs, ad pesse Hæd-Fugl skylde nu hid fyrsta fara ad leita epter Teikne af honum, Par hañ hafde giort so morg Teikn og Stoormerke i hañs Rijke: Pu Refur, voru pad Packer pær, er pu ætter ad kuña DRottne fyrer allt pad Gott er hañ hafde giort Pegnum pijnum? Trwad hefur Herodes pvi, ad JEsus hafe giort Kraptaverk, Pvi hañ giorde sier Pænka af pessare Ordsok, ad Johañes munde upp aptur risen vera, samt bidur hañ hañ po uñ Teikn ad nijju. Pesse er Illsku-Kraptur Diofulsens, sem i Vantrwñe verkar: Gydingar ætlu pau Braudeñ og Fiskana sem JEsus blessade, og vissu ad hañ var komeñ yfer uñ Slooeñ fyrer utañ Feriu, ei ad sijdur sogdu peir i Samkunduñe i Capernaum: Hvada Teikn gierer pu, ad vier siæum pad og trwum pier? Peir sæu hañ reka wt Diofulpañ er dumbe var, og Oskudu po Teikns af Himne. Kieñemeñerner

erner hofdu Spædomana og vissu Ritningarnar, ad ei skylde Velldis Spijrañ takast frꝛ Juda, og ecke Doomareñ frꝛ hañs Footum, Fyrr eñ Silo kiæme, og jꝛtudu þegar Silo dæmast ꝛtte, ad ecke hæfde þad ad þeir dæmde nockurn, samt hroopudu þeir: Krossfestu hañ, Krossfestu hañ, og er Diofulleñ alltijd siꝛlfum sier lijkur, Eñ þa i Dag. Þvi hvad giora þeir sem heyra Guds gooda Ord, og añadhvort trwa þvi ecke, edur lifa so sem þar være ecke eitt Ord satt i, og so sem Jsaac þookteſt vita, ad þad være Rodd Jacobs sem hiꝛ honum var, Eñ hañ þeinkte Skiñeñ væru Hond hins Frumgietna Sonar sijns Esau. So lꝛtast Meñ ad soñu þeckia Rauſt DRotteñs, Eñ bera sijnar Athafner lijtt samañ vid þad hañ bijdur, og sumer eru eins heimſker og Judar, ad þeir spyria epter Kraptaverkum: eñ þeim byriar ad vijsa til Moysen og Spꝛmañaña, so sem Abraham giorde hinum Rijka, Luc. 16. Þu gyrneſt Kraptaverk, Eñ Kraptaverkeñ voru giord fyrer Vantrwareñar Saker: Vilier þu ecke trwa nema þu siꝛer Teikn og Stoormerke, þa jꝛtar þu ꝛ þig Vantrwareñar Villu, og svér þig i heñar Barna Tolu. Gydingaar sogdu ꝛ Christi Tijmum, hefdum vier lifad ꝛ Dogum Fedra vorra, þa villdum vier ecke hafa aflijfad Spꝛmeñena: Gydingar villdu þo ecke trwa Johañi, sem var meire eñ nockur Spꝛmadur, Edur Christo, uñ hvern aller Spꝛmeñ vitnudu, Og þeir Oſkudu epter Teikne af honum, til ad styrkia þañ Myndugleika,

er

er hañ hafde til ad Kieña, Straffa, Ogna og Aminña. Hvert vill þetta aa fraam uñ sijder? Vier lifum og aa þessum Dogum, vier þeinkium kañ skie sumer: Hefde eg vered Samtijda JEsu, eg villde ecke hafa sviked hañ med Juda, ecke aaklagad hañ med Kieñemoñunum, nie gabbad hañ med Herode, Ea villde hafa vitad hvad eg hefde giort, og bored Ritningarnar samañ vid allt þad er fraam vid hañ kom. Eñ samt lifa sumer Meñ, tala og giora, ad so miklu Leite sem i þeirra Vallde stendur, Eins og hiner, jafnvel þott Kieñingarnar uñ JEsum sieu aa vorum Dogum eñ þa liooſare, helldur eñ Spaadoomarner, sem af honum voru i Gamla Testamentenu, og uppfylla þañeg Mæling þeirra sem fyr er þa voru, So Meñ siaa, ad þetta Hoorunar-Slekte er eñ þa ecke olldunges vt af daudt, Er eg þvi hræddur uñ, þeim mune eckert añad Teikn giefaſt, Eñ Teikn Jonæ Spaamañs, Þviad Ninive Borgar-Meñ giordu Ydran vid Predikun Jonæ: Eñ JEsus Christus, Saa ad er Eiñ og hiñ same i Giær og i Dag i sijnum Kieñingum, allt fraa þvi hañ hoof ad laata predika Ydran og Syndaña Fyr er giefningu i sijnu Nafne: Hañ siñur so lijted af Trwñe edur heñar Avoxtum i sumra Maña Fare, Jafnvel þott hañ Ejnusiñe sagt hafe: Sæler eru þeir sem ecke siaa og trwa þo. Villtu siaa Christum, Palijt hañ med Trwareñar Augum: So giordu morg Þusund Heilagra Maña sem hañs Vitnesburd hafa med sijnu eigeñ Bloode undersKrifad:

skrifad: Villtu heyra nockud af honum, þa spur hañ, ecke so sem Herodes, helldur so sem hañs Læresveirn, Hañ mun svara þier: Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord og vardveita þau, Luc. 11. Villtu vita af honum hvad þu skallt giøra, þa adspur hañs Muñ, hañ mun svara þier: Leita fyrst Guds Rijkes og hañs Riettlætes, þa mun þier allt añad Gott tilleggiast, Afneita so siaalfum þier, og tak þiñ Kross uppaa þig og fylg mier epter. Villtu vita hvad þu skallt trwa, Þa heyr hañ til þijn talande: Þad er hid eilijfa Lijf, ad þeir þecke þig sañañ Gud ad vera (þad er Fødureñ) og þañ þu wtsender JEsum Christum, Joh. 17. Þa þu stendur under hañs Krosse, mun hañ seigia: Eg skal alldrei sleppa þier, og alldrei yfergiefa þig; Þa þu ert Freystadur, mun hañ hugga þig og svara: Eg em Freystadur aa allañ Haatt lijka sem þu, Þo aan Syndar, þvi kañ eg, og vil hiaalpa þeim sem Freystader eru. Þu berst vid Daudañ, og gietur ecke leingur adspurt, helldur Andvarpar med Hiartanu, þa mun hañs Myskunar Eyra hvad best heyra, þvi Bruñur Giæskuñar veit, ad þa er ecke Tijme til ad draga Hiaalpena undañ leingur, so hañ mun svara: Kom þu Blessadur, Barn mijns Fødurs, og eignast þad Rijked sem þier er tilbwed fraa Upphafe Veralldar. Spur þiñ JEsum þañeg, eñ ecke eins og Herodes, og mun hañ ecke vid þier þeigia: Eñ hvad giør er Herodes nu framar? Sagañ seiger, ad hañ hafe gabbad hañ med sijnu Hof-Foolke, og fært

hañ i hvijtt Klæde: Texteñ kvedur þarso ad, ad hañ hafe eckert vr honum giort. O! hvilijk Vanvyrda er þetta, ad hañ sem er allt i ollu, Col. 3. Hañ verdur ad Eingu hafdur, fyrer hvors Nad vier erum þad viererum, 1. Cor. 15. Hañ reiknast so sem være hañ ecke. Hañ sem allt hefur af Eingu giort, Og allt kañ aptur ad Eingu ad giora, Hañ er Einkes meteñ.

Þetta er nu þad Lausnar-Giallð miñ HErra, sem vier Daglega erum ad syndga uppa, þegar vier forsmaum hvor añañ, og med Kiesine og Haade meidum Sæmd añara: Allt er þetta fyrer vorar Saker skied, Vor ecke sijdst, sem af Heidingiaña Bornum erum Guds Born ordner, og vorum hia U valninguñe þad er Guds Fiolke, fyrer eckert reiknader. Þess vegna er Mañsens Sonur Einkes vyrdtur, Marc. 9. Aller þeir ed hañ sæu hæddu hañ, Ps. 22. Spekeñ maa Riettlætast hier af Sonum sijnum, So hañ yrde oss ad Speke Guds, oss sem heimskare vorum eñ Asneñ og Nauted er þeckia Jotu sijns Herra, Esa. 1. Jaa, argare eñ Hestar og Mwlar, er Meñ verda Bitel og Beisl i Muñ ad leggia; Og ofañ a allt þetta, færa þeir hañ i hvijtt Klæde. Hvilijk er Smaan þesse? Romverjar hofdu þañ Sid, ad þeir sem epter Nafnbootum sooktu, þeir biuggu sig hvijtum Stacke, til ad byrta þar med Hreinlynde sitt og goodañ Pocka til Pioodar sinar; Eñ af þvi, ad Gydingar kiærdu þad til D Rotteñs, ad hañ hefde

sier

sier Konungs Nafn giefed, þa er hañ klæddur hvij-
tum Bwninge, Eñ þo ad Gudlauser Meñ giordu
allt þetta til Mijnkunar honum, Þa mœa þo hier
med teiknast, hañs Eilijfa Konungs Tign, Þviad
i þessu hvijta Klæde, hefur hañ broted sig til Rijkes
yfer Zion, yfer Guds Heilaga Fialle, sem er hañs
Christne, hvert alldrei mun Enda taka. Hvijtur
var Skrwde hins Ypparsta Kieñemañs œa Dog-
um Gamla Testamentesens: Þessum villde DR-
ottenn klædast, þa hañ Offrade Gude siœalfum sier
til eins Sœtleikans Ilms; Eph. 5. Fyrer vorar
Synder, ad hañ synde þad, ad hañ være eiñ Hei-
lagur Biskup og œn Flecks, og frœskileñ Synd-
urunum, og afrekade sier þar med eina Flecklausa
Brwde, sem eingañ Fleck nie Hrucku hefde. Jœa,
Hañ klæddest hvijtum Bwninge, so hañ wtvegade
oss þad rietta Brwdkaups Klæde, Matth. 22. Og
eirn hvijtañ Skrwda med Þœalma-Vidum i Hó-
ndum vorum. Þesse er sœa Skrwdeñ og þad Sk-
art, Er hañs Brwdur hroosar sier af hiœa Esa. 61.
Seigiande: Eg fagna mikelega i DRotne, og
mijn Ond gledst i mijnum Gude, þvi hañ hefur fœ-
rt mig i Hiœalprœdesens Fat, Rietlœtesens Kyrt-
le hefur hañ mig i-fœrt so sem Eiñ Brwdguma i
Kieñemañlegum Skrwda, og so sem Eina Brw-
de, Er bijst uñ i Skarte sijnu. Hvad skal eg nu
hier til seigia miñ HErra JEsu? Skylda eg nu
reikna mier þad Vanvyrdu fyrer mijns Nafns
Saker, ad lijda nockud af þvi sem þu hefur mikl-

meira lided miña vegna? Nei, Sæmd er pad, eñ eingeñ Van-Æra. Pad hefur Moyses kieñt oss med sijnu Dæme, ad Vitne St. Pals, Hebr. 11. Er hañ seiger, ad hañ hallded hafe Bryxle Christs fyrer meire Audlegd, Eñ Fiesioodu Ægyptskra Maña, v. 26. Pad er nærsta Gledelegt ad hura, ad allt pad sem fyrer Adams Synd var i siaalfu sier Mijnkun hin mesta, pad er allt samañ i JEsu Heid urlegt orded, ollum peim sem hañ elska og honum villa epterfylgia: Hina verstu Hlute hefur hañ giordt ad peim bestu, hina Audvyrdelegustu ad þm Kostulegustu, hina Vesælustu ad peim Farsælustu. Stalleñ giorde hañ Vyrduglegañ i siñe Fædingu, sijna Voggu i Reifunum, Votneñ blessade hañ i Skijrn siñe: Allt hvad hañ snerter, pad er hañs Bornum Blessad: Bondeñ i siñe Herleidiugu, Svipur Bodlaña i siñe Hwdstroku, Krossens Gaalga i sijnu Lijflaate, og siaalfa Smaanena og Fyrerlitninguna hefur hañ giort ad Dijrd og Heidre, So eg seige eñ nu sem til Forna, ad ef pad er hin Edsta Vegsemd, JEsu ad lijkiast, pa er padeingeñ Van-Æra af Heimenum fyrerliteñ ad vera, fyrst JEsus er cedur fyrerliteñ: Honum sie Dijrd og Heidur uñ Allder, Amen.

Nu vilium vier gaanga med vorum Lausnara fraa Herode til Pilatum, og siaa hvad par giordest oss til Huggunar og Synda Bootar. PILTO-OK PILATus JEsum og Hwdstrijkte hañ, seiger Texteñ; Pad var ecke Venia Gydinga ad

Hwd-

Hwdstrijkia nockurn ædur eñ hañ Lijflæteñ var: Romveriar lietu ad soñu Hwdstrijkta Meñ Afhosda; Eñ þau Dæme vita Meñ ecke, ad nockur Illrædes Madur hafe so Glæpafullur gefest, ad hañ hafe Hwdstrijktur vered under Krossfestingu. JEsus eirn, sem var hiñ allra Saklausaste, hañ fær ei þa Vægd ad deya so sem hiñ Rænglætaste. Konungur Gydinga verdur af Lijfe tekeñ, verr eñ eiñ Heidinge, Hañ sem myskunar sig yfer oll sijn Handa Verk, hañ fær einga Myskun af Syndurunum, æ þeim Deige, er hañ hid mesta Myskunar-Verk giorde æ Syndugum Mañe: Guds Loginæal var so Vægdarsamt, ad ei mætte slæ nockurn meir eñ 40. Hogg, Devt. 25. Hvilijkt er þa Laga-Brot þetta, ad hañ mæa ei somu Laga niota, Sem Logeñ skipad hafde? Pilatus hafde ecke i Siñe ad læta hañ Krossfesta, helldur ad fullnægia Gydingum med Nessingu þessare, Er þvi Lijklegt, ad hun hafe so griñ vered, ad Lands-Doomaranum synst hafe, ad eingeñ Fiand-Madur munde æskia meire Hefndar yfer Ovin sijnum, og i þeirre Meiningu liet hañ JEsum wtgænga, beran de eitt Purpura Klæde, og eina Coronu af Þyrnum, og sagde: Siæed Mañeñ. Hvar fyrer miñ JEsu? Hvar fyrer ertu so hormulega wtleikeñ? Af þvi, ad margar voru Hwdstrokur Syndarans: Allt Mañkyn hafde eriad Vondskuna, og uppskored Bolvanena, Þar fyrer hafa Ploog-Meñerner eriad æ þijnum Hrigg DRotteñ, Ps.

129. Hvdstrokur voru Præla-Straffi Gamla Daga, og miog Smæanarlegt hallded, Pvi var ecke Leifelegt ad Hvdstrijkia Romverskañ Borgara, Act. 22. Slijka Pioons-Mynd hefur DRotteñ Himens og Jardar a sig teked syrer eirn vondañ Pioon, ad hañ hefur so sem eirn Prædl læted sijn nakeñ Lijkama Svipum lemia: Pvi er þiñ Brvdgume so vtleikeñ Christeñ Sæla? Hvor hefur hañ flett sijnum Klædum? Pitt Fatleyse. Hvor hefur bunded hañs Hendur? Pitt Hand-Æde. Hver hefur reirt Fætur hañs vid Kuggañ? Piña Foota Fimleike. Hvar syrer er þad Mustered, sem all Fylling Guddoomsins i bygger, so nidurbroted med Svipum Bodlaña? Þess vegna, ad i þier, Þad er i þijnu Hollde, bioa eckert Gott, helldur lietstu Syndena drottna i þijnum Daudlegum Lijkama, lieder Limu þijna heñe til Ivvdar, fræa eirnre Rænglætingu til añarar. Michol Dootter Sauls Konungs sæa vt af Vindauga sijnu, og hædde Konung David, þar ed hañ dansade Afklæddur syrer Ørk DRotteñs, 2. Sam. 6. Eñ Zions-Dootter, hvoria JEsus Sonur Davids hafde Trvlofad sier i Næd og Myskun siñe, hun afklædde sialf HErra sijn med Hendum Omilldra Maña, og liet hañ af-hijda. Hvad var þier, O! Jfrael? Hefur Andskoteñ blindad þig ad hædum Augum, ad þu þeckter ecke þiñ Vitiunar-Tijma? Var þier þad Oflijted, ad Gud er þiña vegna Madur ordeñ, þad þu lietst hollum vth'jsa?

Er

Er þad Oflijted, ad honum wthijst er, þad þu lietst hañ Offækia? Er þad Oflijted, ad hañ Offooktur er, þad þu lietst hañ fanga og binda? Er þad Oflijted, ad hañ fangeñ og bundeñ er, þad þu spottader hañ og lietst i hñs Andlit hrækia? Er þad Oflijted, ad hañ so spottadur er, þad þu lietst hañ Kiñhestum liooста? Er þad Oflijted, þad hañ Kiñhestum losteñ er, þad þu lietst hañ Afklæda og Hwdstrijkia? Er þad Oflijted, ad hañ Hwdstrijktur er, ad þu setter Coronu af Pyrnum a Hofud honum, og fieckst Reyr-Legg i hañs hægre Hend? O! Israel, mig skal ei furda, þott ad Guds Reide hafe bruñed yfer þier allt til nedsta Helvijtes, og JEsu Blood sie yfer þig og þijn Born komed. Hvor hañ heyrer þetta Dæme, hañ hygge þar ad, og forherde ecke sitt Hiarta, so Christur verde ecke ad niju Krossfestur a medal vor. Pijnar Hwdstrokur voru margar, Barn mitt, þvi þu ert eirn Syndare, og epter Marta Syndareñar, skal vera Mæling Refsingareñar, Seiger D Rotteñ i Logmaalenu, Devt. 25. Og þar a ofañ hafder þu forþienad, ad fleingiast eilijflega med Guds Elldlegum Reide-Svipum i Helvijte: Eñ þiñ Brwdgume er fyrer þig so sem Prædl Hwdstrijktur, a moote hverium þu misgiorder, hañ er Prælkadur i þijnum Syndum, og þu hefur honum Ervide auked med þijnum Raanglæting-um, Es. 34. Þu varst fraa Hvirfle og allt til Ilia eckert nema Saar, Kaun, Beniar og Prote, Esa. 1. Eñ hañs blessadur Lijkame er so af Ogudlegra

Maña Svipum i sundur-sliteñ, ad fræa Hvirfle og allt til Ilia var þar ei heillt a hañs Hollde: Þar fyrer er þad skied, ad so margt Ben sem þar var a hañs Lijkama, so margar og Þusundsiñum fleire Afsakaner hefur þu i Himnenum fyrer Gude, og hañs Blood lætur hærra i Eyrum þess Himneska Konungs þier til Synda-Lausnar, eñ Blood Abels Riettlæta yfer Cain, honum til Fordæmingar.

I añañ Marta stendur i Textanum, ad þeir hafe fært vorn HErra i Eitt Purpura-Klæde, a an Efa epter Plagsid Romveria, Er þañeg klæddu Hofdingia sijna, nær þeir tooku Keysara-Vellde: ÞRotteñ afklæddest sijnu eigeñ Fate, Christeñ Madur, og took uppa sig Heidingiaña Bwning, Ad hañ þar med audsynde, ad fyrer þessar og adrar Hæadungar af Heidingium i framme hafdar, þa vilde hañ læta heidna Meñ Iklædast Christo, hverium hañs eiged Foolk afklæddde sig, og færdu sig og sijna Epterkomendur i þa Olucku, ad fyrst þeir hofnudu Guds Rijke, þa vard þad fra þeim teked, og Heidingium giefed, Act. 13. Purpureñ var i Orma-Bloode litadur: Eñ þad ma a uñ ÞRotteñ seigia, Ad hañ hafe Mottul siñ i Orma-Bloode litad, þar hañ er Madkur og ecke Madur ordeñ, og i þeim rauda Eyr-Orme fyrermyndadur, sem Moyses uppheingde i Eydemorku til Lækningar þeim sem af Ormenum bitner voru: Ecke er þad uñ skor framñ, ad Christur er a sijnum Pijnu-Dege i eitt Purpura-raudt Klæde færdur, þvi under þessu

Fate

Fate hefur hañ huled vorar Synder, sem eru raud-ar sem Purpure. I Numeri Bookar 4. Cap. Var Israels Sonum boded, Ad nær peir fluttu Herbwdernar, skylldu peir yfer-klæda Gull-Alt-ared med raudum Purpura: JEsus er pad sæna Gull-Alltare, Christner Menn, Hañ er hier med Purpura-Klæde sveipadur: Legg hier uppa pitt Offur, Pad eru pijnar Gudrækelegar Bæner, hañ mun pær upptendra med Ellde sijns Anda, so pær uppstijge fyrer Gud i Himeneñ, til eins Sætleiks Ylms. Miñ HErra JEsu, pessar Hædungar hafa afrekad oss Eylijfa Vegsemd: Petta Spott-lega Klæde hefur huled Fatleyse vorrar Blygdun-ar: Pesse hin Konunglega Asynd, hefur giort oss ad Konungum og Kieñemoñum. Hversu ertu lijtels verdur i Augum piña Kvalara? Eñ hvad frijdur ertu i Augum piña Sorgmæddra Bræd-ra, sem læta sier pad til Hiarta gænga, ad peirra Bloodugar Hendur, hafa piñ mislita Kyrtel riood rad, og eitt Darga Dijr, sem eru Synder peirra, pær hafa pañ Himneska Joseph i sundur rifed. Pi-er sie Lof, Heidur og Vegsemd ad Eylijfu, Amen.

I Pridia Mæta gietur Texteñ uñ, ad peir hafe fliettad Coronu af Pyrnum, og sett a hañs Hofud. Allt er petta epter Heidingia Vijsu, pvi Romverjar plogudu ad brwka Kransa af Grosum, Bloomst-rum og Greinum Eikaña, sier deiles Tignar-Menn. Eñ hvilijk er nu Corona pesse? Af Pyrnum var hun flettud, seiger Texteñ. Adam leidde pa Bol-

vañ yfer Jordena, ad hún skylde Pyrna og Pystla bera, Gen. 3. Adams gulldu aller hañs Nidiar epter hañ, allt til þessa Dags: Adams Skom og Synda-Straff mœa bera hiñ añar Adam, sem er Drotteñ af Himne, so Adams Bolvan skylde ecke stijnga oll Adams Born Eylijflega. Med þessare siñe Pyrne-Coronu hefur Guds Eingieteñ Sonur wtvegad oss Coronu Lijfsins, Apoc. 2. Coronu Riettlœtesins, 2. Tim 4. Coronu Dijrdareñar, 1. Pet. 5. Coronu Myskunsemeñar, Ps. 103. Og Coronu eylijfs Fridar og Fagnadar a Lande lifande Maña. Salomon seiger, ad Vegur hins Lata sie eins og Pyrne-Gardur, Prov. 15. Pad sieck Christur ad siña, sem vorrar Heimsku vegna hefur geinged þessa Pyrne-Gotu. Sorg og Audœfum þessa Heims Gyrndum og Vellystingum, lijker Christur vid Pyrna, Matth. 13. Fyrer þessarra Pyrna Saker, verdur JEsus hier Pyrnum krynd ur. Ein good Eigeñ-Kviña, er sijns Egtamañs Hofud-Corona: Eñ hvad syneft þier Doctureñ Zion? Hlijtur ecke Meistare þijns Ungdooms ad bera hier þijna Mijnkun a Hofde sijnu? Hvad saart hefur þad strwnged þiñ Elskuga, sem þu hefur a Stundum kiœraft allra Hluta? Pad sem þu elskar þrœlega meir eñ Lijfed, þad hefur kvaled hañs Hofud allt til Daudans. Gainged wt þier Dœtur Zion, seiger i Lofkvœdenu, og skoded Salomon Konung med þeirre Coronu, sem Mooder hañs Coronade hañ med a Deige siñar Erwlofunar,

ar, Cant. 5. Eñ eg vil seigia til ydar: Gaanged wt um̃ Stundar-Saker, Christner Meñ, fraa vondre Verolld þessare og heñar Lauslætis Glaume, og skoded þañ Eylijfa Fridar-Hofdingia, berande þa Coronu, sem hañs Brwdur hafde flettad honum a þeim straanga Deige, þegar hañ drack sitt Brwdkaup til heñar, Sem hañs Hiarta elskade, i sijns Himneska Fodurs beyskum Reide-Kaleik. Pañeñ Gieck JEsus Ut, seigia Gudspiallameñerner, Berande Eina Purpura-Kaapu, Og Eina Pyrne-Coronu, Og Pilatus Sagde: Siaaed Mañeñ. HErra Gud, Eg vil fara og skoda Syn þessa hina miklu, sagde Moises Fordum, Exod. 3: Þar Ruñureñ logade eñ brañ þo ecke; Eñ miklu er Syn þesse furdañlegre, þar JEsu Pyrne-Buskur, logade af Guds Grimdar-Reide, sem allrar Veralldareñar Synder hofdu til-uñed, eñ gat þo ecke uppþurkad þañ sterka Guddooms Krapt sem i honum bioo. Miñ HErra JEsu, Þegar eg ligg Daudsiwkur i Bondum Synda miña, og giet mier eckert Lid veitt, Þa vil eg þo skrijda nær, ef eg maa, Vesol Mañeskia, og siaa þessa miklu Syn, Þar allur Mañsins Sonar Lijkame og Saal, kvelst i þessum Loga; Hofuded pijnest med Pyrnunum, Andlited verdur Hnefum sleiged, og med Hraakum Afmynd ad, allur Lijkameñ er Svipum lameñ, og med Hræsnesfullre Lotningu spottadur, hañs Hendur Bondum reirdar, og hañs Fætur skiaalfa af Vanmætte: Þetta Einasta og ecke añad, kañ mier Daudvona

Mañ-

Mañeskiu ad biarga, þvi eg veit, ad þar Syndareñ hafde med ollum Limunum illa breytt, Þa hefur Skapareñ a ollum Lijkamans Þortum allt Illt þolad.

Framar stendur i Textanum, ad þeir hafe latted Reyrlegg i hañs Hægre Hond, falled a Knie, spottad hañ og sagt: Heill vertu Konungur Gydinga. Hvad vantar nu Christ Drotteñs hier a fulla Konungs Tign? Med Oleo var hañ smurdur, Þar hañ allur lagade i sijnu H. og Saklausa Bloode: Purpura-Skrwdañ hafde hañ uppat teked: Þyrne-Coronuna bar hañ a Hofde sier, og so ad eckert vante til hiñar mestu Hædungar, og hvad skule odru sambiooda, þa giefa þeir honum eirn Reyr-Staf i Hondena syrer Velldis-Spijru. Miñ Herra JEsu, hvar var nu þad Oleum Fagnadarens, sem Gud þiñ Gud hafde smurt þiñ Mañdoom med? Hvad Olijkur er þesse Bwningur þeim Klæda-Fallde, sem uppfyller þa Himneskv Jerusalem? Esa. 6. Hvar er nu su Prijdeñ þijns Hofuds, Hvoria Einglarner og Hofud-Einglarner tilbidia? Hvar er su sterka Jarn-Spijrañ, med hvorre þu sundurbrijtur Heidingiana eins og añad Leyr-Kier? Ps. 2. Skrifad er, ad i Nafne JEsu skule oll Knie sig beigia, bæde a Himnum og a Jorduñe, Phil. 2. Eñ hverju giegner þetta, ad Jordeñ gietur þad stadest, ad Ogud leger Prælar þad gierde til Spotts og Hædungar, Sem oll Verolldeñ er skylld ad giora til

Veg-

Vegsemdar? Eñ hvad vil eg hier uñ añad fram-ar tala, eñ ad heimfæra petta, so vel sem allt pad, er DRotteñ leid syndugum Mañe til Nota. Endurlausnareñ seiger uñ Johañem Baptistam, ad hañ sie ecke lijkur Reyr peim sem af Vinde er skiekeñ, Teiknande par med hañs Stodugleika i Lærdoomenum, I Trwñe, I Poleñmædeñe, I Kiærleikanum, I Vandlætenu. Gud naade oss syndugar Mañeskiur: Hvad faa sijna Lijka hefur Johañes af sollum Tilheyrendum sijnum, sem eru aller Christner Meñ? Hvad lijted Mootkast skielfer Trw vora? Hvad lijtell Krossens Pitur hrister vora Poleñmæde? Hvad lijtel Mootgiord wstockur hiaa oss Kiærleikañ? Hvad lijted Swr-Deig spiller fyrer oss Lærdoomenum og goodum Sidum? Hvad lijtell A austur kiefur nidur vort Vandlæte? So vier meigum medkieña, ad vier i ollu pessu erum ecke sterkare eñ hiñ brotne Reyr-Sprote af Egyptalande, vid hvern ef nockur stidur sig, Pa geingur hañ i Hond honum og stijngur hana i giegnum: Eñ JEus hefur sett Andlit sitt so stoduat, sem Eiñ Tiñu-Stein, og so sem eiñ Klett fyrer Reyr-Slogunum, og hefur po hverke kallad nie hroopad, og hañs Raust hefur ecke heyrst a Strætunum, Par fyrer mun hañ ei helldur hiñ braakada Reyr i sundurbriota, edur pañ Lijttloganda Hor-Kveik wtslockva, Esa. 42. O! HErra JEsu Christe, Eg huxa til pess kallda Dags, Pegar Reyr-Flake vors Lijkama tekur til

ad

ad ffekiast af Daudans Andvidre, Minstu þa, O HErra! ca þesse þijn Reyr-Slog, og alla adra Kvol og Piaaningu, er þu þolad hefur vor vegna, Og laat þa ecke hiñ braakada Reyr vorrar Trwar sundur-brotna, nie hiñ Lijttlogande Hor-Kveik Vonareñar wt-af slockna, So ad nær vier stigner erum af Hrofe þessarar vesolu Tialldbwdar, ca Land Lifande Maña, Þa mættum vier heilsa þier Konunge Dijrdareñar, med Kosse vors Muñs, og eylijfre Lofgiord: Bænheyr þad HErra, fyrer þijna Forþienustu, Amen.

* * * * * * * *

Fimta Midvikudags Predikun i Fostu.

Texteñ.

Þa Pilatus heyrde þad Ord, Ottadest hñ eñ meir, og gieck aptur i Pijng Hwsed, og sagde til JEsum: Hvadañ ertu? Eñ JESUS gaf honum eckert Svar. Þa sagde Pilatus til hañs: Talar þu eige vid mig? Veitstu ecke ad eg hefe Raad til ad Krossfesta þig, og eg hefe Raad til ad giefa þig lausañ? JEsus svarade: Eige hefder þu nockud Vallð yfer mier, nema þier

þier være giefed þad hier ad ofañ, fyrer þvi hefur sa meire Synd, er mig ofurselde þier. Og epter þad leitade Pilatus vid, hvørneñ hañ giæte læted hañ lausañ. Eñ Gydingar hroopudu, og søgdu: Ef þu lætur þeñañ lausañ, Þa ertu ecke Keysarans Vinur. Þviad hvør sem sig giører ad Konunge, hañ er a moote Keysaranum. Þa Pilatus heyrde þad Ord, leidde hañ JEsum wt, Og sette sig aa Doomstooleñ, i þeim Stad sem kallast hiñ Steinlagde, eñ aa Ebresku Gabbatha, Eñ þad var Affaanga-Dagur Paaska, nærre siøttu Stundu. Þa seiger hañ og til Gydinga: Siaaed, Þad er ydar Kongur, Eñ þeir kolludu, burt, burt med hañ, Krossfestu hañ Pilatus sagde til þeirra: Skal eg Krosffesta ydar Konung; Kieñe-Mañа Høfdingiarner Svørudu: Aungvañ Konung høfum vær nema Keysarañ.

Þa er Pilatus saa, þad hañ kom aungvu til Vegar, helldur þad, ad þar yrde eñ meira Upphlaup af, Took hañ Vatn, og þvode Hendurnar fyrer Foolkenu, og sagde: Saklaus em eg af Bloode þess hiñs Riettlaata, siaaed þier til. Þa svarade allur

ur Lijdur, og sagde: Hañs Blood kome yfer oss og yfer Børn vor. Eñ Pilatus peinkte Foolkenu Fullnægiu ad giora, og dæmde ad skie skyllde peirra Beidne, Gaf peim Barrabam lausañ, pañ er iñ var settur fyrer Upphlaup og Mañdraap i Myrkva-Stofu, uñ hvørn peir baudu; Eñ JEsum Hvdstryktañ fraũselde hañ peim epter peirra Vilia, ad hañ Krossfestur yrde.

Pa tooku peir JEsum, Epter pad peir høfdu spottad hañ, Færdu hañ vr Purpura-Kaapuñe, og færdu hañ i sijn eigeñ Klæde, og leiddu hañ ut, ad peir Krossfestu hañ, og hañ bar siñ Kross og gieck vt. Eñ i pvi peir geingu og leiddu hañ vt, Fundu peir eirn Mañ sem fraũ hiet gieck af Cyrene, Simonem ad Nafne, hvør ed komeñ var af Akre; Fødur peirra Alexandri og Ruffi, hañ høndludu peir, og preingdu hønum ad hañ bære hañs Kross, Og løgdu Krosseñ uppa hañ, ad hañ bære hañ epter JEsu.

Eñ hønum filgde epter mikell Fiolde Foolks og Kveña, hvørjar ed grieru og hørmudu hañ. Eñ JEsus snereſt til peirra, og sagde: Pier Dætur af Jerusalem, graated ecke yfer mier, helldur graated yfer ydur

sialfum

sialfum og yfer Børnum ydar: Því sia-
ed, peir Dagar munu koma, ad hvorium
peir segia: Sælar eru Obyrjur, og peir
Kvider er ei hafa fædt, og pau Briost,
hvor eige voru mylkt. Pa munu peir taka
ad segia. Fiollunum, Hrynied yfer oss,
Haalsunum hylied oss. Ef peir gisra pet-
ta vid bloomgada Tried, hvad mun pa skie
vid hid purra? Eñ Tveir Spillvirkiar ad-
rer leiddust og ut, adpeir være aftekner med
hønum: Og peir leiddu hañ wt i pañ Stad,
sem kallast ad Ebresku Golgatha, hvad ed
tydest Hausa-Skielia Stadur, og peir
gæfu hønum ad drecka i Vijne Myrru og
Edik Galle blandad, og hañ took pad eige
til sijn, því pa hañ smackade pad, villde hañ
ecke drecka. Og sem peir komu i pañ Stad,
sem kalladest Høfud-Skielia Stadur, par
Krossfestu peir hañ, og med hønum tvo ad-
ra Ræningia ad hædar Sijdur, Eirn til
Hægre Handar, og añañ til hiñar Vinst-
re, eñ JEsum i Mided. Eñ pad var nær
uñ Pridiu Stund er peir Krossfestu hañ,
Pa vard sw Rituing uppfylld sem seiger:
Medur Illvirkium er hañ reiknadur. Eñ
JEsus sagde: Fader Fyrergief Peim, Því-

ad peir vita ei hvad peir giora. Pilatus ſkrifade þa eina Yferſkrift, og ſette hana upp yfer Krosſeñ, upp yfeñ hañs Høfde feſtu peir hañs Dauda-Sok. Eñ Yferſkrifteñ og hvor Sok hønum var giefeñ, var ritud yfer hønum med Griſkum, Latinſkum og Ebreſkum Bookſtøfum. Peſſe Er JESUS Af NAzareth KONungur GYdinga. Peſſa Yferſkrift læſu marger af Gydingum, þviad ſa Stadur var nær re Borgeñe, þar JEſus var Krosſfeſtur. Þa ſegdu peir Æðſtu Preſtar Gydingaña vid Pilatum: Skrifa þu eige Konungur Gydinga, helldur þad hañ hafe ſagt: Eg em Konungur Gydinga. Pilatus ſvarade: Hvad eg ſkrifade, þad hefe eg ſkrifad.

Exordium.

SO ſem einum mæa virdaſt, ad gænga eirn Torfærañ Veg, ſo vidurlita miked þyker mier aumum Mañe, JEſu Blood-Ferel i hañs Krosſgaungu med Ordum ad rekia: Ecke Einunges þeſs vegna, ad eg veit, ad mijnar ſyndugar Hendur hafa þa Gstuna lagt, hverrar Klungur ad hefur ſtunged hañs Fætur, Helldur og þeſs añars, ad Syndumſpillta Nættura hryller vid þar epter ad gænga, Eñ veit þo, ad eg ecke fæ iñgeinged i hañs Dijrd, nema eg ædur fylge hønum i hañs Hørmungu: Eg ſie ad ſoñu Dyrnar, i giegnum hveriar vſs byriar iñ ad gænga i Sauda-Hwſed; Eñ þad fæler mig, ad Vegureñ þængad er allur Bloode ſtocktur: Jeg vil ad ſoñu berg mig ad fylg-

ia,

ia Christo iñ i Bjskups-Høllena; Eñ ad jaata þvi, ad eg sie hañs Læresveirn med sañarlegre Krossgaungu, þad veiter Hollde mijnu og Bloode nærsta tregt. Vær høfum ad søñu lagt hønum uppaa þa þwngu Krossens Byrde; Eñ siaalfer vilium vier ecke suerta hana med einum Fijngre, ef vier meigum hiaa þvi komast. Vier vilium aller iñgaanga til hañs Hvijldar, og siaaum, ad Landed er gott; Eñ hiñ gamle Adam vill ecke beriast vid Canaan. Vier vilium þo i DRotteñs Nafne gaanga nockud nær, og siaa hier eiñ Heilagañ og Riettlaatañ Mañ, i hvers Muñe eingeñ Svik eru fundeñ: Hañ vilium vier siaa eins og Sand til Slaatrunar leiddañ, Esa. 53. Þad Saklausa Guds Lamb, sem ber hier allar Veralldareñar Synder aa sijnum Ørþiaada Lijkama; Jaa, Eirn Gud og Mañ, ecke Mañ, helldur Madk ordeñ, og hañ sem gieck um̃ krijng, giørde Gott og grædde alla, af øllum illa wtleikeñ, aan allrar Vægdar, fyrer utañ Orsøk alla; So ad ef nockur þykest i Heimenum Oriett lijda, og verr vera vid sig høndlad helldur eñ hañs Sakleyse skiled ætte, Þa skule hañ siaa hier eitt lifande Dæme, sañrar Hoogværdar og Poleñmæde, og þeynkia med sier, ad ef þad er hin stærsta Vegsemd, Guds Syne sem lijkastur ad vera, Þa sie þad eingeñ Ovirding, hañs Kross epter hønum ad bera i Poleñmoodu Um̃burdarlynde Oforþientra Meingiørda. Og vil eg so af þessare Grein Pijslar-Søgu DRotteñs vors, Tvent Hugleida, Sem er. 1. Hañs Utgaungu af Jerusalem wr Þijng-Hwsenu. 2. Hverneg med hañ høndlad var i Aftøkustadnum. Hiaalpa oss hier til DRotteñ, med Naad þijns Anda i JEsu Nafne, AMEN.

Utleggingeñ.

UM Utgaungu Lausnarans talar so Texteñ: Þa Tooku STrijds-MEñerner JESUM, Epter Þad Þeir Høfdu Spottad Hañ, Og Færdu Hañ Ur KAPuñe, Og Færdu

Hañ Aptur J Sijn Eigeñ KLæde, Og Leiddu Hañ Ut, So Hañ KRosfesstur Yrde, Og Hañ Bar Siñ KRoss. Seiged mier Born mijn, Hvad skilde JEsus epter i Pijng-Hwsenu? Blood-Lækena sem dundu af hañs blessudum Lijkama, Hrunded pad er med Svipunum var af-stroked, Hared sem af Pyrne-Broddunum var burtslited. Hvad færer hañ med sier padañ? Eirn Bloodrisa Lijkama, Hræakana i Andlite sijnu, Pyrne-Coronu aa Hofde sier, og Krosseñ a Herdunum: Epter sier hina Ogudlegu Gydinga, Undañ sier eirn Stadarens Præl, sem wthroopad hefur Sokena hañs Dauda ad Veniu, og i kringum sig Flock Heidingiaña. Olijk er nu pesse Utgaanga, hañs Vegsamlegre Jñreid fyrer Atta Doguin: Pa reid hañ so sem eiñ Konungur, hier er hañ aframm driseñ so sem Eiñ Illrædes-Madur, Par breidde Foolked sijn Klæde aa Veigeñ, hier slijta peir Purpura-Flijkena fraa hañs Albloodugum Lijkama, Par hiuggu peir Kvistu af Triaanum og dreifdu peim aa Gotuna, hier er pad saña Lijssins Trie dreiged umm grijttañ Veg: Par fylgdu honum hañs Elskuleger Læresveinar, hier fylgia honum Tveir Ofræger Næningiar: Par hroopudu peir Hosiaña Syne Davids, Blessadur sie saa sem kiemur i Nafne DRotteñs, hier hroopa peir, Krossfestu hañ: Pa reid hañ iñ til Mustaresins og Vandlætte vegna Guds Hwss, vid paa er pad vanhelgudu, hier er hañ rekeñ wt

til

til Golgatha, Og Vandlæting hañs Fodurs-Hwss hefur upp-eted hañ. HErra Gud, er ecke hetta hañ, sem leidde Fedur heirra wt af Ægypta-Lande, berande Gull og Silfur Ægyptskra Maña. David seiger, ad i heirra Utfor hafe Sioor-eñ hlauped til Baka, og Jordan horfad aptur aa Bak, Ps. 114. Eñ hier umkrijngia Belials-Becker hañ, og hañ er wt-helltur sem añad Vatn, Ps. 22. Hvad var hier Sioor seiger David, ad þu hlioopst so til Baka, og hier Jordan, ad þu horfader so aa Bak aptur, og ydur Fiell, ad hier stuckud upp sem Sauder, og ydur Hæalsar, ad hier so donsudud? Eñ eg mætte vel seigia: Hvad var hier Sool, ad þu skyllder horfa aa Lijk-For hins Lifanda Guds i Mañlegu Hollde? Og hier Golgatha, ad þu kyñer ad liaa þig til soddañ Ohæfu, og hier Jord, ad þu skyllder standast under soddañ Pwnga, og ydur Hæalsarner, ad hier gaatud þad lided, ad hañ fære titrande og skiaalfande uñ ydar Gotur, sem ydur vegur aa Vigt og Jardareñar Pwnga med sijnum litla Fijngre? Og hañ Bar Siñ Kross, seiger Texteñ. Esajas i 9. Cap. Pegar hañ spaer uñ Christ, Þa seiger hañ aa medal añars: Ad hañs Hofdingia-Doomur sie aa hañs Herdum, og ad hañ mune margfallda sitt Rijke, hvort Esajas hefur hier med meint Kross-Trie D Rotteñs, Sem aa hañs Blessudum Herdum laa, Edur ei, Þad kañ eg ecke fyrer vijst ad seigia: Hitt veit eg, ad þar sem Veralldar-Hofdingiar

auka Rijke sitt med Holldlegum Arme, og hiñe miklu Magt siñe, þa hefur Christur sitt Rijke auked, alleinasta fyrer þad Orded af Krossenum, og fyrer Hormungar og Forsmæner sem hañs Elskendur hafa lided i hañs Nafne, So þad er so megtugt orded, ad had hefur jafnvel hin stærstu Hofdingia-Dæme iñteked. Peir Orgustu Skælkar voru i Gamla Daga Kross-Berendur nefnder, af þvi ad þetta Straff var so Smænarlegt, og þeir sialfer baru siñ Kross til Aftoku-Stadarens: Eñ nu er DRotteñs Kross-Berenda Nafn heidarlegt orded æa medal allra þeirra sem Christum medt ieña, So ad eirneg Ovíner Krossens Christi, þeir skyrast vid ad tala miog illa þar uñ, Jafnvel þott þeir skore sig undañ hañs Ok ad bera. Hier af sie eg, ad Christi Rijke er ecke af þessum Heime, Og þad sem veykt er fyrer Heimenum, Pad hefur Gud wtvaled, ad hañ til Skañar gierde hid Ofluga, Og þad Foraktanlegt og Otijged er fyrer Heimenum, og þad sem eckert er, ad hañ asmæe þad sem nockurt er, uppæa þad, ad eckert Hollð hroose sier fyrer honum. I Lev. 11. Er ad lesa, ad hañ sem snerte Daud-Ibled, skylde Ohreiñ vera: Eñ hier skiedur þad þvert æa moote, ad allt þad sem snerter Christi Blessadañ Lijkama, Jafnvel Andvana æa Krossenum edur i Grofeñe, þad er ollum þeim Hreint og Heilagt, sem ordner eru Eitt med honum, og Krosseñ, sem i sialfum sier er bolvadur, hañ er ollum Guds Bornum Blessadur

ordeñ,

ordeñ, og gagnar til Heilsusamlegrar Lækningar Andlegra Meina.

Adur helldur eñ Christur bar sitt Kross edur forlijkade fyrer oss a Krossenum, þa hefur hañ nefnt þær Mootlætingar (i giegnum hveriar oss byriar iñ ad gaanga i Guds-Rijke) med þessu Nafne: So seiger hañ, Luc. 14. Sa sem ecke tekur sitt Kross uppa sig og fylger mier epter, hañ kañ ecke ad vera miñ Læresveirn: Ecke i þeirre Meiningu, ad Krossens Nafn edur Teikn kuñe nockurn Hlut Andlegañ edur Lijkamlegañ ad verka, helldur so sem þad, ad Moises baud Israels Foolke i Guds Stad, ad þeir skylldu binda Guds Logmal a sijnar Hendur, og skrifa þad a sijna Dyru-Stafe, uppa þad, ad þad være þeim alltijd fyrer Augum og i ferska Miñe: So vyrdest mier ad Christur hafe epter-skiled sijnum Læresveinum, bæde þeim sem nu eru og hafa vered, Krossens Miningu, til þess, ad vier avallt huxa skylldum til þeirra Hluta, er oss epter hañs Bode þiena til Saaluhialpar: Þvi sa sem Christi Kross uppa sig tekur (þad er hañ sem Krossfester Hollded fyrer Christi Skulld, ad þad hvorke fremie þess Gyrnder, nie mogle under Krossenum) hañ hefur ad mier vyrdest uppfyllt Christi Logmal, þad hañ baud sijnum Læresveinum, hia Matth. 16. Cap. Segiande: Ef nockur vill mier Epterfylgia, hañ take sitt Kross uppa sig og fylge mier epter: Og i þessare Meiningu mun Krossens-Teikn vera fyrst inkomed og

brwkad i Christelegre Kyrkiu: Ecke af þvi, ad Krossẽn sie heilagre eñ Bondeñ, Svipurnar, Hraukarner, Edur hvort añad Pijslar-Fære sem DRotteñ var kvaleñ med, helldur Sokum þess, ad Kross-Burdur vors HErra ut af Jerusalem til Kvala-Stadarens, og Fullkomnan Lausnar vorrar aa Krossenum skien, Pad synest allra hellst, ad kuñe ad miña oss aa þad Tvent, sem Christeñ Madur aa Daglega sier fyrer Augum ad hafa, sem er, ad bera Krossẽn epter Christo, og so ad Trwa aa Hiñ Krossfesta. Pañeg var nu JEsu Utgangur af Jerusalem, og þad Foruneyte er honum fylgde fraa Raad-Hwse hins Heidna Lands-Doomara: Eñ so sem aavallt skiptest Folked i Tveña Flocka, sem ad eru Guds Born og Heimsens, So skiede þad eirneñ hier, þoott þeir væru flester sem utgeingu til ad siaa Villd sijna aa þvi Saklausa Guds Lambe, og ad wt-ausa þeirre Grimd, er Diofulleñ hafde leinge med þeim safnad: Ei ad sijdur gaanga jafnframt þessum nockrer, sem af Gudlegre Rækt og Elsku til sijns Meistara, villdu leitast vid ad giora honum þa Sijdurstu Pienustu, Er þeir giora kuñu; Par umñ gietur so Texteñ: Og honum fylgde mikell Fiolde Foolks, og so Kveña, þær ed Grietu hañ og Aumkudu. Kalled aa Sorgar-Konur, ad þær kome, seiger DRotteñ, Jer. Cap. 9. Pegar hañ hafde aalyktad ad tortijna hiñe fyrre Jerusalem med Herskyllde: Eñ hier þarf ecke ad kalla, Þær koma siaalfkrafa Okalladar, þar Guds

Foolk

Foolk wtgieck af Jerusalem, til ad kalla þa Olucku yfer sig, ad þeirra Hws skyllde þeim i Eyde læted verda. Sagañ seiger, ad þessar Kviñur hafe vered wr Galilæa, Eñ eg huxa til þess, er Lausnareñ sagde Fordum, Luc 13. Meine þier, sagde hañ, ad þesser Galilæi hafe Syndugre vered odrum Galilæis, af þvi þeir lidu þetta? Nei, helldur, nema þier ydrest aller, munud þier vidlijka fyrerfarast. Eg mætte og seigia aa þessare Stundu i hañs Orda-Stad: Meined þier ad þessar Galilæisku Kviñur hafe haft meire Ordsok til ad graata i JEsu Kross-Gaungu, eñ vorar Saaler hafa? Ad vijsu ecke, Þvi, nema vier aller eins lærum JEsu graatande epter ad fylgia, þa munum vier ecke iñgaanga i Guds Rijke. Þær Grietu, Þvi þeirra Meistare var tekeñ fraa þeirra Hofde: Vær mættum graata af þvi, ad vier hofum hañs Hofud Skom̃eñe huled: Þær Sokum þess hañ var til Krossens leiddur: Vær af þvi vier hofum hañ Krossfestañ: Þær vegna þess, ad hañ sem Blindum gaf Syn, hañ er af þeim blindu Hundum so kvaleñ, ad hañ saa ecke Veigeñ fyrer Footum sier: Vier af þvi, ad Fijsn Augna vorra hefur hañs Augu slioofgad: Þær fyrer þvi, ad hañ sem Læknade hina Holltu, hañs Hniaa-Lider skiaalfa, hañs Footlegger titra: Hañ hefur eckert Megn edur Maatt ad bera hiñ þwnga Kross; Eñ oss ætte þad Sorg ad afla, ad hañ er þess vegna so Vanburda ordeñ, ad vier erum skiooter ad hlaupa þa breidu Gotuna, sem liggur til

Glotunareñar. Vier holltrum optſiñes a bædar Sijdur, og hofum ei wt-talad þa Prætu vid Hold og Blood, hvert vier helldur vilium Gude þioona edur Mañona. Þær gaatu ei Tærunum halded i Hofde ſijnu, nær þær ſaau JEſum, er læknade hina Lijkþraau, allañ Benium hladeñ, verr wtleikeñ af Syndugra Maña Hardydge, helldur eñ Eirn Lijkþræar af Guds Fodurlegu Vandlæte: Hañ wt-rekeñ af ollum-, ſem ollum hefur iñboded i þad Rijked, ſem fyrerbwed er fraa Upphafe Veralldar: Jaa, wt-drifeñ af ſijnum Brædrum, ſem eingañ af ſijnum Ovinum vill fraa ſier reka er til hañs kiemur: Yfergiefeñ af ollum, af Juda ſvikeñ, hverium Petur afneitad hafde: Af odrum Læreſveinunum forlaateñ, ſem þo hængande a Gaalganum i ſterkaſta Ofbode Saalar og Lijfs bitruſtu Kvala, ecke forliet ſijna Moodur, ſtandande under Kroſſenum, Ecke ſiñ Læreſvein, þar naalægañ, og ecke eirn Glæpa-Mañ a hægra Veg ſier til Smaanar uppheingdañ. Eñ þitt Hiarta klocknar ecke, O! þu hin þverbrotna Mañeſkia, þoott ad Guds Sonar Hiarta ſmellteſt i honum ſo ſem añad Var i þvi Bade ſem þu hefur kindt, og þu blygdaſt ecke ad ſiaa Gud i þiñe Fordæmingu.

JESus griet ecke ut af Miñingu Pijſlar ſiñar, þegar hañ ſaa þad Mordingia-Bæle, ſem hañ Kroſsfeſtu, helldur af þvi, þeir þecktu ecke ſiñ Vitiunar-Tijma. So munde eñ nu i Dag, ef honum mætte nockur Hlutur til Angurs vera, Þar hañ

ſitur

situr a hægra Veg Gude i Dijrdeñe. Hañ telur ecke epter oss allt pad hañ þo þolad hefur vor vegna; Eñ þo munde hañ hafa Orsok til ad græta yfer Borgeñe, Pad er yfer Christneñe, þar Meñum finst so lijtt til hañs Pijnu, og so lijtt færa Meñ sier hana i Nyt Almeñelega. O! hvad skamt mun þar til vera, Ef Gud hiñ alleina Sæle, kyñe ad græta, ad hañ munde soddañ Harma-Grat kveda yfer oss, sem hañ kveda liet yfer sijnu Foolke i gamla Daga, Jer. 8. Eg hefe afskræmt mitt Andlit af Harme, Mitt Hiarta kleñest i Sorg, Siæed Hroop Doottureñar mijns Foolks er af Fiarlægd; Jaa, Eñ framar munde hañ vilia til vor seigia: Standed vid Doomara-Ported i Jerusalem, uñ hvert miñ Eingieteñ Sonur gieck ut til Kvala-Stadarens, og lijted ut a Hausa-Skelia Stadeñ, þar hañ pijndur var: Siæed þar ydvarn Doom aa honum, Sem ydar Synder bar. Lijted hversu ad hañ nær þvi skrijdur eins og Madkur, og varla geingur so sem eirn Madur, under allrar Veralldareñar Syndum. Siæed þar Looma miñar Dijrdar og Jmind Guddoomlegrar Persoonu miñar, hversu hañ krameñ er under ydar Synda-Byrde. Lijted þañ gooda Hyrdereñ, hversu eg hañ sleiged hefe: Siæed þa Speke sem eg aatte i Upphafe Vega miña, Hverneg maa hun nu Riettlætast af Sonum sijnum: Siæed miñ Elskulega Son, J hverium mier alleina Vel þocknast, hversu eg hefe hañ yfergiefed, hvern

eg

eg hefe fyrer ydar Ohlijdnes Saker ſtraffad, miñ Trwlynda Pioon, ſem giordeſt mier hlijdeñ allt til Daudans; Jæa, allt til Krossens-Dauda; Læted ydur þad ſvijda, ad Hegningeñ hefur æ honum leiged, So þier kyñud ad hafa Frid vid mig, hverſu hañ er Prælkadur i ydar Syndum, ſem er Konungur Konungaña og DRotteñ Drottnaña: Hverſu ad hañ er Bolvau ordeñ, Sem er Gud bleſſadur uñ Allder; Og ef þad ei kañ ydur til Hiarta ad gaanga, ad hañ er miñ Sonur, þa læted ydur þad Ofbiooda, ad hañ er ydar Broodder, Holld af ydar Hollde, og Bein af ydar Beinum, Hluttakande Hollds og Bloods eins og Smæa-Borneñ: Hañ hafe þier ſært med ydar Syndum, Og auked honum Mædu med ydar Misgiordum: Þad er hañ, hvers Fooru i ydar Hollde Offrud er, ſem ad þvijngar mijn Ydur til Myſkunar Daglega, So eg hlijt ydur Nædugur ad vera: Þad er hañ, Sem Daflætanlega bidur fyrer ydur, ad eg lætte þad Avæxtarlauſa Trie ſtanda eñ Eitt Ar, ad hañ meige grafa i krijngum þad og leggia þar Myke ad; Eñ þier bered ſwr Vijn-Ber, og vilied ecke aflæta; Eg hefe ſleiged ydur, Eñ þad hefur ei ſvided, Eg hefe fullkomnad ydur, Eñ þier vilied ecke Aganum taka. Þañeg munde Gud til vor tala, Ef vær mættum ſiæa hañ og lijfe hallda: Eñ þad vantar þo ecke, allt hañs Ord ſem er æ medal vor, þad er fullt af ſlijkre Klogun, So þier þurfum ecke ad fara i Himeneñ upp til ad

leita

leita ad hañs Vilia. So hofum vier nu þañig heyrt vors Endurlausnara Utgaungu af Jerusalem, og uñ þa Tveñslags Hoopa er honum fylgdu.

Nu vilium vier Framveiges yfervega, hvad Kvalararner hofdust ad i Aftoku-Stadnum, þar uñ seiger so i Textanum: Þeir Gafu Honum Myrrublandad Vijn Med GAlle Forblandad. I Ordskvida Bookareñar 30. Cap. seger: Gieffed sterkañ Dryck þeim ed deya skal, og Vijn þeim Sorgfullu ad drecka, so hañ gleyme siñe Armædu, og miñest ei framar Eymdar siñar. Eñ til þessa synest ecke hafa ætlad vered af Kvolurunum, Þvi Texteñ seiger: Þeir Gafu Honum Myrrublandad Vijn Med Galle For-blandad. Margur hefur þar uñ talad, hvil jkur ad vered hafe Dryckur þesse; Eñ valla er Efe at þvi, ad hañ hefur samboded añarre Breitne þeirra vid Frelsarañ. Hvilijk eru nu Oskop þesse? Þar hañ ecke Einasta alla Noottena var hrakeñ frau Einum Stad til Añars, Sleigeñ, Hvdstrijktur og Þyrnum krijndur ad Morgne. Hiñ þwnga Kross bar hañ a Herdum sier: Hañs Svala-Dryckur voru Hræakar Ogudlegra: Hañs Huggun og Fortolur, Brijf'e og Hædungar Gudlausra Skaalka: Helldur og ofañ at allt þetta, bar hañ allra Maña, Vondra og Goodra, Trwadra og Vantrwadra, Smærre og Stærre, Nalægra og Fiarlægra, Þad er allrar Veralldareñar, Eg seige allra þeirra Synder, og allt þeirra Straff, so sem i einum Bogga bynded:

Þad

Pad bar hañ, so ad David klagar særlega under hañs Persoonu, Ps. 22. Mijner Kraptar eru uppþornader sem eñur Skurn, og mijn Tunga loder vid miñ Goom, Þvi þu leggur mig i Daudans-Dupt.

Mjñ HErra JEsu, Ertu ei þetta, sem dryckiader Fedur þeirra af Helluñe i Massa og Meriba, Exod. 17. Þu sem Endurnærder Sælér þeirra med sama Hætte, er þeir mogludu i Cades? Num. 20. Þu sem gafst Þrem Konungum Fullsælu Vatns i Edom Eydemerku wr Grofunum? Ertu ei þad sem dryckiar alla Riett-Trwada med Vellystingaña Straumum af Lijfsins Bruñe, Ps. 36. Þu sem Fedur þeirra hafder latted siwga Hunæang af Helluñe, og Oleum af hinum harda Klettenum, Devt. 32. Er ecke þijnum Muñe Gall bored? Hañ sem ber alla Hlute med Orde sijns Kraptar, Hebr. 1. Hañ fær eckert af ollu þvi sem hañ skapad hafde, til ad svala Hiarta sijnu; Sa sem Votneñ hefur wtþaned, hañ fær ecke eirn Vatns-Dropa til ad kiæla Twngu sijna, Þar hañ kvaldest i þessum Loga, Luc. 16. Lijtum nu Christner Meñ til hins Rijka Vesælings, þar hañ þijndest i Helvijte og Kvolunum, hversu ad Elldureñ er hañs Tungu heitur, ad hañ veinar epter einum Dropa Vatns, af Lazari Fijngre; So Myskunarlaus sem Abraham var vid hañ, þar hañ var Fordæmdur: So litla Myskun feck nu Mañsins Sonur, þa hañ bar Fordæmdra Synder.

Peña

Peña Kvalaña Porsta arttum vier Eylijflega ad pola, nema Christur hefde hañ hier af ofs teked, so vier i Stadeñ pess, skylldum dryckiader verda af Guds-Hwss Nægdar-Giædum, Pf. 16. Taktu peña Bikar seiger Gud vid Jeremiam, peña Bikar miñar breñande Heiptar af miñe Hende, og gief par af ad drecka ollum peim er eg mun senda hañ til, Jer. 25. Pessa Adryckiu hafde allt Syndugt Hollð forpienad af Guds Hende, Pvi fyrer honum er eingeñ Maña Riettlætur: Eñ hiñ Elskulegaste Guds, mæa pad drecka fyrer Eirn-Pverbroteñ Syndara.

O Israel! Hvilijkañ Avoxt hefur Guds Vijn-Gardur bored honum? Er ecke petta eirn villo Vijn-Vidur fyrer sætañ, sem hañs Hond plantad hafde, Esa. 5. Er ecke petta eirn añarlegur Vijn-Vidur? Er ecke petta so sem Hoggorma og Drekaña Eytur? Er ecke petta Vijn af Sodoma og Gomorra Akre? Jer. 2. Devt. 32. Er ecke petta hid Babyloniska Hoorunar Vijn, af hvoriu Pioodernar drucknar eru? Og eru ei petta pijnar Raanglætingar syndugur Madur, sem pu Daglega Jñdreckur so sem purr Jord Jñdreckur Vatn? Hefur pu ecke ollu pessu blandad vid hiñ swra Dryck, sem mitt i Kvalaña Bæale var pijnum Lausnara boreñ? Petta liet hañ sier pocknast ad lijda, so ad ef sw Mañ-Ræna kiæme einhvern Tijma ad pier, ad pig laungade epter Gude, so sem Hiorteñ epter fersku Vatne, ad pu i honum sem er

Lijfsins

Lijfsins Bruñur, Joh. 6. Hefder eirn Svala-Dryck, so þig þyrste ecke ad Eylijfu; Þiña Ræng-lætinga Korgur og þær fwlu Dreggiar sem And-skoteñ hafde byrlad þier, þad verdur skeinkt aa fyr-er hañ, so nær ad Synder þijnar kvelia þig, og þier tekur til ad lijda i Brioost af Ofstækiu þeirra, so þig hwngrar og þyrster epter Riettlætenu, ad hañ þa dreipe a þig i Aungvitum Ydrunar þiñar med sijnu Bloode, af þeim Blessunar Kaleik, sem þier verd-ur i Heilogu Alltaresins Sacramente boreñ. O! miñ HErra, fyrer þiñ Sorgar-Dryck, hefe eg Ei-rn Glede-Dryck hloted, fyrer Guds Reide-Kaleik hefur þu skeinkt fullt aa fyrer mig i einum Vina Bikar, fyrer þiñ Kvala-Dryck, hefe eg eirn Sva-la-Dryck feinged, og fyrer Gall og Myrru-bland-ad Vijn, sem þier var bored i Kvoleñe, mun eg drecka nijtt Vijn med þier i Dijrdeñe.

Frelsareñ villde ecke drecka þeña Banvæna Dryck, ecke þad hañ mælte sig undañ Pijslunum, helldur ad hañ kyñe ad endast til ad drecka þañ Kaleik ad fullu, er honum var ætladur af Fodurn-um. Hañ villde ecke deyfa Tungu sijna med Eyt-renu, so Muñureñ kyñe ad bera Vitne um̃ hañs E sku i Hiartanu. Gydingar budu þad, kañskie i þeirre Meiningu, ad hañ skyllde ecke eida Ord-um til Vandlætis yfer þeim; Eñ hañ villde ecke drecka, so hañ hefde eñ þa sijna Twngu Oskierta til ad bidia fyrer þeim, Hañ hafde eñ þa ecke heit-ed Ræningianum Paradijs; Eñ þa ecke giort

hina

hina Sijdurstu Ræadstofun uñ Moodur sijna, hañ hafde eñ þa ecke vitnad fyrer Heimenum, hversu hañ var af Gude yfergiefeñ, so Gud skylde eirn yðrande Mañ alldrei forlæta: Ecke hafde hañ eñ þa sagt oss hversu miog hañ þyrste epter Velferd vorre, ecke yferlijst Heimsens Endurlausn, og eñ þa ecke faled Anda sijñ i Hendur Fodursens, so hañ kiende oss hina Sijdurstu Andlæts-Bæn. Allt petta hafde D Rotteñ eñ þa Ogiort, og fyrer þvi villde hañ ecke drecka. Petta Gudlausa Nijdings-Verk framfoor i þeim Stad, er a Ebresku kallast Golgatha, Eñ a vora Tungu Hausa-Stadur, Og var Eitt miog Ofrægt Plætz, af Straffe Glæpa-Mañna, sem þar voru Lijflætner. Christur gieck uppa Hausaskielia-Fialled, hvort ad læa Eirn erdugur Vegur, so hañ leyste oss fræa Helvijte, hvort ad liggur Ein breid Gata til Eilijfrar Glotunar. Hañ wthellte sijnu Bloode i Ofrægum Stad, so hañ helgade Jordena sem fyrer Mañsens Jllsku Saker bolvud var: Hañ lie st i Ohreinu Plætze, so ad vier hreiner og kvitter af ollum vorum Syndum, mættum iñgaanga i þa Himneska Jerusalem, hvar eckert Saurugt mai Jñkomast, Apoc. 22. Judar giordu hañs Hws (Sem var Bæna-Hws) ad Ræningia Bæle; Eñ JEsus giorde Ræningia Bæled ad Guds-Hwse, þar hañ hangande a Krossenum, Offrade sialfum sier Gude til eins Sætleiks-Jms fyrer Synder vorar, og so Bænum og Audmiwkum

Andvorpunum, med kroptugu Hroope og Taarum til hañs, Er hañ frelsa kuñe af Daudanum, Heb. 5. Framar seiger Texteñ; Ad peir hafe Krossfest hañ i peim Stad Golgatha: Fa eru pesse Ord, eñ po full af Krapte, pvi af peim haanger oll vor Velferd og Saaluhialp, sem Christur hefur oss aa sijnum Krosse utvegad. Krossfestingeñ var hiñ Smaanarlegaste Daude, Pvi seiger so Moises, Devt. 21. Sa hiñ Uppheingde er ein Andstyad fyrer Gude, og pad var so Ofrægt medal Heidingiaña, ad Cicero skrifar, Pad er Glæpur ad binda Romverskañ Borgara, Ogiorningur ad Hwdstrijkia, Obboota Verk ad drepa. Hvad skal eg pa kalla pad ad Krossfesta? Eñ hier aa urdu hockur Umskipte i Krossfestingu Drotteñs: Fyrer Kvolurunum var pad sama, Eñ i Guds Dijrdarfulla Auglite laangum odruvijse, Pvi JEsus a Krossenum Haangande, er fagur i Guds Augum, og Eitt Forlijkunar-Offur fyrer vorar, Og ecke ad eins fyrer vorar, helldur fyrer allrar Veralldareñar Synder: Og so vidurstiggelegt sem ad var petta Straff, So var pad og saart og biturt ad lijda. Strijds-Meñerner, peir Ogudleau Kvalaña Prælar, Peir standa hier til allrar Ohæfu buner i krijngum pad Saklausa Guds Lamb; Peir hrinda Krossenum af hañs Herdum; Peir framreida Pijslar-Færeñ fyrer hañs Augum; Peir slijta hañs Klæde fraa hañs Bloodrisa Lykama; Peir wtpenia hañs Blessadañ Fadm,

sem

sem hañ wtbreider allañ Dageñ til eins Ohlijdugs Foolks; Peir stegla hañs Hendur og Fætur med Goddunum a Tried, sijdañ hænger allur hñs Lijkamans Pwnge æ Premur Jærn-Noglum. Siaed nu Mañeñ Christner Meñ: Hier hænger hiñ Blessade i Jsrael so sem Ein Bolvan mille Himens og Jardar, So pad Ord uppfylltest, Er hañ talade fyrer Muñ Davids, Ps. 22. Peir hafa mijnar Hendur og Fætur i giegnum grafed; Jæ, Ein sñur Ritning er hañ sialfur talade med sijnum eigeñ Muñe; Pa eg verd fræ Jorduñe upphafeñ, Mun eg draga alla til mijn: Petta talade hañ, Seiger Johañes: Teiknande med hverium Dauda hañ deya munde, Joh. 12. Bolvadur vere sæ sem ecke heldur allt pad sem Skrifad stendur i Logmæls Bookeñe, Seiger DROTTeñ Zebaoth, Devt. 27. Pad giordum vier eingañ veigeñ, Pvi vier geingum epter Hofdingia Veralldar pessarar i Gyrndum vors Holds, Giorande pad sem voru Hollde og Hugreningum pocknadest, Og vorum af Nætturuñe Reideñar Born, Seiger Paulus: Eph. 2. Par fyrer hofdum vier ecke einungis Tijmañlegañ Gælga forskulldad, helldur Eilijflega ad steglast æ peim hrædelega Kvalañ Gælga, Ecke med Galle og Edike ad dryckiast, helldur med Ellde og Breñe-Steine, Ecke uñ briær Stunder, helldur uñ alla Eilijfd. Bolvadur vere sæ sem hænger æ Trienu, Seiger Logmæled: Eñ hvad seiger Pæll?

Gal. 3. Christur hefur Endurleyst oss af Logmœlsens Bolvan, Ordeñ Bolvan fyrer vorar Saker: Svi skrifad er, Bolvadur sie sa, sem a Trienu hanger. Vier vorum Skullda Prœlar Almattugs Guds, og sialfdœmder til ytstu Myrkra, Par til vier hefdum gollded hiñ Sijdarsta Pening. Nær munde pad hafa gietad skied af sia sum oss? Ecke uñ alla Eilijfd: Eñ Guds Sonur er stijgeñ uppa Tried med pa Handskriftena, sem a moote oss var, hana hefur hañ a Kross eñ negit og burtu teked, seiger Paall, Col. 2. Og oss aptur eina Kvittun giefed med sinu eigeñ Blode Ritada a Hiortu vor med Guds Fijngre, Sem er Heilagur Ande, hvor ad er Pantur Arfleisdar vorrar, og ber Vitnesburd vorum Anda, ad vier sieum Guds Born, Rom. 8. Hun er pañveg lœtande: Ad par sie eingeñ Fordœming framar a peim, sem eru i Christo JEsu, peim sem ecke epter Holldenu, helldur epter Andanum ganga: So hefur pu loked hiñ sijdarsta Pening miñ HErra JEsu, Alla Suñuna hefur pu gollded DRottne, Barrabas slapp, eñ Christur er uppa Galgañ heingdur: Prœlleñ er kvittur, Eñ Drotteñ er Krossfestur. Gief pu nu Jesu miñ, gief pu nu fyrer oll pau Hrigdar-Spor, er pu gecksst fra Gabbatha til Golgatha, Pa gief pad DRotteñ, ad nær vier eigum ad ganga fra Golgatha til Gabbatha, Pad er fra Daudanum fyrer hiñ Hœrsta Riett i Himnenum, ad piñ blessade Kross-

hyrdur

burdur sie oss þa fyrer Augum, so ad vier mættum fylgia þier Otrauder i giegnum Daudans Skugga iñ i eylifst Lioos, og þa Himneſku Paradijs, Hvar Gud er allt i ollu, og eingeñ Uñskipte framar Liooſſens og Myrkurſens: Það Bænheyre Goodur Gud, Fyrer JEſu Christi Skuld, AMEN.

* * * * * * * *

Siøtta Midvikudags Predikun i Fostu.

Texteñ.

Þa Strijds-Meñerner hofdu Krossfest JEsum, tooku þeir hañs Klædnad, og giordu ca Fiogra Hluta Skipte, Sierhvortum Strijdsmañe eirn Hlut, og vorpudu þar uñ Hlutkieste, hvor ad hañ skylde hafa, og þar med Kyrteleñ, Eñ Kyrtelleñ var eige saumadur, helldur fraa Ofañverdu allur prioonadur. Þa toludu þeir sijn a mille: Skiptum vær honum eige i sundur, Hlutunst helldur uñ hvors hañ skal vera, so ad Ritningeñ uppfylldest, hvad sagt er fyrer Spamañeñ, er seiger: Þeir skiptu med

sier Klædum mijnum, og aa miñ Kyrtel þa løgdu þeir Hlutkieste. Og þetta giørdu Strijds-Meñerner, og Foolked stood og horfde aa. Og þeir sem geingu þar fram̃ hiaa, hæddu hañ, skooku Høfud sijn, og søgdu: Svei, Hvørneñ nidurbrijtur þu Mustered, og uppbygger þad aptur a Premur Døgum? Hiaalpa þu nu siaalfum þier, Ef þu ert Guds Sonur, og stijg nidur af Krossenum. Og Høfdingiarner spottudu hañ med þeim, lijka eirneñ hæddu hañ þeir Ædstu Prestar sijn aa medal med Skriftlærdum og Olldungum, og søgdu: Ødrum hefur hañ hiaalpad, siaalfum sier gietur hñ eige hiaalpad. Sie hañ Christur og Kongur Israels, þa stijge hañ nu nidur af Krossenum, ad vier siaum og meigum so trwa hønum. Hiaalpe hañ nu siaalfum sier, Ef hañ er Christur hiñ Utvalde Guds. Hñ treyste Gude, hañ frelse hañ nu, ef hañ hefur Lyst til hañs, þviad hañ sagde: Eg em Guds Son. Ad hønum hæddu og Strijds Meñerner, geingu til hañs og færdu hønum Edik, og søgdu: Ef þu ert Konungur Gydinga, þa hiaalpa þier siaalfum. Lijka eirneñ hæddu hñ Ræningiarner, þeir med

hønum

honum voru Krossfester. Eñ eirn af peim Spillvirkium sem heingder voru, lastade hañ og sagde: Ef þu ert Christur, Frelsa sialfan þig og ockur. Þa svarade hiñ añar, straffade hañ og sagde: Og þu hrædest ei heldur Gud, sem ert þo i eins Fordæmingu? Og ad sönu skier ockur þetta riettelega, þviad vier medtokum hvad ockar Giørder voru verdar; Eñ þesse hefur eckert Oskickanlegt giort. Og hañ sagde til JEsu: DRotteñ, miñstu mijn þa þu kiemur i Rijke þitt. Og JEsus sagde til hañs: Sañlega Seige Eg Þier I DAg Skalltu Vera Med Mier I ÞARADijs.

Eñ þar stoodu vid Krossen JEsu, Moodur hañs og Moodur-Syster hañs, Maria Hwsfru Cleophæ, og Maria Magdalena. Þa JEsus sæ nu sijna Moodur, og hañ Læresvein þar nær standande, er hañ elskade; Seiger hañ til siñar Moodur: Kona, Siæ Þu, Þad Er Þiñ SOnur. Epter þad seiger hañ til Læresveinsins: SJæ, Þad Er Þijn MOOder. Og upp fra þeirre Stundu took Læresveirneñ hana ad sier.

Og þad var nær uñ hina siottu Stund, ad Myrkur giordest yfer allt Landed, allt

nær til Nijundu Stundar, og Sooleñ miste sitt Skyn. Og uñ Nijundu Stund kallade JEsus hærre Røddu, og sagde: Eli, Eli, Lama Sabachtani. Hvad ed wtlegst, Gud miñ, Gud miñ, Hvar fyrer forlietstu mig? Og nockrer af þeim er þar stoodu hiaa, þa þeir heyrdu þad, søgdu þeir: Siaa, Hañ kallar aa Eliam. Epter þad, þa JEsus visse ad allt var nu Fullkomnad, og ad Skrifteñ yrde uppfylld, þa seiger hñ: Mig Þyrster. Þar stood eitt Kier fullt af Edike, jafnsnart hlioop eirn af þeim til, og took Niardarvøtt, og fyllte af Edike, og sette hañ ofañ a eirn Reyrlegg, og gaf hønum ad drecka, og sagde: Laat vera, Siaaum hvørt Elias kiemur ad taka hañ ofañ. Eñ adrer søgdu: Bijded, laated siaa hvørt Elias kiemur ad hiaalpa hønum. Eñ þa JEsus hafde Ediked til sijn teked, sagde hñ: Þad Er FUllkomnad. Og JEsus kallade upp hærre Røddu i Añad Siñ, og sagde: FADer I ÞIINar HENdur, Fel Eg Miñ ANda. Og er hañ hafde þetta sagt, ad hneigdu Høfde, uppgaf hañ siñ Anda.

Og siaa, ad Tiallded Musteresins rifnade midt sundur i Tvo Parta, fraa Ofañ-

verdu

verdu, allt nidur i giegnum, og Jordeñ skalf, og Biorgeñ klofnudu, og Grafernar lukust upp, og marger Lijkamer Heilagra risu upp, Peir ed svaafu, og geingu epter hañs Upprisu wr Grofunum, og komu t hina Heilogu Borg, og Auglystust par morgum. Eñ er Hundrads Hofdingeñ, Hvor par stood giegnt, saa pad hvad par skiede, og ad hañ kallade so, pa ed hañ lietst, prijsade hañ Gud, og sagde: Ad vijsu hefur petta eirn Riettlaatur Madur vered og Guds Sonur. Og peir sem med honum voru ad vardveita JEsum, pa peir saau Jardskiaulftañ, og pad hvad par skiede, urdu peir miog Ottaslegner, og sogdu: Sañlega var pesse Guds Sonur. Og allt Folk, er par var hiaa og horfde aa, sem peir saau hvad par skiede, Barde pad sier aa Briost og snere i burt aptur. Eñ aller hañs Kuñingiar stoodu laangt fraa. Par voru og margar Konur, sem saau par uppaa aa-leingdar, medal hvorra ad var Maria Magdalena og Maria hiñs litla Jacobs, og Josephs Mooder og Salome, Mooder peirra Zebedei Sona, pær honum hofdu epterfylgt, pa hañ var i Galilæa, og pioon-

ad hønum, og margar adrar, hvørlar med hønum høfdu uppfared til Jerusalem, wr Galilæa, og horfdu aa þetta.

Exordium.

VIlltu ecke frelsa Faangañ sem til Dauda er dæmdur, og þañ sem liggur vid Lijflaate, Þar þu seiger: Vier þeckium ecke þeña? Meinar þu ecke ad hañ sem rañsakar Hiartad, hañ merke þad, og hañ sem tekur Vara aa Saalu þiñe, hañ þecke þad: Mun hañ ecke giallda hverium Mañe epter Verkum sijnum seiger Salomon, Prov. 24. Ef ad hiñ Riettlaate Gud, Sem eirn Mañ hefur ødrum til Hiaalpar skapad? Ef ad hañ er so vandlaatur vid þañ sem dregur sig i Hlie, þar hañ mætte hiaalpa Løgræningnum sem er adkomeñ Dauda, ad hañ vill merkia þad og krefia þess af hañs Hende: Hvad mun hañ þa vilia giørt hafa vid þañ sem hiñ saklausa heimter til Daudans, uñ hveria hiñ Vijse talar i siñar Bookar Ødrum Cap. aa þeñañ Haatt: Vier vilium uñkrijngia hiñ Riettlaata, Þvi hañ er oss Oþarfur, og hañ mootstendur Giørdum vorum, og brixlar oss uñ Synder vorar, hañ er giørdur til ad reka til Baka Huxaner vorar, þad er oss þwngt ad siaa hañ, þvi ad hañs Lijferne er Olijkt ødrum, og hañs Veiger liggia aa adra Leid. Nu er Illmeñska þesse so mikel, ad valla maa Ohæfañ stijga hærra upp; Eñ þad eykur þo mikln a Straakskapeñ, þegar nockur gledst af Oførum sijns Naaunga, er hañ siaalfur hefur spuñed Togañ til, og jafnvel þoott hañ ætte fyrer Synder sijnar lijda: Þvi valla er nockurt so Staal-sleiged Hiarta, ad ecke siaae Aumur aa þeim sem Hegningu sæter fyrer Afbrot sijn: Og hvad skal eg þa tala uñ þañ sem hlackar yfer þvi Raanglæte sem yfer hiñ Riettlaata geingur. Þetta maatte hañ þo lijda af Ogudlegum Møñum, Sem er Jehova vort Riettlæte, Guds Eingeteñ Sonur, hvørn eingeñ kuñe ad straffa uñ nockra Synd: Eg hefe aa nockrum fyrerfarande Midviku Døgum talad

þar

þar um̃, hverneg han̄ var spottadur af Biskups-Pienur-unum, illa wtleikeñ i Pijng-Hwsenu af Strijds-Mon̄un-um, Hraktur a Vegennum, Krossfestur i Astoku-Stad-num: En̄ nu vil eg ad Sijdustu þar um̃ tala, hvilijka Smaan, Brixle, Kalls og Gudlastaner, ad han̄ vard ad heyra a Krossenum. Legg þu mier Mæl i Mun̄ DRotteñ, og Um̃skier Eyru Barna þiña, so ad þetta Eyrende vel takesi, fyrer þijns dijra Nafns Skuld, AMEN.

Utleggingen.

I Hiñe Sijdurstu Grein Pijslar-Sogu DRotteñs, sem leseñ var af þessum Heila-ga Stad, feingum vier ad heyra, ad han̄ Krossfestur var a millum Tveggia Næningia. Han̄ sem a millum Tveggia er settur, han̄ var sord-um Daga mest meteñ. Salome beidde DRott-eñ um̃, ad sijner Syner mættu sitia Eirn a Hægra Veg honum, eñ Añar a Vinstre i han̄s Rijke, hun meinte þeir skylldu honum næster verda ad all-re Tign og Heidre: En̄ hier var eingre Byrdingu ad skipta, hier var ecke nema Skem̄ og Sneipa a Ferdum: Þeir hafa aan Efa sett han̄ midt a mill-um Næningaña, so sem hin̄ Argasta Næningia, han̄ sem þo gallt þad han̄ ecke rænte, han̄ sem ei hiellt fyrer Rean edur stærde sig af þvi, ad han̄ Gude jafn var, helldur took a sig Mynd eins Pioons, orden̄ Mon̄um lijkur, han̄ er medal Oboota-Mana reik-nadur: Han̄ ed skijn i Dijrdeñe, midt a medal hi-ña Tveggia Guddooms Personaña, honum velia þeir Plaatz millum Tveggia Expillvirkia, og so ad eg fære Son̄ur a Mal mitt, ad þetta hafe vered

giort

giort til Smaanar honum, þa seiger Texteñ: Eñ Þeir Sem Fram̃ Hiaa Geingu, Lostudu Hañ Og Skooku Hofud Sijn. Eckert leggia þeir til Ræningiaña, hversu Ofræger sem þeir voru, Hañ alleina vard fyrer þessare Smaan, midt i Strijdenu vid Daudañ, Sem alleina hefur Daudañ sigrad, þeir lostudu hañ alleina, hvørn eingeñ kuñe fyrer nockra Synd ad lasta, Þeir skooku Hofud sijn yfer hañs Forsmaan og Hørmungu, hvern Einglarner og Hofud-Einglarner tilbidia: Þeir skooku Hofud sijn seiger i Textanum: Þad var Venia þeirra a Stundum i Fyrndeñe sem aumkudu nockurn; Eg skyllde og samsetia Rædu og hrista Hofud mitt yfer ydur, sagde Job vid Vine sijna, Job. 16. Og um̃ þaa stendur, ad þeir hafe aused Molld yfer Hofud sijn og huggad hañ i øllum hañs Mootgaange, Job. 2. Eñ hier var eingeñ Huggun, eingeñ Myskun, helldur i Stadeñ þess, Lastmæle, Haad og Kieskne: Er þvi þetta ad skilia, so sem DRotteñ sagde um̃ Senacherib, Jomfrweñ Zions Dootter hæder ad þier, og Jerusalems Dootter hun skiekur Hofuded epter þier, 2. Reg. 19. Eñ yfer honum sem þetta liet seigia hinum Stoorlaata Konunge, vegna Fedra þeirra, hvørs Eingell ad drap aa eirnre Noottu 120. Þusunder Mañs, i hañs Herbwd um, yfer honum skaka þeir nu Hofud sijn. Hier er fram̃komeñ Spaadoomur Davids, er hañ seiger under Persoonu Christi, Ps. 22. Aller þeir ed siaa mig, spotta mig og hrista med Hofdenu, Jaa,

þeir

þeir saau mig og skooku Hofud sijn, Ps. 109. Hverier voru nu ad Skiemtan þessare? Þeir sem Fram̃ Hiaa geingu, seiger Texteñ: Almwgeñ aan Efa, Þeir ed wt voru geingner til ad svala sier aa Bloode hins Riettlaata; Adur hofdu þeir hroopad: Krossfestu, Krossfestu hañ. Hier vilia þeir siaa Villd sijna aa honum, Þvi David seiger i þeirra Orda Stad: Vel, Vel, Vor Augu hafa sied þad, Psalm. 35

HErra Gud, valla er nockur Hlutur Sorglegre ad huxa um̃ eñ Vanþacklæted i Heimenum: Eingeñ Efe er aa þvi, ad margur hefur vaded i þessum Vitstola Flocke, hvers Borgar-Meñ og jafnvel Vine og Naaunga ad JEsus læknad hefur, þvi fyr er utañ øll þau Myskunar og Krapta-Verk sem upp eru teiknud af Gudspiallamøñunum, þa seiger Johañes, ad JEsus hafe marga adra Hlute giort, hverier ef aller sier i Lage Ritast skylldu, þa munde Heimureñ ecke taka þær Bækur sem skrifast mættu, og kuña Meñ ecke þad ad ætla, ad þetta Jll-Þijde hafe Hlutlaust fared af hañs Myskunar Verkum, Þvi hañ gieck i krijng, giorde gott og grædde alla þa sem af Jmislegum Siwkdoomum halldner voru: Eñ þetta eru nu hañs Packer sem allt giorde vel, liet Daufa heyra og Maallausa tala. Bregdstu þvi ei Okuñugur vid, Barn mitt, þoott Verolldeñ leage þier illa i Pøck: Guds Sonur fieckst eckert um̃ Smaan þessa, ecke gafst hañ upp vid Endurlausnar Verked haalf-bwed, þoott hañ mætte þetta heyra:

Þu

Þu skallt og ecke helldur þreytast Gott ad giora, hverneg sem þier er launad: Eda ecke ad þier sie Vandara um̃ eñ honum, Hafe þeir Hwsbondañ Beelzebub kallad, hvad munu þeir ecke giora vid hañs Heima-Meñ? So sem Guds Sonur kom i Heimeñ til ad nidurbriota Diofulsens Verk, so er þad og Diofulsens Ydia, ad nidurbriota Guds Verk: Lat honum þad ecke takast Guds Vinur, helldur fylg epter Lausnara þijnum i þessu sem ollu odru, allt hvad þu gott giorer, þad giorer ecke þu, helldur su Guds Nad sem med þier er, so ad hañ sie vanþackar þier, hañ vanþackar ecke þier, helldur Gude sem gaf þier bæde Viliañ og Mattheñ, hañs er Rijked, Mattturiñ og Dijrdeñ; Þu ert alleina hañs Umbods-Madur, Lat þvi Diofuleñ og hañs Born hafa Gaman af Vanþacklætenu, Sa Dag ur mun koma, ad þeirra eigeñ Preck mun kastad verda i Naser þeim, eñ þu munt skijna eins og Sool i Rijke þijns Fodurs. Hvor eru nu Brixleñ framar? Svei, ERtu HAñ Sem NJDurbrautst MUstered, Og Bygder Þad Upp Aptur A Þrem Dogum. Aldrei hafde DRotteñ þad so talad, So hafde hañ sagt: Briote þier þetta Mustere, eñ eg mun þad a Þridia Deige upp aptur Reisa: Eñ hañ talade um̃ Mustere sijns Lijkama, seiger Johañes: Og so laungt var fra þvi, ad hañ meinte Jerusalems Mustere, ad hid Gudlausa Kieñevalld, þeir villdu ecke taka Fals-Vottana fyrer gylda, sem þetta bæru. Þañeg er nu Almwgeñ þegar hañ tek-

ur

ut til ad henda Lijgena Muña ar mille (Eg fraaskil alla Raadvanda Meñ, sem leggia nockurt Haft ar Tungu sijna, þvi þad være ecke gott ad allur Israel skyllde hafa beigt sijn Knie fyrer Baal) Pañeg er hañ, seige eg, þegar nockrum Ohroodur er lioostad upp, jafnvel uñ gooda Meñ, sie þad Satt edur Log ed, Pad skal þo Satt heita, Og þykest sar Goodu bættur, sem nockru gietur vidauked. Þegar Tungañ er upptendrud af Helvijte, Seiger Jacob, og upptendrar sijdañ alla þess Mañs Uñgeingne, sem hefur leigt hana Fiandanum, til ad spilla Vidingu Raunga sijns, og hañs goodu Mañ-Orde: Eñ hvar fyrer mundu þeir nu brixla D Rottne hellst uñ Kyrkiuna? Mun ecke þess vegna, ad þeir hofdu meire Mætur ar heñe, eñ ar Guds Bodordum. O! hversu vel hefur þesse Diofulsens Samkunda uppfyllt Mæling Fedra sina. Eru þad ei þeir, til hverra Gud sagde: Hafed ecke Traust ydar ar fanijtum Hlutum, seigiande: Guds Mustere, Guds Mustere er þetta, Jer. 7. Helldur giored ydar Vegu gooda, Og dæmed riett ar millum Eins Mañs og añars: Skylldud þier stela, Meñ vega, sværia Raanglega og færa Baal Foorner, og standa þo fyrer mier i þessu Hwse. Þetta giordu Fedurner: Eñ hvad giora Nidiar þeirra? Mustered giordu þeir ad Ræningia-Bæle, Eñ hid sana Guds Mustere, I hveriu ad bioo oll hañs Fylling Lijkamlega, Pad festu þeir uppar Krossen mille Tveggia Ræningia; Þeir hroosudu sier af Logmælenu,

mælenu, eñ Barraba sleptu þeir, og JEsum kolludu þeir Dauda Sekañ. Nu þoott ad DRotteñ hefde talad þesse Ord uñ Jerusalems Mustere, Munde honum nockud vera þad Omogulegt, sem alla Verolldena giorde æ Sex Dogum: Var þad ecke hañ, Er sagde vid Fedur þeirra, Fared til mijns Stadar, sem var i Silo, hvar eg liet mitt Nafn fyrst bwa, og siæed hvad eg giorde honum Sokum Illsku mijns Foolks Israel. Hvad var þad DRotteñ? Þad, ad þu leisder ad Sættmæals-Orkeñ, hvor ed var Fulltrwe Israels Barna, ad hun yrde hinum Ouñskornu Philistæis ad Herfænge, so ad hun kom sijdañ alldrei meir i þañ sama Stad. Eñ hvad seiger nu DRotteñ uñ Salomons Mustere skoñu sijdar i þessum sama Cap. Eg skal giora vid þetta Hws, sem epter mijnu Nafne er kallad, æ hvort þier treysted, og vid þeña Stad, er eg gaf ydur og Fedrum ydar, so sem eg giorde vid Silo. Mundu ei þesse DRotteñs Ord sañast, þegar Nebucadnezar liet þad nidur ad Vellebriodta, eñ took Foolked Herfænge? Hvad munde þa nu vera i þessu sijdara Mustere sem helld ur kyñe ad frelsa þad fræ Oluckuñe, helldur eñ hid Fyrra, nema sæ DRottnareñ, sem Micheas uñspæer, hvorn þeir Krossfestu, nema sæ Hyrningar Steirneñ, hvorium þeir wt-kostudu? Alltijd er Diofulleñ siælfum sier lijkur i Vantrwareñar Bornum: Fedur þeirra villdu ecke trwa Spamoñunum, sem toludu til þeirra i Nafne DRotteñs

eñs, þesser ei helldur Synenum, er Fadereñ talade til þeirra, syrer hañ, Hebr. 1. Jafnvel þoott hañ segde þeim noogu skoruglega, ad þeirra Hws skylde þeim i Eyde lated verda, og ecke skylde i þvi Steirn yfer Steine vera. Lærum hier af Christner Meñ, ad ei kollum vier þad fulla Guds Dijrdkun, ad vyrda hañs Hws og sækia þad, nema vier prijdum þad Guds Mustere, sem iñe hiaa oss er, og heiter Hiarta vort, med Christelegum Dygdum: Alla Vyrdingu aa ad veita Guds Hwse og ollum þeim Hlutum, sem honum sier i Lage vidkomg.

Þad heyre eg til Gyldes taled Hundrads-Hofoingianum, ad hañ Uppbygde Samkundu Gydinga: Eñ hitt byriar ad giora Born mijn, og þetta ecke epter ad skilia, Þvi hvor hañ iñgeingur i Guds Hws til ad heyra hañs Ord, og færer þangad med sier Ovine Krossens Christi, Sem eru þær Synder, er hañ ecke ydrast vill, edur og aasetur ad drygia framveiges, hañ saurgar þad, og er eingu betre eñ þeir ed giordu Mustered ad Næningia Bæle. Ef Þu Ert Guds SONur, Þa Stijg OFañ Af KRossenum, seigia Varmeñe þesse: Ecke er þess Von, ad Epled falle langt fraa Eikeñe. Diofulleñ hafde aadur sagt, Er hañ Freistade ORotteñs: Ef þu ert Guds Sonur, þa fleig þier hier ofañ af, og hier aavarpa hañs Born hañ med sømu Ordum. O! hversu Fævijs er Holldlegur Madur, ad skynia þad sem Anda ORotteñs er. Þeir sogdu, miñ HErra: Ef Þu Ert GUDS

SOnur, Pa Stijg Ofañ Af KRossenum. Eñ af þvi ad þu varst Guds Sonur, þa villder þu ecke ofañ stijga, þu stoodst hier ad þvi Verke sem var miklu meira, miklu Guddoomlegra, eñ ad stijga ofañ af Gælganum, Þu hafder geinged a Hoolm vid hiñ sterka Hervopnada, Þu hafder teked hier Daudañ, Helvijte og Diofuleñ i Faung þier, Þu villder ecke af Hoolmenum gænga, fyrr eñ Daudeñ var i Sigur uppsvelgdur, Helvijtaña Port nidurbroteñ, og Hoggormsens Haus i sundur trodeñ, eñ hañ Utsnaradur: Hvad liett var þier sem komst vr þeirra Hondum, Er þeir villdu grijta þig, sem braust þar a Bak aptur med einu Orde, er þeir villdu grijpa þig; Hvad liett var þier ad stijga ofañ af Krossenum? Þu varst añad ad starfa DRotteñ miñ, helldur eñ ad leika fyrer Spie-Fuglum þessum, sem þier munde þo ecke trwad hafa, so morg Teikn og Stoormerke hafder þu giort hiar þeim Forgiefens, Þu gatst laated Næningiañ stijga ofañ af Krossenum, sem leid fyrer Synder sijnar, auk helldur hiælpad siælfum þier. Eñ þad var Kraptaverked miklu meira, miklu meira Myskunar-Verk, ad þu gafst honum og ollum Sañydrande Stoor-Syndurum Paradijs og eylijfa Vist, med þier i Rijke Himnaña, Pier sie Lof, Prijs og Æra, ad Eylijfu, Añ.

Petta giordenu Almugeñ sem frañ hiar gieck, Hofdingiarner, hiner Yppurstu Kieñemeñ, Pharisæi, Olldungarner og Skriftlærder, hielldu eirn Hoop og spottudu hañ sijn a mille, seiger Texteñ.

Hier

Hier kiemur mier i Hug þad sem Jeremjas skrifar i sinar Mæla-Bookar 5. Cap. Eg sagda, þesser hiner Umkomulausu breita Fæviflega, Peir þeckia ecke Veg DRotteñs, nie Riettindeñ Guds sijns: Eg vil fara til Hofdingiaña og tala til peirra, Þvi þeir kuña Veg DRotteñs og Riettinde Guds sijns; Eñ þeir hofdu allt eins Oked i sundurbroted, og Bondeñ slited. Hier vill þad nu eins heita, og a Jeremiæ Dogum. Þad er ecke Trwlegt, ad Almwgeñ munde hafa heimt JEsum under Lijflaat, nema ad Hofdingiarner hefdu eggiad þæa, Þviad allt Foolked hnie ad honum, Og leinge vogudu þeir ecke ad leggia Hendur æa hañ þeirra vegna; Eñ er þeir Einusiñe hofdu flekad þæa til ad bijta Hofuded af Skoñeñe, þa gieck sæa Skynlause Mwgureñ æfrañ i somu Blindne, allt til þeirrar Ohæfu, ad þeir spiadu DRotteñ og lostudu, hængande æa Krossenum, fyrer þeirra og allrar Veralldareñar Synder, Og er hier af audsært, hvilijk Drepsoott þad er i Einu Lande, Nær Oræadvander Meñ i Volldum sitia, Þeir ed hverke Ottast Gud nie Meñena, So sem Christur seiger epter hinum Rænglæta Doomara hiæa Lucam: Adrar Land-Plægur svipta Moñunum i burtu, og so er bad wte med þæa, eñ Rænglæted þad lætur bæde Vonda og Gooda fyrerfarast lifande: Vonda ad soñu af þvi, þad elur med þeim Straksskapeñ, og hegner ei vondra Verka, allt þar til þeir koma under hiñ stoora Allsheriar Doom, hvar Uskurd-

uren̄ mun verda þesse: Vijked fra mier aller þier ed Rænglæted æfed: Eñ Gooda Sokum þes̄, ad þeir jafnañ eru Ofrijke hiña og Asælne underorpner, So þad framkiemur sem D Rotten̄ klagar yfer hiæ Esajam, Cap. 59. Sañleikuren̄ er i burtu viken̄, og hañ er sneider hiæ Jllu, hañ giorer þad, ad hañ verdur Skynlaus hallden̄; Jæ, J Einu Orde ad seigia, Þvilijkar Þoddur eru nockurskonar Atu-Mein Landa og Lijda, Eitt Net i Mispa, og ein Tæl-Snara a Tabor, Og so sem D Rotten̄ um̄ Babylon talar, eirn Meistare til ad fordiarfa.

Hvad seigia nu þesser Vijsu Men̄? Adra Hefur Hañ Frelsad, Siælfañ Sig Gietur Hañ Ecke Frelsad: Þesse Smænar Ord fara ei længt fra Almugans, so ad hverutveggiu mættu synast, i einu Moote steypt ad vera, nema ad þeirra voru þess verre sem þeir ættu ad heita Menerner nieire, þar þeir brixla honum um̄ sijn Guddoomleg Myskunar-Verk: Þetta eru Packer þær min̄ HErra, er þitt eiged Folk gallt þier, fyrer þad ad þu rakst wt Diofla, hreinsader Lijk-præa, Uppvakter Dauda, Lækn ader Blinda, Reister Hallta æ Fætur, og lietst Mællausa tala. Ef Hañ Er CHristur Sa JSraels KONungur, Stijge Hañ Ofañ Af Krossenum, So Vier Siæum þad Og Trwum Honum. Þier Vitsyrringar, var ecke þvi um̄ Christum spæd, ad hañ skylde þesse Krapta-Verk giora, er strax voru upptalen̄? Medkiene þier ei hier ad hañ hafe þau giort? Eñ nær var þvi spæd, ad hañ skyl-

de

de stijga ofañ af Krossenum? Þvi var um̃ hañ spaad, ad hañs Alit skyllde Vidurstyggelegra verda eñ añarra Maña, ad hañ skyllde Madke og ecke Mañe lijkur verda, þad var i Eyrormenum fyrermyndad, sem Moises upphoof, ad hañ skyllde og aa Tried upphafeñ verda. Allt þetta saau þier nu fyrer Augum ydrum; Mundud þier helldur trwad hafa, þott hañ hefde stijged ofañ af Krossenum, þar þier trwdud ecke øllu þessu? Og ecke, miklu helldur sagt hafa, ad fyrer Beelzebub Diøfla-Hofdingia være hañ ofañ stijgeñ. Spaameñerner giørdu Krapta-Verk, þo aflijfudu Fedur ydrer þa, Eingeñ af þeim giørde þo slijk Krapta-Verk sem JEsus giørde, þo trwdud þier hønum ecke: Þier Hræsnarar, sem uppbygdud Leide Spaamañaña og søgdud; Hefdum vier lifad aa Døgum Fedra vorra, þa villdum vier ei hafa vered Lagsmeñ þeirra i Daarpe Spaamañaña. Eñ Hertoga Lijfsens skøm̃udust þier ydar ecke af Døgum ad raada.

Siaalfum Sier Gietur Hañ Ecke Hiaalpad, Søgdu þeir, nær hañ yfergiefeñ og Hiaalparlaus, giørde alla Verølld hoolpna. Jaa HErra, vijst gastu hiaalpad siaalfum þier; Hvor byrgde Soolena? Hvør klauf Biørgeñ? Hvør skook Jordena? Hvør reif For-Tialld Musteresens i sundur? og upplauk Grøfum Fram̃lideña, nema þu Frumburdur hiña Daudu? Ad vijsu gatstu hiaalpad siaalfum þier, HErra, þegar þu tookst siaalfur aptur Saalu þijna, er þu hafder siaalfur fraa þier laated,

ed, Og Reist sialfur upp ad luktre Grofeñe, og Steinenum O-afvelltum. Eñ þier vissud ecke þetta þier Hofud-Prestar og Øldungar: Eg læt þad satt vera, þvi þad vilde Bruñur Myskunareñar, ydur til Afbotunar duga lauta hia Fodurnum, þa þier kvoldud hñ, ad þier vissud ei hvad þier giord ud: Eñ sialfskopud voru Vijte þesse; Vissu þeir hañ hafde uppvaked Lazarum skomu adur eñ þetta skiede, Þier sem alla Ritningareñar Bokstafe taled hofdud: Lasud þier alldrei hia Dávid, ad DRotteñ sie alleina sa ed fra Daudanum frelsar? Mattud þier ecke þa vita, ad þesse Guds Sonur være; Edur ad vijsu Guds Kraptur i honum: Edur nær vissud þier Beelzebub reisa nockurn fra Daudum? Þvi hielldu þier þa Rad-Stefnu uñ Christ, hverneg þier mættud hañ af Dogum rada, er hafde Lazarum uppvaked? Þier vissud þad ecke seige eg, Þvi sogdud þier þa vid Pilatum, ad hañ hefde giort Rad fyrer, ad Rijsa upp epter Þria Daga? Mætte ydur ecke til Huaar koma, ad hañ sem med Einu Orde reiste hina Daudu a Fætur, hañ munde og Gud kuña upp aptur ad vekla ef hañ ei sialfur gat? Vissud þier þad ecke, seige eg eñ nu? Eñ þegar þier vissud ad hañ uppriseñ var, Þvi keyptud þier af Strijds-Moñunum ad liwga þad, ad Læreswinarner hefdu stoled hañs Lijkama? Þvi giordud þier Sendefor til allra ydar Safnada i Austur-Alsuñe, skomu epter hañs Himna-For, til ad styrkia Lijge þessa? Og hvor munde

ydur

ydur trwa, nema ydar eiged Nodru-Kyn, Sem Raun gaf Vitne epteraa, Pegar Guds Rijke var fraa ydur teked og Heidingium giefed? Pad var Lijklegt, ad Vardmeñerner munde aller sofed hafa, pad var ecke Heimenum kuñugt hvad pad gallt ad sofa aa Vakteñe, hiaa Romverium, pad var ecke Otrwlegt ad Læresveinarner, sem forlietu ÞRotteñ aller, pa hñ gripeñ var, ad Petur sem ecke stoodst ad horfa aa Eina Obreitta Ambaatt, ad hañ og peir mundu voga sier i Hendur Vopnadra Maña, Edur mundu peir hafa Toom til ad leysa Lijk-Bondeñ, og færa ÞRotteñ wr Lijk-Blæuñe, sem epter laa i Grofeñe? Pwngur hefur og saa Svefneñ vered, ad eingeñ af Strijds-Moñunum skylde vaka nær Steirneñ var afvelltur, hvor ed po var nærsta mikell, og er pesse hiñ Skielfelege og po Riettvijse Doomur Guds yfer Vantrwñe, og peim er Paulus kallar af staalfum sier Fordæmda, uñ hveria Stephanus sagde under pad hañ liet Lijf sitt, Fyrer peña Sañleika, ad peir mootstædu jafnañ Heilogum Anda.

Hvad seigla nu pesser Vijsu og Lærdu Meñ framveiges: HAñ HEFur TREJst GUDE, HAñ FRelse HAñ Nu, Ef Hañ HEfur POtknan aa Honum, Þvi Hañ hefur sagt, Eg Em GUds Son. Hversu vel hefur Diofulleñ lagt peim hier i Muñ Spaadoom Davids uñ Christ, er hañ seiger: Psalm. 22. Hañ hefur varpad sier til ÞRotteñs, hañ Frelse hañ, Hiaalpe hañ honum,

Ef hañ hefur Pocknan a honum? Munu ecke Vitringar þesser hafa oll Davids Ord Gullvæg halld ed, Og ad vijsu þeckt, ad hañ talar þetta i Ordastad Gudlausra Mańa? Og þo brwka þeir sialfer þau vid hañ, Sem þeir ecke kuñu ad straffa uñ nockra Synd. Hafde ecke Gud Pocknan a Esaja, og þo sogudu Fedur þeirra hañ i sundur med Tre-Sog, edur a Zacharia Syne Barachiæ, hvern þeir draapu mille Musteres og Alltares, Þvi munde og ecke Gud kuña ad hafa Pocknan a JEsu, þott hañ giæfe hañ i syndugra Hendur? Og var nu þetta riett ad mana hiñ sterka Gud til Hefndar yfer sier, vegna Sonar sijns, vegna hańs, i hverium hañ hafde alla Velþocknan sijna, og þo matte hiñ Guddoomlege Kiærleike meir þijna Velferd syndugur Madur, helldur eñ Blood þeirra, er kvoldu hańs Eingieteñ Son: Laut þetta drepa i þier Heiptrækneñar Anda, þegar iller Meñ ofsækia þig, jafnvel fyrer þa Hlute, Er þu hyggst þeim til gooda ad giora, Nær þeir hafa Ord hins Vijsa i Muñe, eins og Gydingar hofdu Davids, seigiande: Hañ læst hafa Vitsku D Rotteñs, og kallar sig Guds Barn; Ef hañ er sañarleat Guds Barn, Þa frelsar hañ hañ vr Hendum sińa Mootstodu-Mańa. Siertu nu Guds Barn, Þa er þad stoor Æra, ad þu matt slijkt þola med þijnum Frelsara, Jllmæle þesse og Brixle fyrer Sakleyse edur goodar Giorder, þau eru meira Hroos i Guds Eyrum, eñ þoott oll Veroldeñ i Einu Hlioode Lofade þig fyrer Goodverk

þijn,

þijn, Þvi hañs Doomar eru ecke eins og Mañaña Doomar: Og i Sañleika, þad er Omøgulegt ad hañ trwe þvi, ad Guds Sonur hafe so miked lided fyrer sig, sem sagt er, sem eingañ Oriett edur Van-Þøck lijda vill fyrer Riettlætesens Saker, þvi hañ metur Gud epter Smaamunum sijnum, og hañs Hugarfar epter sijnu Skape.

Þeir spottudu þig HErra i Þijng-Hwsenu, fiellu aa Knie, Lutu þier og søgdu: HEill VERtu KONungur Gydinga: Þeir Jtreka þetta hier aptur og segia: EF Þu Ert KONungur GYDinga, Þa HJaalpa SJaalfum Þier: Þetta giørdu hiner Heidnu Strijdsmeñ; Þeir blindu Vesælingar; Þeir vissu ecke af ødru eñ Konungs-Nafnenu ad seigia: Eñ munde þad baña Heidingianum fyrstum allra þeirra, er þar stoodu, ad jaata Samstundes ad þu Guds Sonur værer. Miñ HErra, mun þad standa oss fyrer þvi, ad þu siert Heidingiaña og þeirra Barna Konungur, So vel sem Abrahams Sona? Mun þad varna þier ad vera Konungur ad Eilijfu yfer Guds Heilaga Fiall? Fyrst nu ad Gud hefur giefed þier Heidnar Þiooder til Arfleifdar; Þa vilium vier seigia, vier sem hier liggium a Footskør Veralldareñar: Heill vertu Konungur Heidingia, Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRotteñs: Og fyrst þu hefur hiaalpad siaalfum þier, og ad uppleystum Daudans Fiøtrum, Ert setstur til Kraptarens Hægre Handar, Þa hiaalpa oss og so DRotteñ miñ, þott

þu siert af Heidingium a Krosseñ hafeñ, Þa miñst þo Orda þiña, og drag alla til þijn, þu blessada Lamb Guds, So þar verde eitt Sauda-Hws og eirn Hyrder. Vier vilium og sem i Fiarska erum, vier vilium hlaupa med þeim Tiju Møñum, af hvørre Þiood er Zacharias um̃ spaaer, og þrijfa i Klæda-Falld Gydingsens: J þiñ Klæda-Falld vilium vier þrijfa miñ HErra: Ecke þañ er Heidingiarner skiptu med sier, helldur þañ, Er þu skrijddur ert aa Hægra Veg Gude Fødur, sem er vort Holld, og seigia eñ nu: Heill vertu Konungur Heidingia, Hosiaña Syne Davids, Blessadur sie saa sem kiemur i Nafne DRotteñs, Hosiaña i hærstum Hædum. Þier med Fødur og Heiløgum Anda, sie Vellde og Kraptur, Speke, Maattur og Djrd, ad Eilijfu, Amen.

* * * * * *

Siøunda Midvikudags Predikun i Føstu.

Texteñ.

ENN Gydingar, med þvi þad var Affaanga-Dagureñ, so ad Lijkamarner være ecke a Krossenum um̃ Sabbats-Dageñ, (þvi sa same Sabbats-Dagur var

var mikell) Pa baadu peir Pilatum, ad peirra Bein brytust og ofantækest. Pa komu Strijds-Menerner og brutu sundur Bein hins Fyrsta, og so hins Annars, sem med honum voru Krossfester. En pa peir komu til JEsum, og sau ad hann var allareidu daaen, pa brutu peir eige hans Bein, helldur opnade eirn af Strijdsmonnunum hans Stjdu med Spioote, og strax pa rann ut Blood og Vatn Og sa er pad hefur sied, Ber par Vitne um, og hans Vitnisburdur er sannur, og hann same veit pad, ad hann seiger satt, so ad pier og so trwed. Pvi ad petta er skied, so ad Ritningen uppfylld est. Eige skulud pier briota nockud hans Bein. Og en aptur seiger onnur Ritning: Peir munu siaa hann, J hvorn peir stungu.

Par epter pa ed Kvolld var komed, af pvi pad var Affanga-Dagur, hvor ad er fyrer Sabbats-Dagen. Kom nockur Madur Rijkur af Borg Gydinga, Arimathia, Joseph ad Nafne, Eirn Heidurlegur Raad-Herra, goodur Mann og Riett vijs, Hvor eige hafde vered Samthickur peirra Raadagiord og Breitne, hvor ed og so var eirn af Læresveinum JEsu, po Heimuglegur,

muglegur, fyrer Otta saker vid Gydinga, Sa er og vonade epter Guds Rijke; Hañ dyrfdest ad gaanga iñ til Pilatum, og bad uñ ad hañ mætte taka nidur Lijkama JEsu. Eñ Pilatus undradest ad hañ være pegar Lauteñ, og kallade Hundrads Hofdingiañ, og spurde hañ ad, ef hañ være fyrer laungu Andadur? Og er hañ var pess vijs ordeñ af Hundrads Hofdingianum, leifde Pilatus og skipade, ad Joseph skyllde afhendast Lijkamen, og gaf honum hañ. Pa kom hañ og took nidur Lijkamañ JEsu. Og hañ keypte eirn Lijn-Dwk, og took vid Lijkamanum, og sveipade hañ i hreinu Lerepte, Par kom og Nicodemus, Sa er fyrre kom uñ Noott til JEsu, Færande samblandad Myrru Aloe, nær Hundrad Punda. Pa tooku peir Lijkamañ JEsu, og sveipudu hañ i Lijne med dijrmætu Salve, So sem Gydinga Sidur er til ad greftra. Eñ par i peim Stad sem hañ var Krossfest ur, var Gras Gardur, og i Gras-Gardenum var Nij Grof, i hvoria ad eingeñ hafde eñ vered lagdur, og Joseph lagde hañ i pessa sijna eigeñ Nija Grof, Hvoria hañ hafde wthoggva lauted i Steine, og vellte stoorum

um Steine ad Grafar-Dyrunum, og gieck i burt. Og þad var Affaanga Dagur, og Sabbats-Dagureñ took til, þaangad løgdu þeir JEsum fyrer saker Affaanga-Dagsens Gydinga, þviad sw Grøf var nærre. Eñ þar var Maria Magdalena, og øñur Maria Josephs, ag þær Konur sem komnar voru med hønum af Galilæa, fylgdu epter, sitiande giegnt yfer fra Grøfeñe, og skodudu Grøfena, saau til hvar og hvørneñ hañs Lijkame var lagdur. Eñ þær sneru aptur, reidande til dijrmætar Jurter og Salve. Eñ um̃ Sabbats-Dageñ voru þær kyrrar epter Løgmaalenu.

Og añañ Dag þañ sem epter Affaanga Dageñ er, søfnudust samañ þeir Yppurstu Prestar og Pharisæi, aasamt til Pilatum, og søgdu: Herra, Vær miñunst aa þad ad þesse Svikare sagde, þa er hañ lifde, epter Priaa Daga mun eg upprijsa, af þvi skipa þu ad forvara Grøfena allt til hiñs Pridia Dags, so ad eige kome hañs Læresveinar a Noottu og stele hønum i burt, og seige Folkenu ad hñ sie uppriseñ fra Daudum, og verde hin seirne Villa argare þeirre fyrre. Pilatus sagde til þeirra: Þar haf-

ed

ed þier Vard-Meñena, Fared, forvared sem þier hafed Vit aa. Eñ þeir geingu t burt, og forvsrudu Grofena med Vard-Moñunum, og Jñsigludu Steineñ.

Exordium.

AD græda Sær med Sære, er fæaheyrt, Ad særa þañ sem Mañ elskar, er Oheyrelegt. Hvør mun elska añañ heitara eñ eirn Brwdgume elskar sijna Brwde? JEsus er Brwdgume vorra Sæla: Jeg vil, seiger hañ, til sijnar Andlegrar Brwdur Christneñar, trwlofa mig þier ad Eilijfu, Os. 2. Verdugur var þvilijkur Brwdgume, ad hañ være elskadur af sijne Brwde, og hañ være ecke af heñe Særdur; Eñ þo seiger hañ, ad hun hafe Sært sig, Þar hañ talar med þessum Ordum til heñar, vt af Muñe Salomonis, Seigiande: Þu hefur Sært mitt Hiarta, mijn Syster, Elskuleg Brwdur; Þu hefur Sært mitt Hiarta, Cant. 4. Tvisvar sijnum er þad i þessum Ordum itrekad, ad sw Andlega Brwdureñ hafe sært sijns Brwdgumu Hiarta: Og af þvi þetta er af hønum i Tvær Reisur talad, merke eg þar af, ad JEsu Christi Hiarta hafe med Tvøfalldu Sære sært vered: Þad Eina var Sær Elskuñar, uñt hvert hañ eigeñlega talar i þessum Ordum. Af þvi hañ elskade so heitt sijna Andlega Brwdur, tilreiknar hañ heñe þad, ad hun hafe Sært, Edur so sem til Fanga teked (epter þvi sem sumer wtleggia) sitt Hiarta, Eins og þetta, vegna þeirrar Elsku, sem Brwdureñ hafde haft aa hønum, hver þo var eingeñ ad Fyrrabragde, hefde Sært hañs Hiarta, helldur hefur hañ sialfur audsynt sijne Christne, þa stærstu, Hreinustu og Hiartgroonustu Elsku. Þar fyrer seiger hañ vegna Eynda sijnar Brwdar, vegna heñar Oluckn, vegna heñar yferhangande Fortøpunar, sie sitt Hiarta Sært, af sijne Elsku til heñar, og hañ giæte ecke bolad þad, ad hun skylde fyrerfaraſt, Og þvi Særde heñar Fortøpun sitt Hiarta, af þvi hañ Elskade hana; Og med

þessum

þessum Hætte hefur sw Andlega Brwdureñ fyrst Sært Hiarta JEsu Christi. Þad Añad Hiarta-SARed JEsu Christi, var SAr Pijslareñar, Sem af því Fyrra Elskuñar SAre Orsakadest, Þviad Sokum þess HErrañ vor JEsus Christus, hefur so Heitt og Hiartañlega Elskad oss Meñena, sem hañ hefur wtvaled fyrer sijna Brwde, Þar fyrer hefur hañ og eirneñ lided Slæg, Sær og Beniar, a sijnum Allra-Heilagasta Lijkama, i siñe Pijnu og sijnum sara Dauda, fyrer vorar Synder, med hverium vier høfum Sært hañ, Esa. 53. Eñ fyrer utañ Sær Elskuñar, voru eirneñ Pijslar-Sareñ JESU Christi Tvsfølld, edur med Tveñu Moote: Fyrst hid Ytra a Lijkamanum, So sem var hañs Hwdstrijking, Þyrne-Krijning og Krossfesting. I Añañ Mata, særdu Pijslar-Sareñ hid Jñra Sæl og Samvitsku vors blessada Endurlausnara, því HErrañ vor JESUS Christur leid ecke alleinasta þa Utvortes Kvøl og Pijnu a sijnu Heilaga Hollde, helldur og eirneñ þa Jñre Angist, Sær og Kvalningar Hiartans og Sælareñar. Um þesse Jñre Hiartans og Sælareñar Sær og Tilfiñingar Pijslaña, kvartade hañ Harmþrwngeñ i Grasgardenum, þa hañ byriade sijna Pijnu, seigiande: Mijn Sæl Er Hrygg Allt I DAudañ, Matth. 26. Eirneñ under sitt Andlæt a Krossenum: GUD MJñ, GUD MJñ, Því Hefur Þu Yfergiefed Mig? Þad Sijdarsta Sær sem vor Endurlausnare leid i siñe Pijnu (þo honum kyñe þad ecke til Kvala ad vera, med því hañ var Andadur) var hañs Sijdu og Hiarta-Sær. Eckert Sær hañs Lijkama gieck nær honum eñ þetta, Þar hañs Hiarta var i giegnum stwnged: Jeg vil fyrer mig, Jeg Raadlegg þier og eirneñ þu christeñ Sæla, ad vid leggium Sær vid Sær, Þegar Samvitskañ særest af Syndunum, Hiartad af Freistingunum, og af Diofflenum sem þad opt med Knefum slær, Leggium þa i Trwñe ockar særdu Hiortu vid þad Særda JEsu Christi Hiarta, Þa er lagt Sær vid Sær, Vor Synda Sær, vid Blessud Lækkings-Sær JEsu Christi. Þa er eg og Esalaus um þad, ad vid verdum lækknud, Þviad bæde

fyrer

fyrer Hiarta-Særed JEsu, og allar hañs Beniar verdum vier Heilbrygder, Esa. 53. Og med þvi, þad Sijdasta Sær sem JEsus leid, gieck næst hañs Hiarta, Þa skyllde þad og gaanga nærst vorum Hiørtum: Og þvi vilium vier nu i þetta Siñ aalijta Sijdu-og Hiarta-Særed JEsu Christi, i þessare Sijdurstu Predikun wt af hañs Þijnu; Og vilium vier athuga hier uñ Tvær Smaa-Greiner: Sw Fyrre hlioodar uñ siaalft Sijdu-og Hiarta-Særed Christi. Sw Øñur uñ þad, sem af þessu Sære wtrañ. DRotteñ JEsu, Sem lietst uppliwka þijnu Hiarta aa Krossenum, Uppliwktu þvi nu fyrer oss i Himnenum, og styrk oss til þessa vors Verks og Aforms, med Krapte Heilags Anda, Þijnu Nafne til Dijrdar, Eñ oss til Saaluhiaalpar, AMEN.

Utleggingeñ.

I Uppleseñe Þijningar Historiu vors blessada Endurlausnara verdur þess gieted, ad Strijdsmeñerner, epter Leife Pilati Lands-Doomara og Beidne Gydingaña, hafe i sundurbroted Bein þeirra Tveggia Spillvyrkia, sem med JEsu Krossfester voru, uppaa þad, ad þar med være flijtt þeirra Dauda, og Lijkamarner være ecke uñ Hætijdena a Krossenum vegna Løgmaalsins, i hveriu soddañ var fyrerboded, Devt. 21. Eñ med þvi, ad HErrañ vor JEsus Christur, var þa læteñ (aa þeim Tijma hañ siaalfur villde, eñ ecke aa þeirre Stundu, sem hañs Fiandmeñ meint hofdu) þa brutu þeir ecke hañs Bein. Þetta er aan Efa af sierdeilis Guds aasettu Raade fram̃komed. HErrañ JEsus Christur var þad saña Paaska-Lamb, hvor med Gamla Testamentesens Paaska-Lambe

var

var i margañ Maata fyrermyndadur: Og so sem Paaska-Lambsens Bein maattu ecke briootast, So voru ecke helldur JEsu Bein broteñ. Ecke var Fyrermyndan Paaska Lambsens hiaa þeim Ogudlegu Gydingum, edur þeim Heidnu Strijdsmoñum, hvorier eckert hofdu ad seigia af Paaska-Lambenu, Orsok til þess ad JEsu Bein voru ecke broteñ, helldur su, ad þeir saau hañ lauteñ vera, Þvi hefde hañ þa Lifande vered, hefdu þeir ecke þyrmt honum framar eñ Næningiunum, sem med honum voru Krossfester. Hier var nu af Gude Takmarked sett Guds Ovinum. Nu hafde JEsus drucked wt þañ Pijslaña Kaleik, sem hañs Fader hafde sett fyrer hañ, sem hañ sialfur Auglijste under sitt Andlaat, seigiande: PAD ER FULLKOMMAD. Og þar fyrer kuñu hañs Fiandmeñ þar epter ecke i hinu miñsta ad giora honum nockra Pijnu. Guds Trwada, sem ad eru Andleger Christi Limer, kañ eckert Illt ad skie, medañ þeir hallda sig Riettelega i siñe Stiett og Kallan; Og framgaanga aa Veige Gudrækneñar, utañ hvad sialfur Gud af sijnu aasettu Raade skamtar, ad vid þa skule framkoma. Hvorke Diofull nie vondar Mañeskiur, kuña ann Guds Vilia ad snerta Eitt Har aa voru Hofde. Allt hvad Gud hefur skeinkt aa fyrer oss, eigum vier og hliotum af ad drecka, þar ad auke ecke eitt Taar, Meira edur Miña. Gud setur fyrer Eitt og sierhvort sitt Barn, strax sem þad er Endurfædt, Tvo Bikara, saa Eine (epter þvi sem hvor kañ epter Andans

dans Utdeilingu ad þola) er byrladur med Beiſkleika Krossens og Mootlætingaña: Hvorn Dropa vr þessum Bikar eigum vier ad drecka, þar til hañ er Loksens tæmdur, sem valla kañ ad skie fyrr eñ a vorre Dauda-Stundu. Sa Añar Bikareñ er fyllur af Sætleiks-Dropum Guds Anda Himneskar Huggunar, a hvorium hañ svalar þeim Krossþiaudu, Endurnærer þa Harmþrwngu, og Lijfgar þa sem Daudvona liggia i Freistingunum, So ad ecke alleinasta verdur þier, þu christeñ Sæla, sa Lijkamlege Krosseñ sætur og liettur, helldur og eirneñ styrkest Sæleñ, og odlast Andlega Hreyste af Guds Nad, sem er mættug bæde i vorum Lijkamlegum og Andlegum Breiskleika, 2. Cor. 12. Þegar Gud a soddañ Hætt, huggar og hresser sijna Trwada, verdur ecke Eitt Bein broted a þeim Andlegu Christi Limum, Og sañast þad sem David seiger i Psalmenum 34. So uñ JEsum (sem hañs Andlega Lime) hañ forvarar oll hañs Bein, so ecke Eitt af þeim i sundur brotnar. JEsu Bein voru ecke i sundur broteñ, eñ þo var hañ i siñe Pijnu, sem añad Vatn wthelltur, og so Aumkunarlegur ordeñ, ad (oll) hañs Bein hofdu i sundur skilest og togast hvort fra odru, Lid fra Lid, Ps. 22. Samt mættu ecke hañs Bein briotast epter hañs Dauda. Ecke Olijklegt ad Gudlegur Vijsdoomur fyrer utañ adursagda Fyrermyndan Pæska-Lambsens, hafe þar med viliad hafa til Vitundar giefed, ad lijka so sem Beineñ, i hvorium epter Natturuñe, var foolg

eñ

eñ allur Lijkamans Styrkur, voru Obroteñ, so være og eirneñ hañs Jñvortes Magt og Kraptur i Daudanum, ecke i hiñ miñsta Mæta veikur, so ad hañ midt i Daudanum, trad under sijna Fætur Diofuleñ, Daudañ og Helvijte. Pad sæu Vaktarar Krossens, þa þeir brutu Bein Spillvyrkiaña, ad JEsus var Andadur, Hvors vegna þeir brutu ecke hañs Bein, sem æadur er sagt: Samt gieck frañ Eirn Ogudlegur Sirijdsmañ, og rak Eitt Spioot edur Lensu i giegnum hañs Sijdu og Hiarta. Af þessu, sem odru sie eg satt ad vera þad Paulus seiger: Ad Diofulleñ sie Kroptugur i Bornum Vantrwareñar. Hver munde stijra Hende þessa Hreckvijsa Skielmers, nema sialfur Diofulleñ, so seni hañ stioornar i ollum Vondsku Verkum, hinum Vantrwudum. Hvad hrædeleg Grimd, og eirn Osvalañlegur Blood-Porste var þad, sem þesse bolvada Mañeskia hafde ad geima i sijnu Gudlausa Hiarta? Hañ kuñe ecke ad metta Gijrugleik sinar Grimdar þar med, ad hañ sæ HErrañ vorn JEsum Albloodugañ og Benium hladeñ fræa Hvirfle og allt til Ilia, og med sundurborudum Hondum og Footum, Lideñ og Andvana a Krossenum, helldur villde hñ hier eñ nu æa-auka, og lagde hañ i Sijduna, med Einu Spioote, hvert og eirneñ gieck iñ i JEsu Christi Hiarta. Tilgængur hañs hefur sa i þessu vissulega vered, ad sæa Lijkamans Partur, i hverium ad Lijfs-Aundeñ hafde hvijlst, skyllde ecke helldur eñ adrer JEsu Limer Osærdur epter skil-

laſt. Nu þo ad þetta være ſa ſtærſte Oriettur giord-ur þeim Andvana JEſu Chriſti Lijkama, þa ſkulum vier þo vita, ad þetta hefur ecke fyrer þad vonda Andſkotans Verkfære, an Gudlegrar Tillætſeme og Fyrer-Hyggiu, ſkied og framűkomed: Hellð-ur var Sijda JEſu Chriſti ſærd og opnud: Fyrſt fyrer þa ordſok, ad uppfylltest og framűkiæme Spæ-doomur og Fyrerſogn Ritningareñar, þar ſo ſtend-ur: Þeir munu ſiæa mig hvern þeir hafa i giegnum ſtunged, Zach. 12. J Añañ Mæta var ſu Bleſs-ada JEſu Chriſti Sijda ſærd og i giegnum ſtung-eñ, (epter Gudlegre Tillætſeme) uppæa þad, vier mættum þar vm̃ i allañ Mæta Fullviſſer vera, ad hañ ſie ſæa ſañe Meſſias og Fyrerheitne Heimſins Endurlauſnare: Þvi af þeſſu hañs Sijdu-Sære og Audkieñingar Merke, var hañs Hellage Lijkame ad greindur fra odrum, og kuñe epter hañs Uppriſu ad þeckiaſt frá þeim, ſem a Lijma hañs Dauda lif-nidu og epter hañs Uppriſu wtgeingu af Grofun-um. Þegar hañ epter ſijna Sigur-rijku Uppriſu opeñberade ſig fyrer Læreſveinunnm, og ſtood i Mid ed hia þeim, og ſa Vantrwade Thomas maatte legg ia ſijna Hond i hañs Sijdu, þa þeckte hañ ſtrax þar af, ad þad var ſiælfur HErrañ, hroopade þvi upp i ſoñum Trwareñar Styrkleika, og ſagde: DRott eñ miñ og Gud miñ, Joh. 20.

Su Pridia Orſok fyrer hveria ſæa Andvane JEſu Chriſti Lijkame vard þeim Oriette og Hard-þoge ad mæta, ad hañs Sijda og Hiarta var med

Einu

Einu Spioote opnad og i giegnum stwnged, voru vor Mañaña Synda Giolld og Rænglæte. Vorer Fyrstu Forelldrar, Adam og Eva luktu sijn Hiortu fyrer Gudlegre Bijfalningu, og hañs blessada Bodorde, Eñ opnudu þau fyrer Hoggormenum, J hverium Diofulleñ til þeirra talade, þegar þau hlijddu Andskotanum framar eñ Gude, og ætu i sig Eilijfa Olifian Helvijtskrar Fordæmingar af þvi Forbodna Trie, Sem lesa er i Genesis Bookar 3. Cap. Vier þeirra Nidiar og Afkomendur, verdum, Sem Von er, J somu Sok fundner: Vier apturlykium optlega vor Hiortu fyrer Gude Almættugum, Eñ erum fwser ad opna þau og lwka þeim upp fyrer Diofslenum og Syndeñe, so ad ut af Mañaña Hiortum frañgænga vondar Hugreñingar, Mord, Hoordoomar, Frillu-Lifnadur, Pioofnadur, Liwgvitnan, Lester, Matth. 15. Hvad opt og Morgum-Sinnum apturlykur Mañeskiañ sitt Hiarta, fyrer sijnum Endurlausnara, og hañs blessada Naadar Orde, so ad sialfum JEsu, sem stendur fyrer Dyrunum og klappar uppæ, er wthijst i Mañlegum Hiortum. Hvad marger finnast þeir, sem hverke liwka upp Hiartanu nie Hendeñe fyrer þeim Voludu og Naudbreingdu JEsu Christi Andlegum Limum og Drottens Pursa-Mosum? Þar sem Meñerner eiga ad hafa eitt Kistlegt, Audmiwkt og ydrande Hiarta, þa hafa þeir i þess Stad Eitt O-uñiskored og forhert Stein-Hiarta, so ad i þeirra Hiarta bijr og

bygger Of-Dryckia og Ohoofseme, sem Nabals, 1. Sam. 25. Forherdsla, sem Pharaonis, Exod. 7. Afgudadyrkan, sem Salomonis, 1. Reg. 11. Drambseme, sem Nebuchad-Nezar, Dan. 5. Tofra Konst, sem Simonis Galldra-Manns, Act. 8. Hvad marger hafa peir og fundest, og sijnast eñ nu i Verolldeñe, sem Helstijnga og myrda sijn saklausañ Broodur og Naunga, sem Joab giorde vid Abner og Amasa, 2. Sam. 3. og 20. Cap. Muñe og Tungu peirra, sem Bakmæla, Forlliwga og Lastyrda sijn Naunga, verdur af Guds Anda samlijkt vid Eitur, Sverd og Skadsamlegt Mord Vopn, Peirra Muñur er klockvare eñ Smior (seger David) og hafa po Strijd i Sijñe: Peirra Ord eru mivkare eñ Vidsmior, og eru po nakeñ Sverd, Psalm. 55. Fyrer allar pessar Illskur, og adrar laungtum fleire Otaldar, vard nu sa Andvana Jesu Christi Lijkame a Krossenum ad mæta peim Oriette, ad hañs Blessada Sijda var opnud, og par med hañs Hiarta i giegnum stwnged. So var hañ pa bæde Lijfs og Lideñ fyrer vorra Misgiorda Saker lemstradur, og fyrer vorra Synda Saker var hañ særdur, Hegningeñ lag a honum (ef eg mætte so tala) Lijfs og Daudum, uppa pad, ad vier Lijfs og Dauder hefdum Frideñ, Esa. 53.

Su Fiorda Orsokeñ, fyrer hveria vor Blessade Endurlausnare leid pad, ad hañs Sijda og Hiarta var opnad og i giegnum stunged, er pesse, ad

vier

vier Syndugar Mañeskiur mættum med vorre Sælar Sioon og Trwar Augum, siæa og skoda hañs Broodurlega Elsku, Myskun og Astar Pel, sem hañ hefur til vor Mañaña. Upplwktu nu þar fyrer, þu Christeñ Madur þijnum Hugskots Augum, og Athuga Gaumgiæfelega hvad það er, Sem þier verdur i þeirre opnudu Book JESU Christi Blooduga Hiarta, synt og fyrer Siooner leidt. Þar fær þu sañlega ad siæa, ecke neitt svart Letur, med hvoriu Bolvan Logmælsens er skrifud hiæa Moise, Devt. 28. Helldur sier þu þar med Raudum Book-Stofum skrifada JEsu Guddoomlega Astseme, Myskun og Kiærleika. Þar mættu þesse Nadar Ord uppteiknud siæa og lesa: Þu ert miñ dijrmætur Son, mitt Elskulegt Barn, þar fyrer Sundurbrotnar mitt Hiarta til þijn, svo ad eg hlijt þier Myskunsamur ad vera, Jer. 31. Item, Hvad skal eg giora af þier, Skal eg vernda þig, Skal eg ecke med riettu giora (eina) Adama af þier, og wtelykia þig? Eñ mitt Hiarta er odruvijse sinad, Mijn Myskunseme er so miog Breñheit, ad eg vil ecke snwa mier ad Fordiarfa þig, Hose. 11. Þad Blessada JEsu Christi Hiarta brañ af Elskuñe til vor Mañaña, og þess vegna villde hañ nu læta opna þad og upplwka þvi, so ad vor æingrædu og Syndum Piardu Hiortu, mætte af þeim glodande Astar Geyslum og Kiærleiks Byrtu, sem þadañ wtskijn og liosmar, Upplyrt, Vermd og Endurlijfgud verda. Hañs Heilaga Hiarta er

opnad, Hañs Myskunar Ydur eru og opeñ sett, og verda alldrei hiedañ i fraa apturlukt fyrer hañs Trwudum, nie nockrum Syndugum sem Ydran gisrer. Petta Heilaga Hiarta Saared JESU Christi, læknar og græder Kroptuglega oll Andleg, hanvæn Svida og Synda Sar vors Hiarta, Saalar og Samvitskn. Hiingad til hafde vor blessade Endurlausnare vered Særdur a ollum odrum Lidum og Limum sijns Heilaga Lijkama, so ad sa Eine Partur hañs Signada Hollds, Sem ad var sialfst Hiartad i Brioostenu, var til pessa Oskiert laated: Og uppa pad, hañ kostade pvi eirneñ til vorrar Endurlausnar, leid hañ ad pad være nu opnad og i giegnum strenged, so padañ giæfest eins sem af hinum odrum hañs Lijkamans Limum pad dijrmæta Lausnar Gialld fyrer oss Syndarana, med hverju hañ keypte oss pa Eilijfu Saaluhiaalp hiaa sijnum Himneska Fodur, Sem ad var hañs eiged Hiarta-Blood, so ad par var nu ecke epter i hañs Hollde Eirn Blood-Drope, hverium hañ hafde ecke wthellt oss Syndurunum til Endurlausnar. A medal peirra i Athenu Borg, var sar Sidvane, ad Uppmæla Elskuna edur Kiærleikañ med eirnre Mañs Mynd, Sem ad var med graatande Augum, og hafde Eitt opnad Hiarta i sine Hende, af hverju Blood-Dropar nidurfiellu. I vidhjkañ Mæta vyrdest mier sw Verulega Elska pess Himneska Fodursens, hañs Eingieteñ Sonur, vor Endurlausnare JEsus, hafe vered a Kr-

ossen-

ossenum uppmæladur: Hañ hængde þar med Grætande Augum og Asioonu, Hañs Hiarta var þar opnad, af hverju ad Blooded wtrañ og streymde, Hvar med hañ synde oss þa heitu og Hiartañlegu Elsku, sem hañ hafde til vor Mañaña. Og med þvi (Elskuleg Guds Born) ad vor Elskurijke Endurlausnare hefur svo opnad fyrer oss sijna Sijdu og Hiarta, og giefed oss so ad siæa og reyna sitt Kiærleiks fulla Astar Þel, Þa gleymum ecke þessare hañs O-wtseigiañlegre Elsku til vor, Endurmiñunst heñar helldur a þañ Hætt, ad vier eirneñ af Elskuñe til hañs, Opnum vor Hiortu fyrer honum, so þadañ meige wtbriootast sæa Sauruge Blood-Besse Syndareñar og Rænglæteséns, og wtausum af vorum Hiortum og Augum, þo vier gietum ecke Blood-Straumum, Þa samt hreinum Vatns-Straumum vorra audmiwkra Ydrunar Tæara, og græatum af Hiarta vora Misgiorninga, med hverium vier hofum vered Orsok til þess, ad Sijda og Hiarta Guds Sonar var sært og i giegnum stwnged. Sundur rijfum nu vor Hiortu, Eñ ecke vor Klæde, og umskierum Hiortu vor fyrer Gude, so ad Forhwd þess gamla Adams meige i burtu kastast, og Kappkostum ad elska vorn JEsum hier epter af ollu Hiarta, allre Sal og ollum Kroptum: Vorustum og ad opna vor Hiortu framveiges fyrer Diosienum, Syndeñe edur Heimenum, so ad vier Særum ecke uppa Nij, þad Elskurijka Hiarta vors Lausnara

og Saalar Brwdguma JEsu Christi, med peim Ogudlegu sem hañ Krossfesta ad Niju, Hebr. 6. Skylldt er pad, ad vier giætum og jafnañ ad pvi, Ad pegar vier vorum Guds Ovinir, Rom. 5. Pa kom HErrañ vor JEsus Christus oss i Satt vid sin Himneska Fodur: Pa vier sem adrar Tijndar og Tapadar Sauda Skiepnur, foorum aller Viller Vega, i peirre vijdu Veralldareñar Audn og Eydemork, Leitade JEsus oss upp, med pvi stærsta Erfide og lagde oss sier a Herdar, under eins og hañ bar sin Pijsla Pwnga og Kross vorra pegna, og hefur so, Sem sa goode Hyrdereñ heimfært oss aptur til sijns Himneska Fodurs og pess rietta Sauda Hwss. Petta kostade hañ so mikels Erfides og Piaaningar, ad hañ sveittest Blodenu, liet sitt Hollt Hwdstrijkia, Sitt Hofud Pyrne krijna, Sijnar Hendur og Fætur i giegnum bora, og ad sijdurstu opna sitt Andvana Hiarta a Krossenum, Og hefur so sitt Lijf, og allt sitt Blood wtgiefed uppa pad, hañ giæfe oss sialfañ sig, og hreinsade oss af Syndunum, so ad vier, Sem vorum Andlega dauder, skylldum fyrer honum og hañs Himneska Fodur, lifa Eylijflega.

I Fimta Maata, edur sw Fimta Orsoken, fyrer hveria vor blessade Endurlausnare leid pad, ad hañs Sijda og Hiarta være opnad, var pesse, Ad vorar veiku og Varnarlausu Saaler, skylldu meiga hafa i hañs Sijdu og Hiarta Sare Eirn Hættulausañ og Ohultañ Grida Stad og Heimkyñe,

kyñe, fyrer Ogn og Araasum Diofulsens, og eitt Sañarlegt Skiool og Hæle fyrer peim Hrædelegu Stormum Guds Grimdar Reide, og eina kroptuga Endurnærling i ollum vorum Freistingum og sierhvoriu pvi, sem Samvitskuna kañ ad æstrijda. Med pessu sijnu Sijdu og Hiarta Sare hefur JEsus opnad oss Dyr Himnarijkes og eylijfs Lijfs, Og ad vier skylldum æ vorre Sijdustu Dauda Stundu meiga med vorum Trwar Augum siæa Himnana fyrer vorum Sælum upplokna, og hañ vorn Endurlausara til Hægre Handar sijns Himneska Fodurs med sitt Opnad Astar Hiarta, og wtbreidd hañ Nadar Fadm, Reidubweñ til ad medtaka vorar Sæler, Og ad vorer Lijkamer, ad Endudum sijnum Hvijldar Tijma i Grofunum, skylldu hitta æ opnar Dyr Eylijfs Lijfs, og med peim Forsiælu Jomfrwnum (Sælunum aptur samteingder) Iñgænga i pæ Niju Jerusalem, og hañ Himneska Brwdguma Sal sijns Allra kiærasta Sælar Brwdguma JEsu Christi, og bwa par med honum i Oendañlegum Fognude Eylijflega. Nu par fyrer, Elskuleg Guds Born, æ hverium peim Tijma, sem vier fiñum pad, ad vorar Sæler verda pvijngadar af Diofienum, Astrijdu Freistingaña, edur peim (sterka) Storme Gudlegrar Reide, Hofum pa i Miñe Sijdu og Hiarta Sar vors Frelsara JEsu Christi, og flijum pangad i Trwñe undañ pessum vorum Asooknurum. Vor Endurlausnare

æ varpar

ꝏvarpar ꝏ þeñañ Hꝏtt sijna Andlega Brwde, Þad er eina og sierhveria christens Mañs Sꝏlu, fyrer Muñ Salomonis, Seigiande, Lofk. 2. O! mijn Dwfa i Biarg-Skorunum. J þessum Ordum bender siꝏlfur JEsus oss, ad vier skulum lijka sem adrar Meinlausar Hoogværar og Varnarlausar Dwfur, flija undañ þeim Helvijtska Grip-Fugle Diøflenum, fyrer Reide Stormum DRotteñs, og i Hretvidre Hørmungaña, i þær Andlegu Biarg-Skorur siña Pijslar-Sꝏra, Þviad hañ siꝏlfur er Hella Hiꝏlprædesens, 1. Cor. 4. Þegar vier erum fyrer Trwna þꝏngad komner, so erum vier Hættulauser, og meigum þar ꝏn allrar Hꝏskaseme Ohulter vera. Þar erum vier vardveitter i Fride. Leitum þar fyrer alltijd, i hvørre Hiartans og Sꝏlareñar Astrijdu, Jñ i þad Blooduga Hiarta Sꝏr vors Lausnara JEsu Christi, Þar kañ oss ecke Diøfull, ecke Synd, Daude nie Helvijte ad granda, Þviad þar er eingeñ Fordæming ꝏ þeim, sem ad eru i Christo JEsu, Rom. 8. Þegar vier erum fyrer Trwna þꝏngad Jñkomner, meigum vier i Gladværd vors Hiarta undertaka med Postulanum Pꝏle, seigiande: Hver vill nu ꝏsaka Guds Utvalda, Gud er hier sem Riettlæter, Hvør er hañ sem Fordæmer, Christur er hier sem Dꝏeñ er, Jꝏ, miklu helldur, sꝏ sem uppaptur er vakeñ, Hver ad er til Hægre Handar Gude og bidur fyrer oss, Rom. 8. Þegar vier høfum med søgdum Hætte teked oss

Vistar-

Vistarveru i JEsu Christi Sijdu og Hiarta, Er oss þar betra ad vera eñ Petre a Fiallenu Helga, Matth. 17. Þar þursum vier ecke ad hrædast fyrer þeim Sijdarsta Doome, Edur ad seigia af Hræddslu til Biargaña: Falled yfer oss, og skijled oss fyrer Anglite þess sem a Stoolnum situr, og fyrer Reide Lambsens, Apoc 6. Helldur meigum vier þa med Fagnande Hiarta upphefia vor Hofud, Þviad vor fullkomeñ Endurlausn og Iñgangur i Eylijst Lijf, er oss þa vijs og fyrer Hondum, Luc. 21.

Epterfylger i þeirre Sijdare Greineñe ad Hugleida, hvad þad var sem wtrañ af þeirre Opnudu Sijdu og Hiarta JEsu Christi a Krossenum, sem ad var, so sem Heilagur Ande seiger fyrer Muñ Gudspialla-Mañsens Johañis, Blood og Vatn, ecke samblandad Blood og Vatn, helldur Vatned sier i Lage og fyrer sig, og Blooded eirneñ fyrer sig, sier i Lage: Fyrst Blooded, þar epter Vatned, Og þad ecke so sem driwpande i Dropa Tale, helldur floode þad þar wt so sem af eirnre Vatns Næs edur Uppsprettu Bruñe. Þeir sem þetta hafa hallded epter riettu Nætturuñar Edle skied vera; Þeir skilia hverke Nætturuñar Art, nie Ritninguna Riettelega; Þad Hvertveggia er i giegn þeirre Meiningu er Ritningeñ wtvijsar og framsetur þad fyrer eitt Teikn og Stoormerke, so ad Gudspialla-Mañenum Johañi hefur vyrdst Þorf vera til, ad hafa þar uñ þesse Uñmæle: Sa

þad

þad hefur sied, hañ ber þar Vitne uñ, Og hañs Vitnisburdur er sañur, Og sa same veit þad, ad hañ seiger satt, uppa þad þier trwed eirneñ. So Otrwañlegt hefur hañ meint þad munde Mońum sijnast, ad ef þad være ecke bygt uppa Gudlegañ Vitnisburd, og Spadoomureñ hefde þar uñ hloted ad uppfyllast, Þa mundu allmarger hafa hneixlad sig þar a: Þvi so var JEsu Christi Holld tæmt af Bloodenu, af hverju þad var wt-tappad, bæde i hañs Blood-Sveita i Grasgardenum, I Hwdstrijkinguñe I Þyrnekrijninguñe, og þegar hañs Hendur og Fætur voru i giegnum boradar a Krossenum, ad lijklegt mætte þykia, ad þar være ecke meira Blood epter i hañs Andvana Lijkama, miklu sijdur so miked Blood, ad þad kyñe, sem eirn Straumur þadañ ad wtreña: Eñ hier var eñ þa nockud añad underfaled. Hañ hiellt epter i sijnu Hiarta, bæde Bloode og Vatne, uppa þad, ad hañ af þessu hverutveggiu Endurskapade, og giorde sier eina Andlega Brwdur, sem ad er hañs Christne i Heime þessum, Þviad þetta hvertveggia, Bæde Blood og Vatn, var ein auglioos og merkeleg Þijding uppa þau Tvo Sacramenta Skijrnareñar og Alltaresens, og beggia Sacramentaña Kraptur er faleñ og foolgeñ i Bloode og Forbienustu JEsu Christi. Vatned sem wtrañ, merker Skijrnena, Blooded þa Heilogu Kvolldmaltijd, og hier fyrer vitnar hiñ Heilage Johañes uñ vorn Endurlausnara a þeñañ Hatt, seigiande: Þesser

er sa sem kiemur med Vatne og Bloode, eige allein-
asta med Vatne, helldur med Vatne og Bloode, 1.
Joh. 5. I Vatnenu aflar Gud sier Barna og
Erfingia til Himnarijkis, þviad nema nockur verde
Endurfæddur af Vatne og Heilogum Anda, kañ
hañ ecke iñ ad gaanga i Guds Rijke, Joh. 3. Med
Bloodenu verdum vier fædder og forsorgader, þvi
Blooded JEsu Christi er sañur Dryckur, og hañs
Hollde er soñ Fæda, Joh. 6. Pegar Gud Almaett-
ugur skapade vorum Fyrsta Fodur Adam sijna
Brwde, þa liet hañ fastañ Svefn falla yfer Mañ-
eñ, og aa medañ hañ svaf, bygde Drotteñ Evu af
hañs Sijdu, af Einu hañs Rif-Beine, og strax sem
Adam vaknade, talade hañ til heñar, og sagde: Hun
er Hollde af mijnu Hollde, og Bein af mijnum Bein
um, Og med þvi hun er af Karlmañenum tekeñ,
skal hun Karliña kallast, Gen. 2. Pegar sa Añar
Adam af Himne, HErrañ vor JEsus Christus
var Sofnadur aa Krossenum, þa var hañs Andleg
Brwdur (þad er hañs heilog Christne) af hañs bl-
essudu Sijdu Endurskopud, Þviad þad Blood og
Vatn, sem af JEsu Sijdu wtrañ, er þad rietta
Efne og Materia, af hverre Brwdur JEsu Christi
uppbyggest i þessum Heime. Eva odladest sitt Na-
fn af Mañenum. Vor Endurlausnare JEsus,
hañ hefur giefed siñe Brwdur Nafn epter sialfs
sijns Nafne; Hañ heiter Christur, hun Christne,
Og þetta Vegsemdar Nafn var heñe strax giefed,
epter þad hañ var uppstijgeñ til Himna; Hun nefn-

est

est og eirneñ Holld af hañs Hollde, og Bein af hañs Beinum, Eph. 5. JEsus er su sætasta Uppspretta Lijfsins, og hver hañ dreckur af pessare Uppsprettu, hañ skal ei pyrsta eilijflega, Joh. 4. Hvorneñ er hañs Hiarta so fullt af Elskuñe, ad hañ eirneñ epter Daudañ lætur opna pad, og giefur so af sier Strauma Huggunareñar? Pesse Heilsusame Lijfsens Bruñur, sem opnadest a Krossenum, hefur med morgum Hlutum i pvi Gamla Testamente vered fyrermyndadur. Pegar Gud DRotteñ giorde siñ Fridar Sattmæla vid Noa og hañs Epterkomendur, sette hañ pañ fagra Regnboga i Skyeñ, og sagde hañ skylde vera par Eitt Obryggdanlegt Teikn siñar Guddoomlegrar Nadar og Fridpægingar vid Mañkyned, Gen. 9. Pesse hañs Fridarboge hefur eirn skiærañ Vatns Lit, og so sem eirn raudañ Farva, lijka sem Purpure. Af JEsu Christi Hiarta og Sijdu Sare wtlagade bæde Blood og Vatn, sem er pad allra vissasta Teikn og Merke Gudlegrar Nadar, Fridpægingar og Forlijkunar vid oss Syndugar Mañeskiur. Pad er Meining sumra, ad pegar pad skiedur, ad nockur verdur staddur under Regnboganum, ad hañ meige pa æskia sier pess sem hañ vill. Pessa Hiegooma Rædu læt eg vera i sijnu Gylde: Eñ hitt veit eg, ad hverge erum vier stadder betur, eñ par sem yfer oss wtreñur pad skiæra Vatn og rauda Blood af Sijdu JEsu, Og nær vier holldum oss under pessum Fridar-Boga, meigum vier Defader æskia

oss

oss þess alls sem oss mest um̃ vardar, sem ad er Giefens veitt Naad Guds Himneska Fodurs, Riettlæte JEsu Christi, Huggun Heilags Anda og þad Eilijfa Lijfed. Þad var ad sonu eitt niked Almættes Millde og Myskunar Verk lifanda Guds, ad þegar Moises epter Guds Befalningu sloo med sijn um Staf a Steinen̄ i Horeb, þa utflaut þadan̄ noogl egt Vatn, sem svalade Þorsta Israels Barna i Eydemorkune: En̄ laangtum meira Myskunar Verk D Notteńs er þad vid oss Syndugar Manneskiur, ad þegar sa Himneske Fadereń sloo siaalfur Staf sinar Reide a Krossenum, a Hiarta sijns Elskulega Sonar, hver ad er Ein Andleg Hiaalpræedes Hella, 1. Cor. 10. Þa utflaut þadan̄ sar allra Heilsusamaste og Kroptugaste Svala-Brun̄ur, Sem so Gudlega styrker og Endurlijfgar allar þiaadar og Naad-þyrstar Christeña Mana Saler og Hiortu i Eydemorku Heims þessa, ad han̄ verdur þeim Eirn Opverrande Brunur Himneskrar Huggunar, Fagnadar og Farsældar, sem utflijtur til Eilijfs Lijfs. Hier um̃ hafde vor Endurlausnare i lifanda Lijfe talad segiande: Hver han̄ dreckur af þvi Vatne sm̃ eg mun giefa, han̄ skal ecke þyrsta Eilijflega, Joh. 4. Vatned svalar þeim Þyrsta, burthreinsar Saurendeń og slockur Elldeń: So svalar þad blessada Lijfsens Vatn, hvert ed wtran̄ af Hiarta-Saarenu JEsu Christi a Krossenum, þeim Andlega Þorsta vorra Saalna, þad afþvær vor Synda Saurende, Þad slockur hid

hrædelega Bæal Guddomlegrar Grimdar Reide. Allt pad sem med Bloode Foornaña og Adreifingaña var i gamla Testamentenu adur fyrermyndad, pad fullkomnadest allt i Dauda og Pijnu Drottens vors JEsu Christi, hveriu til merkes utrañ af hñs Andvana Lijkama bæde Blood og Vatn. Hvar fyrer wtrañ Vatned? Hvar fyrer wtrañ Blooded? Seiger Lærefadereñ Ambrosius; Hañ svar ar hier sialfur til, seigiande: Vatned so pad hreinsade, Bloded so pad Endurleyste: Pvi af Sijduñe hellur eñ añarstadar? Pviad seiger hañ, ad hvadañ Sokeñ kom, padañ skyllde og koma Nadeñ. Sokeñ kom fyrer Kviñuna, sem skopud var af Sijdu Mañsens: Eñ Nadeñ kom af peirre Opnudu Sijdu JEsu Christi. Af hañs Ondudum Lijkama wtrañ Lijfed til allra. O! hvad furdañlegur er sa Daude, sem pa Daudu lifande giorer. Hvad kañ hreirna ad vera eñ Sijdu-Vatned JEsu Christi? Hvad Heilsusamara, Eñ hañs Blessada Hiarta-Blood? Lijfed er i Bloodenu, Vatned svalar og Endurnærer, og hier fyrer merker pad opt Huggun og Hugsvolun i Ritninguñe. So er nu bæde Lijfed og Hugguneñ af vorum Endurlausnara Lijflaatnum til vor komeñ, og sem af peim rietta Lijssens Bruñe framruñeñ. Pesse blessade Bruñur, sem uppspratt af Sijdu og Hiarta JEsu Christi, ina seigia ad fyrermyndast hafe forduin Daga med peim Bruñe, vid hvern sa Trwe Abrahams Pienare sañ Isaach Eigeñ-Kviñu, Gen. 24. Og med peim

Bruñe,

Bruñe, hiaa hverium Jacob kyste sijna Astkiæru Rachel, Gen. 29. Þviad þetta maattu riettelega hei ta Fyrermyndaner uppaa þa Andlegu Sameining JEsu Christi vid hañs Elskulega Brwdur Christnena. Þetta er Bruñur Hiaalprædesens, um̃ hvorn Esajas talar, seigiande: Þier munud med Fagnade Vatned uppausa ur Hiaalprædesens Bruñum, Cap. 12. Þetta er Bruñur þess lifanda Vatns, sem þeir Vantrwudu Gydingar yfergaafu, epter hverium øll Guds Barna Hiortu kalla, so sem Hiortureñ kallar epter Vatns Lækiunum, Ps. 42 Þetta er þad Vatned, er fram̃flijtur af Helgedoome Hiarta-Ædaña JEsu Christi, hvert ed allt þad, sem þad snerter, Læknar og Lijfgar, Ezech. 42. Þetta er saa Frij-opne Bruñureñ fyrer Davids Hws, og alla Jñbyggendur þeirrar Andlegu Jerusalem, til ad afþvo þeirra Synder og allañ Ohreinleika, Zach. 13. Ad soñu var þad, sem eg aadur sagt hefe; Eitt Yfer-Naatturlegt Furdu-Verk, ad af þeim Andada JEsu Christi Lijkama, skyllde Blooded wtreña, Þvi Vitanlegt er, ad þa nockur deyr, hleypur Blooded samañ og storknar strax i Ædunum: Eñ HErrañ vor JEsus Christus giefur af sier Blooded þegar hañ var Laateñ, af þvi hañ er saa sañe Lijfsens Bruñur, i hverium vier fiñum bæde Andlegt og Eilijft Lijf, Þviad hañ bæde Lifande og Daaeñ, er Upprisañ og Lijfed, Joh. 14. O þu Goode JEsu! Þu ert komeñ med Vatne og Bloode, so ad þu hreinsader oss synduga af vorum

Raanglætingum. O! ad vier alldrei þessa Hreinsun missum, og mættum alltijd af heñe þeckia þijna Elsku, og i Trwñe fastlega hallda oss vid þig, Bæde i Lijfe og Dauda. Vokva þu vor Hiortu med þinum Lijfsens Straumum, sem betre eru eñ þau Vetn, er vokvudu Aldingardeñ Eden, og laat þitt Blood, sem betur talar eñ Abels Blood, Hroopa fyrer oss, þijna Syndara, uñ Naad hiia þijnum Himneska Fodur Æfeñlega Laat oss fa ad siæa þig i Uppriſu alls Hollds, og i Auglijſingu þiñar Dijrdar, sem Eirn Naadugañ og Milldañ Frelsara, Sem þa tale til vor: Komed þier Blessader mijns Fodurs. og Eignist þad Rijke sem ydur er fyrerbued fra Upphafe Veralldareñar, Matth. 25. Dijrd, Valld, Virding og Vegsemd hærst, Vijska, Magt, Speke og Lofgiord stærst, Sie þier O JEsu HErra hær, og Heidur klær, Amen, Amen uñ Eilijf Ar.

SJØ
Andleger Psalmar
Nefnder
Pijslar Miñ=
ing

Ut af Pijnu og Dauda DRotteñs vors
JESU Christi,
Andvaralausum til Uppvakningar,
Eñ Sorgfullum Hiørtum til Huggunar,
Ordter af þeim
Gudhrædda og Gaafum giædda
Sr. Jone Magnussyne
Fordum Sooknar Preste ad
Laufaase.

Psalmarner meiga aller sijngiast med
sama Lag, So sem:
Miñstu O Madur aa miñ Deyd, Edur med
añad gott Himna Lag.

* * * * * *
* * *

I. Psalmur.

Ejia mijn sæla Saalar Heill, Sætaste JEsu Naadar Stooll, Fridar HErra, Mitt Lioos og Lijf, liwfur Hyrder og Verndar Hlijf.

2. J þiñe saaru Swt og Pijn, Sætlega bloomgast Huggun mijn, Nijt eg þess ad Naudstaddur varst, Neyd mijna þier aa Herdum barst.

3. Þig laangade til ad lijda Kvøl, lietst Hryggva verda þijna Saal, Hiartans Augur ad Hugga mitt, Heidrest Blessada Nafned þitt.

4. Þu tookst aa þig þa feikna Ferd, Fødursins gaanga under Sverd; Svo Mord-Eingell i Myrkra-Dal, Myrde mig ei þa deya skal.

5. Eymdañ a Straumur yfer þig gieck, Þa yfer um̃ stiestu Cedrons Beck; So Myrkra Dijke og Heliar Hver, Hefdu ei Valld ad granda mier.

6. Þa iñgieckstu i Oleu Farg, Upphoofst þijn Daudleg Hiartans Sorg; Svo epter Lijfed mier være vijs, Vellyst i sællre Paradijs.

7. J Aldengarde Adam braut, Af þvi komsin i soddañ Þraut, Audsveipne JEsu Jlmsæt þijn, Ohlijdne bætte hañs og mijn.

8. Hrædeleg var þijn Heliar Kvøl, Hvør ed Sætt giører allt mitt Bøl, Ogna þyng Saalar Ofraun þijn, Alla forbetrar Harma mijn.

9. Skiaalfande var þitt Hiarta og Holld, Hræddest sem Von var Synda Giølld, Guds Reide og Heliar bitra Baal, Baud sig ad hrem̃a þijna Saal.

10. Andskoteñ med siñ Ara Her, Adsookn harda þa veitte þier, Hvørke Diøfull nie Heliar Pijn, Hefur nu Valld aa Christne þijn.

11. Þu þreytter Strijd vid Myrkra Magt, Fyrer mig hefur þig i Hættu lagt, Daudans Helvitskañ funded Flein, Fieckst mitt so læknad Dauda Mein.

12. Ognade Mañdooms Edle þijn, Under ad gaanga

slijka

slijka Pijn, Bana-Særing var hriwf og hørd, Hneigder þig Flatañ ofañ aa Jørd.

13. Veikleik þu bera vilder miñ, Veit eg mig styrker Kraptur þiñ, Liwfaste JEsu Læging þijn, Lijka er Dijrd og Upphefd mijn.

14. Prisvar badstu þiñ Fodur uñ Frid, Fañst þo ei Vægd aa þeirre Tijd; So alldrei fære Erindislaust, Andvorpun mijn og Hrygdar Raust.

15. Beyskur Kvalaña Bikar þa, Burt maatte ei takasi þier i fraa, Añars hefde eg og øll Mañkynd, Med Eylijfum Dauda vered pijnd.

16. J Fodur þijns kiæra Forsiaa iñ, Fwsañ lagder þu Vilia þiñ, Par med hefur ofs þijnum kieñt, Poleñmædeñar bestu Ment.

17. So var Eymd þijn Obærelig, Eingell af Himne styrkte þig, Ad Andlaat verde mier ei Ofþwngt, Odleft Huggun i Daudans Punct.

18. Saal mijn graat þu þad særa Bøl, Synd þijn kom DNotine i slijka Kvøl, Og Armædu honum so beyska bioo, Ad Bloodugum Sveita wt uñ hañ sloo.

19. Sæte JEsu þad Balsam best, Af Blessudum þier wtkwgadest, Mier Lemstrudum til Lætningar, Lof, Dijrd sie þier til Eylijfdar.

20. Fyrer þitt hætta Heliar Strijd, Hiaalpa þu mier i Daudans Tijd, Eymdar Hag miñ þier allañ fel, J þier laat þu mig deya vel!

2. Psalmur.

LAmb Guds mijn Saala lofar þig, Leyster med þijnum Kvølum mig, Þvi urdu þijn so margfølld Meiu, Morg og þwng er mijn Synda Grein.

2. Forraadeñ varst af Folskum Vin, Forlijkader so Hræsne mijn, Øll Svikræde þier eru kuñ, Fraa Otrw geim mitt Hiarta og Muñ.

3. Oviner lægdu aa þig Hønd, Og þig Saklauſañ færdu i Bønd; So Fiandans ſliter Fiotur af mier, Ur Fængelſe hañs eg laus un er.

4. Simon ſloo Mañ med Sverde ſijn, So er mier giarnt ad hefna mijn, Eñ þu hefur Averkañ grædt, Vor illu Handaverk ſo bætt.

5. Vid þijna Ovine þu ſagder: Ef þier Hønd vilied feſta aa mier, Laated mijna Filgiara frij, Frid gafſtu mier med Orde þvi.

6. Fraa þier burtflwde fierhvor Sveirn, So varſtu Forliteñ alleirn, Ad Einglar þijner aa Andlaats Stund, Ecke forlaate mijna Aund.

7. Jñ varſt hafdur fyrer Andlegt Raad, Aungva fañſt þu þar Vægd nie Raad, Eins og Fordum Guds Fridar Aurk, I Philiſtæaña Lands Takmork.

8. Oviner glæddueſt eins af þvi, Og yfer Samſone Philiſiæi, So ecke ſkyllde yfer mier, Allur ſagna Disflaña Her.

9. Fyrer þitt Hoogvært Sañleiks Svar, Signad þitt Andlit Pwſtrad var, Er þad þitt Slag, Æra og Lijf, Ordeð mitt Sæalar Trauſt og Hlijf.

10. Fals Vottar villdu flecka þig, Fridhelgar þitt Sakleyſe mig, Ottaſt eg aungvañ Doom þegar dey, Disfuls Akiæra heyreſt ei.

11. Þu þagder, ad bæta Mælge mijn, Mijna Sæl gledur Hoogværð þijn, Eg veit þijn Andſvor Einardlig, A Effta Dege forſvara mig.

12. Þu varſt Særdur vid ſiælfs Guds Dijrð, So ad þijn Jætning yrde heyrd, Medkiender þu þig Mañſins Son, Mijn er all i þier Hiælpar Von.

13. Kraptarens upp ad Hægre Hønd, Hafeñ ertu med Lijfe og Ønd, I Skijum Himens med ſkiærum Room, Skijnande kiemur ad hallda Doom.

14. Eg trwe JEſu uppaa þig, Alldreige þu Fordæmer mig, Fyrer mig under Lijgeñe laaſt, Lætur mig nivota þeſs þijn Aſt.

15.

15. Asiaana þijn sem Æru hrein, Eins og Sooleñ aa Tabor skein; Af Satans Prælum svyvirdt var, Saalu miñe til Vegsemdar.

16. Hef eg þa Glede af Høggum þijn, Haadung, Skapraun og allre Pijn, Ovægur Satans Illsku Her, Ei mun henda Gaman ad mier.

17. Simons Afneytan saart þig took, Svardage hañs þitt Augur jook, Mier gief þijn Kvøl sie Miñesstæd, Med þiñe Naad miñ Ostyrk græd.

18. Svyvirding, Skwlk og Særing øll, Sem þu leidst i Caiphæ Høll, Til Huggunar sie og Heidurs mier, Svo Heidran Eylijfa eg fære þier.

19. Astsæle JEsu uñ þu mier, J allre Neyd ad lijkiast þier, Med Hoogvært Gied og Hiarta stillt, Hage mier svo sem eirn þu villt!

3. Psalmur.

FEgurste Sonur Fødur þijns, Fagnadar Sæla Hiarta mijns, Allra Trwadra Elskugiñ, Eylijfe Joseph, Brooder miñ.

2. Fraa Faare stooru frelster mig, Pa Fram̃seldu þijner Brædur þig, Under Framande Yfervalld, Aftookstu þar mitt Synda Gialld.

3. Pa Pontverskur vid þier Pilatus took, Pijsler þad þijnu Hiarta jook, Mier til Fridar Hund-Heideñ Her, Hafde þa Stund, Raad yfer þier.

4. Fyrer allt þad þu giørder gott, Af Gydingum fieckstu Hatur og Spott, Alyge fyrer Sañleiks Søgn, Soddañ tookst allt med helgre Pøgn.

5. O-Packlæte veit eg ad mitt, Er mier af DRottne giefed kvitt, Mijn er sikn Saka eirneñ Ønd, Afhendt i Fødurs Naadar Hønd.

6. Ørvænting Judæ saart þier sveid, Sæte JEsu þvi Raanglaats Deyd, Blessadur þu ei bijgyrnest, aa Betran hañs hefur meire Lyst.

7. Allra Fordæmdra Eylijf Pijn, Yskrad hefur i Briooste þijn, Eirn leidstu fyrer allra Brot, Eñ þeir fæster sem hafa þess Not.

8. Vegfarande eg Vesæll er, Af veikn Efne sem Leyr Smids Kier, Dijrmæt er Saal mijn DRotteñs Eign; Hañs Dreyre heñe Frioossamt Regn.

9. Um̃ Villu og Landraad var þier kiendt, Og villder Konglegt Regiment, Er þesse Kreinking Ærn þijn, Upp boreñ, vegna Synda mijn.

10. Skapara miñ hef eg Skylldum sneidt, Skam̃lega margañ Afvega leidt, Christus vid øllum Klækium took, Klaar er eg þvi wr Skullda Book.

11. Christur medkiende Kongdoom siñ, Kiende mier vitna Sañleikiñ, Vil eg hañs vera Rijkis Þegn, Þo Veralldar sie þad eingeñ Tign.

12. Fyrer Hreckvijsum Herode, Heilagur stood og þolde Spie, Hvijtklæddur mier til Huggunar, Haadung mijna þar aa sier bar.

13. Misgiørd þijn JEsu miøg var ykt, Vid Mañdraaparañ þier var Samlijkt, Saa hiñ Lijflause Lijkn þvi fieck, Ad Lausnareñ under Straffed gieck.

14. Hwdstrijktur var med Heipt vid Trie, Heilagur JEsu Lijkame, Nakeñ med Svipum hijddu hañ, Heidner Bødlar sem vesta Mañ.

15. Under miñ Lijma lagdest þu, Lausnare miñ þad er mijn Trw, Fær ei Diøfull ad fleingia mig, Eñ Fødurs Hrijslañ er Bærelig.

16. Raudañ Kyrtel varst klæddur i, Klædleyse Adams olle þvi, So varstu DRotteñ Svijvirdtur, Ad Syndeñe eg yrde afklæddur.

17. Þyrne Corona þwng og hørd, Þier var til Meins af Bødlum giørd, Høfuded þitt hun marde miøg, Med Myskun þiñe so kryndest eg.

18. Fiandmeñ þijner þier feingu i Hønd, Af Forøcktun siñe eirn Reyrgras Vønd, Øcktudu Valld þitt ecke meir, Aumka muntu þiñ veikañ Reyr.

19. Lands-

19. Landsdoomareñ þig leidde wt, Lausnare miñ fullañ af Swt, Seigiande: Mañeñ siaed hier, Svo seige eg vid þaa sem Bryxla mier.

20. Siø Vitnisburde saña fieckst, Sañleikureñ þo ei vidgieckst, Aller Meñ nijddust þa aa þier, Þar fyrer mun Gud vægia mier.

21. Af Himnum Pilatus hlaut þad Valld, Hyrdirnum dæma Straff og Gialld; Ad Sauderner kiæmest Sektum fraa, Sw Alykt vard aa Gabbatha.

22. Hriwfur stoodstu aa haaum Fløt, Hafa laat mig þess eylijf Not, JEsu Sakleyse signad þitt, Sie aa Dooms Dege Forsvar mitt!

23. Gief þu eg lijte aa Lemstur þijn, Og lære ad hata Synder mijn, Mitt Mein græde þiñ Svide og Saar, So eg þig prijse uñ eylilf Ar! Amen.

4. Psalmur.

HImneska Fødurs Heiløg Mynd, Sem hafde ei par med neina Synd, Audmykt, Hlijdne og Elsku þijn, Undrast og prijsar Saala mijn.

2. Pilati Strijdsmeñ plaagudu þig, So Pwkans Arar ei kvelde mig, Hafdur varst wt wr Helgum Stad, Himna Vist giefst mier fyrer þad.

3. Þitt Særda hlaut ad bera Bak, Sem Breñevid Fordum Isaac, Krosseñ sem haanga aatter aa, A þier svo þwngt mijn Hørmung laa.

4. Mootlætis Sporeñ mørg þa gieckst, Mædu, Eñ Linkind aungva fieckst, Svo Foota miña uñ Fridarens Veg, Før yrde good og Lofsamleg.

5. Tillagdest þier þar Haadung haa, Hafdur varst wt ad Golgatha; Svo ei kañade eg eylijft Hel, Andskotans marder Høfud Skiel.

6. Klædflettur varstu Christur sæll, Svo kyñe eg Nakeñ Synda Præll, Aptur ad faa mitt Skart og Skiool, Skijnande uñ Eylijfd eins og Sool.

7. Holld

7. Holld þitt a hørdum Goddum skarst, A Høndum og Footum þegar þu varst, Negldur og þaneñ nidur a Tred, Naudhialp er þar Trwudum skied.

8. Eñ þegar Kross Tred upp var reist, Eple Liffins þar hieck a fast, Daudanum bad ein Drep Soott var, Hañ deydde þañ er Saklaus var.

9. Eñ eg miñ JEsu alist þig, Uppa Trie heingdañ fyrer mig, Sem Andlegañ Eyrum uppa þad, Yrde mer Bitnum vidhialpad.

10. Medal Spillvirkia miñ JEsu, Meteñ og pijndur þa varstu, Svo reiknast skylde eg ei þad er, Ødlast heldur Hlutdeild med þier.

11. Guds og Maña þu midlum gieckst, Þa millum Himens og Jardar hieckst, Aarnadar Madur ertu miñ, Uppa Neide eg mig Verdleil þiñ.

12. Sem Kougur rijker a Krossens Trie, Coronadur med Neydeñe, Fiandmeñ hajder a hvoria Hlid, Hier med fieckstu miñe Saalu Grid.

13. Bolvan mijna þu barst a þier, Blessaneñ þijn so hrijne a mier, Hroop og Bryxlyrde heyrder uppa, Hrynur Dissla ei til mijn naa.

14. Fyrer Bloodugu Beniar þijn, Bana Saar eru Læknud mijn, Upphefia maa nu Helga Hønd, A Heilsogum Footum eg nu stend.

15. Ur Benium ollum Blædde þier, Blood Synder hvoder af ollum mier, A sijdañ mun i Eingla Koor, Eg blaanka fegre eñ hvijtur Snioor.

16. Fraa Hvirfle þijnum og ofañ a Il, Oscerdañ hafdir ei nockurn Dyl, Aund mijn þvi tieñer einskis Meins, Añars Heims verdur Holldved eins.

17. So oll mijn Fordæming uppfyelgdest, Upp hefur þu a Krosseñ fest, Mijna Bolvan og Synda Sekt, Sie þier Packlæte Eilifflegt.

18. Pijna Naad giesdu ollum oss, Svo O-Naudnger þiñ berum Kross, Footsporum þijnum fylgiande, Finnunst lijker þvi graena Trie.

19.

19. Leggia muntu mier Lykn i Naud, Lœttu mig kaña þijna Stod, Giefdu ad yfer Syndum sijn, Samvitskañ græte jafnañ mijn.

20. Yfer oss Christna og oll vor Jood, Eg bid kome þitt Signad Blood, Til Fridar, Lijfs og Lækningar, Liooma og Synda Hreinsunar.

5. Psalmur.

GET eru JEsu Sœlu mijn, Seinustu Andlœts Ord eñ þijn, Audkiendur gieckstu af Mœal-Room, Jñ i þiñ Dijrder Helgedoom.

2. Blessade Sœlar Biskup miñ, Blijdkader Reidañ Fodur þiñ, Bliwgur med Krossens Bœnagiord, Blessadur siertu œa Himne og Jord.

3. J Anda ertu fyrer Augum mier, Sem Aaron med sitt Gloodar-Kier, A Krosse þa upp þu Hendeñe hiellst, Hefur mijn Plœga þañeñ stillst

4. Þa Neydeñ lœa sem þijngst œa þier, Þiñ Fodur Oviuum badst fyrer, Pijnum, Og mier, Ad eg œan Moods, Oske Ovinum lijka Goods.

5. Huggar þad mig i Hœrtuum mijn, Hrellda gladder þu Moodur þijn, Med þiña miwkra Orda Ast, Augur heñar þegar þu sœst.

6. Ad Skilnade heñe Forsvar fieckst, Fyrer mig so i Borgun gieckst, Ad Vaurœkt vid mijna verke kvitt, Vœrn Speigell er mier Dœmed bitt.

7. Maria sierhvor Eckia er, Angrud sem poler Skap-Rauner, Allra þeirra ert einka Stod, Elskar þa sem þeim veita Lid.

8. DRotteñ þijn Nœad er diwpur Sioor, Dauda Mañ sins var Illgiord stoor, Eñ sem hañ sirax vid Glœpum gieck, Gooda Hugsvolun hiœa þier fieck.

9. Ur Mœta seint hañ ydradest, Sem ollum er Sœlar Hœttañ mest, Eñ fyrer Trwna Helgun hlaut, Hañs Sœl svo þiña Þijsla naut.

10. Sœt-

10. Sætaste JEsu miũstu mijn, J Myskun, Eũ ecke t
Reide þijn, J Andlæte gief mier Illverk kvitt, Og upp-
læt fyrer mier Rijked þitt.

11. Piædur klagader þijna Neyd, Pijns Fodurs Hei-
pt þier ofmisg sveid, Samvitskuñe til Svslunar, Svslar
Livosed þier bañad var.

12. Eilijfur Gud þa yfergaf þig, Þvi ad sier villde han
taka mig, Ofbaud þier ytstu Myrkra Mein, Mitt ad stilla
Samvitskn Kvein.

13. Yfergief DRotteñ allbrei mig, Þo Eymd þessa Lij-
fs sie margvijslig, Læt mig þa liggur mest æ mier, Miwka
Huggun finna i þier.

14. Þu sagder ad þig þyrste misg, Þvi þu varst Mad-
ur eins og eg, Allt til Dauda uppmædde þig, Endurnæra
þu villder mig.

15. Allt Bol finst mier nu i þier sætt, Ofneytsla mijn
og Dryckia er bætt, Fyrer þiñ beyska Dauda Dryck, Daud
ans kieñe eg ei bitrañ Smeck.

16. Hvngur og Þorste i Heime hier, Helgad er þeim
sem epter þier, Þyrster, Eñ ecke svelger Synd, Svala þu
JEsu miñe Aund.

17. Pitt Sigur-Orp var Siotta Ord, Sagder, Full-
komnad allt æ Jord, Sem lijda ætter til Lausnar mier,
Læt þad verda til Heidurs þier.

18. Miñ Frelsare þu ert fullur af Nad, Fordum hvad
var i Ritning spad, Gisrvallt fraũkomed æ þier er, Öll-
um þijn Pijna Fullnæger.

19. Petta Fagnadar eilijst Ord, Uppfyller bæde Him-
en og Jord, Med Æru og Glede uñ eilijfa Tijd, Eñ O-
vinum er þad mesta Strijd.

20. Seinasti Krossens Sermoniñ, Samtal var hijrt
vid Fodur þiñ, Befalader haũs blijdre Hond, Bæde þijna
og mijna Aund.

21. Kiæter mig þad þo kañe Hel, Kvol er eingeñ ad
beya vel; Fyrst so goodur vijs Sælum er, Samastadur
þa hiedañ fer.

22. Goyd-

22. Goodur Daude er Heppne hædst, Hlotnast þeim sem aa Gude hafa Traust, Hønum felande sijna Saal, Sijbwner þeinkia aa DRotteñs Maal.

23. Saa sem i Bæn med DRottne deyr, J DRottne epter Guds Rijke þreyr, Alldrei þess Sæla þadañ af þver, Þess untu DRotteñ JEsu mier.

6. Psalmur.

GOOde Hyrder og Grædare miñ, Sem gafst wt fyrer mig Saudeñ þiñ, Lijf þitt og Blood til Lausnar mier, Lijfgisf aa eg ad þacka þier.

2. Høfuded nidur hneygder þitt, Heyra villt Bæna Akall mitt, Ast er mier þijn og Audmykt kuñ, Aund miñe baudst þiñ fæta Muñ.

3. Aund þiñe fællre wt þu bliest, Adams Løg-Brot so borgadest, Sem Añar Adam Dauda doost, Daudañ siaalfañ til Heljar sloost.

4. Epter Ritningum er þad skied, J þijnum Dauda eg mig gled, Fleckun mijn oll er Forlijkud, Fridadur er eg nu vid Gud.

5. J Sigur er Daudeñ svelgdur upp, Satans Feingur wr Hende slapp, Lukust upp margra Legstader, Lisnudu marger Saalader.

6. Þiñ Daude er mier fyrer Diosflum Hlijf, Daude þiñ er mier eilijst Lijf, Þvi eilijfur Daude uppsvelgdur er, Andlaat Stundlegt er Heilnæmt mier.

7. Vid Dauda þiñ svo DRotteñ braa, Dymt vard þvi Soleñ villde ei siaa, Fraa ytstu Myrkrum er eg þvi laus, J Daudans Skugga hef eg Livos.

8. Tiallded sem hulde Helgedvom, Hrsck i sundur i Svipum þeim, J Dauda þijnum auglijst var, Oll Guds Meining og Ritningar.

9. Gramdest Jsrdeñ af Glæpa Piood, Guds Sonar taka Saklaust Blood, Brotnudu i sundur Bisrgeñ hørd, Baru þier DRotteñ Vitnisburd.

10. Foolk

10. Foolked sem hyrfde Fyrneñ aa, Og Foringeñ Heidne er stood par hiaa, Gliwper medkiendu af goodre Trw, Guds Son ad Saklaus værer þu.

11. Pijn maatte eingeñ brioota Bein, Bodord þad stood i þeirre Grein, Um sæfda aa Paaskum Saudarkynd, Sw hlijdde uppaa þig Fyrermynd.

12. Helldur var vegna Heilsu mijn, Hiartad opnad og Sijda þijn, Rañ þar wt Vatn og Blessad Blood, Sem Bloomlega gisrer Christna Piood.

13. Adam fieck Mein aa Sijdu sijn, Þa sviken var Eva Moodur mijn, Af mijnn Hiarta Illn hier, Illar frañkoma Huxaner.

14. Mooder Lifendra Christneñ klaar, Kviknud er fyrer þad Sijdu-Saar, I Skijrn og Berging Teiknum Tveim, Er taka Upprass wr Bruñe þeim.

15. Pessa Vatnsins Lifande Lynd, Sem lagade af þiñe Hiarta Und, Hresser Saal aa Hormungar Tijd, Sem Helluñar Vatn Israels Lijd.

16. I Flovde Synda forgudusi þeir, Sem foorn ecke iñ uñ Sijdu Dyr, A Noa Ork, So nær þeim Pijn, Sem nema ei Skiool i Sijdu þijn.

17. Giegnum þañ Himna Glugg eg sie, Guds iñ i Naadar Jñisle, Af Hiarta til mijn er hsuum fært, Þvi Hiartad hañs var fyrer mig sært.

18. Adreyfing Presta Einka good, Adur skiede fyrer Vatn og Blood, Dijrdlegast Offur draup af þier, DRotteñ JEsu til Fridar mier.

19. Dreyreñ græder mijn Vomein veyk, Vatned klaar ar miñ Ohreinleik, Sem Pellicani Blooded biart, Banvæna Unga gietur nært.

20. Daude þiñ JEsu deyde i mier, Daglega Synd so life eg þier, Og Heilagur sofne hiedañ i Trw, Hollð aa Dooms Deige uppvek þu.

21. Rijf þu Faasiñu Fortialld mitt, So fae eg ad skoda Audlit þitt, Med Ohuldre Saalar Asioon hier, Eñ i Forklæran sijdar meir.

22. Skielf

22. Skielf þu mitt Jardneskt Glæpa Gied, Grioot-herdslu Hiartans mijk um̃ leid, So eg Idrande berie aa Brioost, Betrunar Teikn sie þad anglioost

23. Opna þu mijna Glæpa Grøf, Svo giete eg byrst med dijrmætt Lof, Klaar af Synd og kvittur af Sorg, Chrisine þiñar i Fridar Borg.

24. Eg bid þu Hugskot opner mitt, So iñ reñe Sijdu Vatned þitt, Til Helgunar og Heidurs mier, Hoolpeñ eg þa og Fullsæll er.

25. DRotteñ þitt Rauda Dreyra Haf, Dandañ Eilijfa færde i Kaf, J giegnum sig mier liene Leid, Laateñ so kañe aungva Neyd.

26. Saal mijn gief smacke Sætleik þiñ, Sætaste Blood Brwdgume miñ, Myskunar þiñar mikla eg Rausn, Mier fañst eilijfa Endurlausn.

7. Psalmur.

FORingeñ Lijfsins Fram̃lidne, Frelsareñ JEsu deyddur aa Trie; Jlman mijns Hiarta Elskurijk, Eg miñest vid þitt Bloodugt Lijk.

2. Aurendañ Trw mijn uppaa sier, Med wtbreiddañ Fadm aa moote mier, J þeim Fadme fyrer utañ Vei, Ohræddur bæde Life og Dey.

3. Ecke fyrr eñ komed var Kvølld, Af Krossenum var þitt teked Holld, Þa Æfeñ kiemur ad Aptne mijn, Enda mun taka Giørvøll Þijn.

4. Haatijdleg Hvijld i Hønd fer þa, Helier Naatt Myrkren vijkia fraa, Gøfug mun leida Greftran þijn, Til Grafar Fagnande Beineñ mijn.

5. Erleger Meñ og Anduger, Oñudust þijna Jardar-Før, Eiñ gaf til Lijned ecke spar, Añar Smurning til Greftrunar.

6. J Grasgarde kaust þier Greftrar Stad, Guds Akur sierhvørn Helgar þad, J Laans Grøf villder liggia um̃ Hrijd, So life eg hiaa þier um̃ Eilijfa Tijd.

7. Atter þu ecke utañ um̃ þig, Aureigd þijn JEsu huggar mig, Þo Nakeñ skilie eg Verølld vid, Vijsañ aa eg aa Himnum Aud.

8. Lijkame þiñ miñ Lavardur, J Lijne hvijtu var sveipadur, Eñ ecke i Silke nie Samants Klwt, Siñter þu ecke um̃ Veralldar Skraut.

9. Samvitska Mañsins hvijt og hrein, Heita maa søñ Lijkblæa þin, Þess Dijrd mun sijdar Svomalig, Er so til Hvijldar bijr um̃ þig.

10. Veglega smured var þitt Lijk; Virding þig skiede Laateñ slijk; So Jlmande kiæme Aundeñ mijn, Epter Daudañ i Hvijld til þijn.

11. Þrooeñ Steinsins sem þu laast i, Þier var wtkiøreñ fersk og ny, Sw aatte Nyung sæl ad skie, Svefn-Hws yrde wr Grøfeñe.

12. Þar med villder af Daudans Døf, Dijrdlegur Rijsa wr þeirre Grøf, Signudum Krapte siaalfs þijns med, Soddañ var alldrei fyrre skied.

13. J hørdum Steine helldur eñ Molld, Hvijla villder fyrer þa Skulld; J Briooste villtu blijfa þvi, Sem bilar aungre Freisting i.

14. Heidingiar þijna geymdu Grøf, Gooder Einglar þegar eg sef, Ad Legstad mijnum giørla gaa, Guds Jñsigle þar stendur uppaa.

15. Riettust þañeñ vid Raadspiøll mijn, Ritning uppfylder Greftrun þijn, Lijkams Musteris leidstu Tioon, Liet Gud Hvalfiskeñ svelgia Jon.

16. J Ydrum Jardar eins varstu, Jñeluktur og þvi eru nu, Sañlega kvittar Syndernar, Sefadur Stormur Reideñar.

17. Eg veit og trwe vijst þad er, Vier Christner erum nu Greftrader, J Skijrn til Dauda uppaa þad, Jllt verde oss ecke tilreiknad.

18. Gief mier JEsu ad Greptran þijn, Greptre so diwpa Ørvænting mijn, Ad Saaleñ um̃ Eilijfd hafe Hvijld, Hollds Verk mijn sie um̃ Eilijfd duld.

19.

19. Joseph, Saaladañ sæmde þig, Sw hañs Mañfremd er Odaudlig, Nicodemi er Miñing mæt, Miøg var hañs Smyrsla Jlming sæt.

20. Til Ydrunar JEsu uppvek mig, So ofañ take eg af Krosse þig, Sveipe og Smyrie Saareñ þijn, J sætt Jlmande Hlijdne mijn.

21. Lijdingar þiñar Lifande Ast, Laate alldrei mijna Klæke siaast, Gief eg þig elske i Glede og Hrygd, Gleymande alldrei þiñe Trygd.

22. Bid eg hvijle i Briooste mijn, Blessud Greptrunar Miñing þijn, Hiartad mitt sie þijn Hvijldar Grøf, Hønd og Tunga þitt mikle Lof.

23. Gief þu eg hrædest Grøfena ei, Goode JEsu þegar eg Dey, J Greftran þiñe hun vel Signd vard, Vidlijk Jlmande Aldengard.

24. Holld þar saaest i Helgre Von, Heidre þig Saaleñ, Mañsins Son, Skodunar prijdd Himneskum Hag, Halldande Eilijfañ Paaska Dag, Amen.

BÆNAR VIJSA wt af Nafnenu JESU.

Ordt af

Saal. S. Magnuse Olafs Syne.

Ton, Gud er miñ Hirder, etc.

SÆLL JEsu Sæte, Sool og Fødurs Lioome, Giestur aagiæte, Gyrndeñ Mañs og Soome, Mijn Ønd er miøg Tvist, Megned fer til Rijrdar, Þar nem þu þier Vist, þijde Kongur Dijrdar, Harmþrwngeñ Higgia, Hialp ar þiñar krefur, Þar beint ad byggia, Bert þu lofad hefur.

2. Kom JEsu kiære, Koseñ Lækner Trega, Naad þijn mig nære, Nu og Æfeñlega, Synd mijna svarta, Sæf þu Diwps i Baarum, Vef þu mitt Hiarta, Veikt i þijnum

Saarum, Pær Biargskorur bestu, Mig byrge hvad aadunar, Frek aa medañ flestu, Fram̃ hiaa Reideñ brunar.

3. Gief JEsu goode, Giede Føgnud mijnu, Saadu aa Saar Bloode, Saalar miñar þijnu, Laattu, Lykn Mañа, Lijfgun mig hliioota, Og þiñ Sætleik sañа, Um̃ Samvitskuna fliioota: Jñræt þu Ædum, Angurkramins Hiarta, Med Gagne og Giædum, Geyslañ þiñ hiñ biarta.

4. JEsus þig JEsus, Jafnañ laat mig siña, Og Ovinar Illfwss, Alla Freistne viña, Þitt laattu þijdt Nafn, Pryckt i mijnu Briooste, Þess Kraptar sætt Safn, Sorg i burtu liooste, Þad dyrst ad Dygdum, Diøfle søñ er Fæla, Lijd og Lundstygdum, Leiptrar af þvi Sæla.

5. Fyrr eñ fer eg hiedañ, Fest mig þier vid Hendur, Myskuna aa medañ, Millde Tijmeñ stendur, A Doomsins Dege, Þa daprar sianda Þiooder, Tørtiju mier eige, Trwe JEsu Brooder, Fraa hørdu Helorde, mier hiaalpa þa, Og þijna, So meige eg Mat-Borde, Molana under tijna.

6. O! JEsu Adstod, Um̃ mig þiñe tiallda, Eg fast i Anaud, Einum vil þier hallda, Eingeñ Ogiæfa, under Geymslu þiñe, Hart kañ mig hæfa, Nie hamla Velferd miñe, Eg mun Gied Gladur, Giæsku þijna reina, Goode Gud og Madur, Grædareñ allra Meina, Amen.

* * * * * *
* * *

Packargiørd fyrer
HErrans JEsu Christi Pijnu.

VIer þøckum þier DRotteñ JEsu Christe, sañur Gud og sañur Madur, ad þu hefur oss Aumar Fordæmdar Mañeskiur, Endurleyst og Frelsad, fyrer þijna Heilogu Pijnu, þitt Sakleyse, þiñ Dauda og Dijrmætt Blood. O!

HErra

HErra JEsu Christe, Hvad þwng er þijn Kvol, Hvad stoor er þijn Pina, Hvad margfolld er þijn Pijsl, Hvad diwpar eru þijnar Under, Hvad bitur og beiskur er þiñ Daude, Hvad Oumrædeleg er þijn Elska, Fyrer hvoria þu hefur Sætt og Forlijkad oss vid þiñ Fodur, Þa þu fyrst i Grasgardenum, wt af þwngre Daudans Angist sveittest Bloodenu, og gafst þig Viliuglega i Hendur þeirra Ogudlegu, Hvorier þig Omyskunsamlega bundu, og færdu þig frau Einum Rænglætum Doomara til Añars, Fyrer hvorium þu varst falsklega aklagadur, Hæddur, Spottadur, Hræktur, og særgrætelega Sleigeñ og Bareñ i þitt Heilaga og Blessada Andlit; Avi ÞRotteñ, Vorra Misgiorda vegna ertu Særdur, Vorra Synda vegna ertu Sleigeñ, Hwdstryktur, Þyrne-kryndur, med Footum Trodeñ, sem añar Madkur, og so Herfelega wtleikeñ, ad þu varst ecke nockrum Mañe lijkur. Þu varst sa Fyrerlitnaste og Forsmæanarlegaste, Fullur Sara og Benia, So ad Heidens Mañs Hiarta, kiende i Briosste uñ þig, Og sagde: Siæed, Hvilijk Mañeskia hañ er. Þu barst vorar Synder, þa þu barst þiñ Kross, Og vorra Synda vegna ertu a medal Spillvirkia reiknadur, og hieckst þar a Hondum og Footum Sundurgrafeñ, So sem Ein Bolvan, og ert i þijnum stærsta Porsta, med Edike og Galle Dryckiadur, Og hefur þiñ Anda i Beiskre Kvol og Pijnu upp giefed; Og hefur so bætt vorar Mis-

giorder, So vier erum fyrer þijnar Under heiler ordner. Fyrer allar þijnar Kvaler, Pijsler og Þijnu, Segium vier þier DRotten JEsu, af Hiarta, Lof og Heidur og Packargiord, Og bidium þig, ad þu lætter þijna Heilogu Pijnu ecke vera oss Gagnlausa, Helldur ad vier huggum oss i hesse, og Hugleidum hana so, ad þar med wtslockne og nidurkiæfest med oss allar vondar Gyrnder, So ad vier deyum frai Syndunum, eñ lifum Rietlætenu. Og ad vier fylgium þijnum Footsporum, Þad Vonda og Orietta med Polenmæde ad lijda, og bijda so epter vorre Dauda Stundu, og verda fyrer þig Saaluhoolpnir, HErra JEsu, Lofadur og Blessadur ad Eilijfu, Amen.

* * * * * *
* * *

Nockur augiart og wtvalen Vers, Ordt af vissum Authoribus.

1. Af

Sal. Þorberge Thorsteins Syne.

Lon, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

HJartad festa og Huga min, HErra skal eg vid Krossen þin, Og lætta nockra Nagla þa, naken

Nakeñ sem ad þig giordu þiaa, J giegnum Hiartad og Gieded mitt, Gaanga fyrer Almætted þitt.

Epter þiñ harda Dauda Doom, Dijrdarlegasta Himna Bloom, Eg tek vid þier Albloodugum, Eins þu skyllder vid Pilatum, J Hugleidingar Hiarta mijns, Horfande fram̃ til Andlaats þijns.

2. Af

Sml Mag. Jone Thorkelssyne VIDALIN.

Ton, Þa liñer hier mijn Lijkams Vist, etc.

ÞEgar eg DRotteñs dijrstu Kvøl, Dreg iñ ad Hiarta mijnu, þa hrigger mig þad harda Bøl, Hañ leid i siñe Pijnu, Fyrer mig Aumañ Adams Son, Sem aatte verstu Pijsla Von, Saklaus aa Hollde sijnu.

Eñ þad huggar mig Aumañ Mañ, Og aflar mestu Kiæte, Ad eg veit Frijdañ Frelsarañ, Fareñ i Himna Sæte, DRotteñ uppvakte siaalfur sig, Samvitsku Boot er þad fyrer mig, Og Eilijft Epterlæte.

3. Af

Sml. Mag. Steine Jons Syne.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

O! JEsu Under þijnar, Eg lijt aa hvørre Tijd,
Þær mijkia Mædur mijnar, Mitt allt þær sefa
Strijd, J þeim Biargskorum bestu, Besta eg
Verndan fiñ, Og fraa Fordæming vestu, Frelsast
so ÞRotteñ miñ.

Daudañ eg Ottast eige, Eilijft Lijf keypte mier,
ÞRotteñ aa Dauda Dege, ÞRottne nu life eg
hier, Mitt Lijf i Dauda mijnum, Mier vertu JE-
su kiær, Fraa Heliar hordum Pijnum, Hiaalpe
oss Naad þijn skiær.

4. Af
Herra Halldore Brinjolfs-
Syne, Biskupe Hoola Stiftis.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

ÞGN Vijtis Bads ofbyde mier, Ef Bloods
Sveite ei JEsu hier, Aftæke þetta Ofbodid,
Og mier bodade Naad og Frid: Hañs er Saal-
ar Hrigd, Saar, Blood, Pijn, Svolun, Hrein-
sun, Endurlausn mijn.

Allra Sijdasta Andvarp mitt, Eins verde
JEsu miñ sem þitt, Eins medteked, Og Ondeñ
mijn, Upphafeñ so i Dijrd til þijn; Heled þa
spreinger Hiartad mitt, Hiarta Blooded þad
Lijfge þitt!

* * * * * *